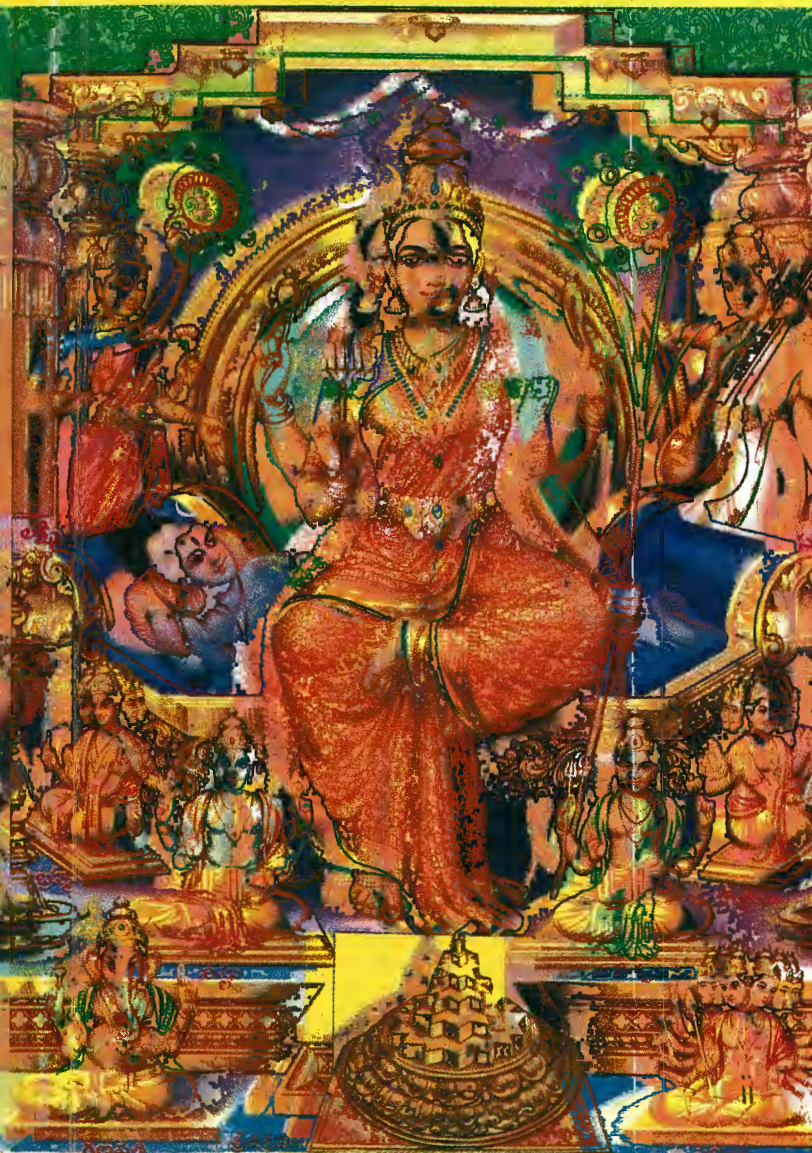

శ్రీవిద్యా రహస్యము

క్రొవి పార్థసారథి

శ్రీవిద్యారహస్యము

“శ్రీవిద్యారత్నాకర”, శ్రీవిద్యావిశారద”

క్రమేణ పార్థసారథి

ప్రథమ ముద్రణము : జూన్ 1998

ప్రతులు : 1,000

సర్వస్వామ్యములు : ప్రోవి మంజూషకు చెందుతాయి

మూల్యము : రూ. 60/=

D.T.P. - Jaya Graphics, Gandhinagar, Vja- 3. ☎ 574289

Printed at Sai Sruthi Offset Printers, Gandhinagar,

Vja - 3. ☎ 572965

ప్రతులకు:

కె.మంజూష

23-11 /1- 10 / 2, దేవీనిలయం

ఓగిరాలవారివీధి, సత్యనారాయణపురం

విజయవాడ - 520 011.

☎ 530672

ఓం నమో శ్రీవేంకటేశాయ

THIS BOOK

"SRIVIDYARAHASYAM"

IS PUBLISHED WITH THE FINANCIAL ASSISTANCE OF
TIRUMALA TIRUPATI DEVA STHANAMS UNDER THEIR
SCHEMS AID TO PUBLISH RELIGIOUS BOOKS"

Phone : 2707 (Tenkasi)

HIS HOLINESS JAGADGURU
SRI SIVA CHIDANANDA BHARATHI SWAMI
Sri Siddheswari Peetadhipati
Courtallam - 627 802
(Via) Tenkasi - Tirunelveli Dist. ---- South India
With Narayanasmritis

అభినందన

5-5-1997

దేవీ పూజలో కొక, నమయమకములు, శ్రీ చక్రాంకర్ణత రహస్యములు
భగ్న సంప్రదాయములలో వంచద-శిమహామంత్రము, వట్టిత్తదేవన-
దేవి సాక్షాత్కారము మొదలైన విషయములు విమరులకు కూడా
అర్థమయ్యేరీతిలో
శ్రీ శ్రీని పార్థ సారథిగారు వ్రాసిన

“శ్రీ విద్యాదర్శనము”

గ్రంథావిష్కరణ నమయమున వారిని అభినందిస్తూ
కుర్తాకం సిద్ధేశ్వరి వీర మహా సంస్థానామోదమున గ్రంథకర్తగా

“శ్రీ విద్యారత్నాకరం”

అను బిరుదరాజముతో సన్మానించడమయినది.

ఇతి నారాయణస్మతిః
శ్రీ వసుదేవ భారతీయ/మ

జ్యోతిష విజ్ఞానపీఠం, విజయవాడ.

'శ్రీవిద్యా రహస్యం' గ్రంథావిష్కరణ

పాఠకర్త క్రోధి పార్థసారథిగారికి సువర్ణ హస్త కంకణము బహూకరిస్తున్న సోమి 'వాసుదేవానందగిరి'

శ్రీ శ్రీ జగద్గురు శక్తిరాధార్య గణానంత్రానమ్, దక్షిణామనాయ శ్రీ శాస్త్రాపీఠం, శ్రీ గోరి

POST VATE SECRETARY

శ్రీ శక్తిరాధార్య గణానంత్రానమ్
శ్రీ శాస్త్రాపీఠం, దక్షిణామనాయ
91W SATHYANARAYANAPURAM
Vijayavada-11 (A.P.)

Post No :

Group :

Date :

07/499

శుభం,
08/8/80.

శ్రీ క్రోవి పార్థసారథి గారికి నమస్కారములు.

మీరు 8/8/80 న వ్రాసిన పత్రము, దానితో పంపిన శ్రీవిద్యా రహస్యము అను పుస్తకము అందినది. శ్రీచరణుల సన్నిధి సమర్పించితిని. ఆపుస్తకము చూసి శ్రీచరణులు చాలా సంతసించినారు.

శ్రీశారదా చంద్రమౌళీశ్వరుల అనుగ్రహము వలన ఈపుస్తకము శ్రీవిద్యా ఉపాసకులకు ఉపయోగమగుగాకయుని శ్రీచరణులు ఆశీర్వాదించి అనుగ్రహించిన ఆశీర్మాంత్రాక్షతలు, శ్రీశారదా చంద్రమౌళీశ్వరుల ప్రసాదము, మరియు మీపుస్తకమును దీనిజతలో పంపుచున్నాను.

ఇంతే నమస్కారములు,
శ్రీ. శుభం

To:

Krovi Partha Sarathi,
23-11/1-10/2,
'Devnilayam',
Ogiralavari Street,
Sathyanarayanapuram,
Vijayavada-11.(A.P.)

1-4-56 న స్వామీ వాసుదేవానందగిరి వారిచే "శ్రీవిద్యారహస్యము" గ్రంథావిష్కరణ. గ్రంథకర్త శ్రీ క్రోవి పార్థసారథి

(శ్రీ గాత్రము సాధకుని, శరీరము సకు (మతాన. శరీరము కర్మ
 ముంద పై నడచుటకు సప్త ధాతుకృలు కర్మములములై
 యుండుట తారతమ్యము; ఇంద్రులకు తైత్తిరీయము చెప్పవచ్చును.
 ఈ సప్త ధాతుకృలను దుష్కృతములను వినిధ మోదన కర్మలు
 ఆధిష్ఠించి యుండుట, యాధ్యక కర్మ పుంజా విధానము నొవిధి
 యుప బోధించు చున్నది. ఈ విషయమును, లలలా రహస్య
 నామాపళి, సిందఖ్య లమాది, శుభ గానయము, దుష్కృత నిరూపణ
 ము సుందర్తవ త్రుమునోత గ్రంథముల మంది సేకరించి ఈ
 గ్రంథము న ప్రకటించుటకు పుంజాని పండుకు సంబంధము.
 " సుష్కర్మ క్షితవా రూపా, జడకర్మ ర్భదా. యుకా" న్నోతనా కర్మనో
 నధి స్థితమై న యస్మాదే జడకర్మ కారని నిక్షుహణ సమర్థమును.
 ఈ నోతనా నైసలా తత్త్వము ఆచారియము. ఆచారియ సేనా
 తత్త్వని విషయమున హేతు నాదము సునిక రాదు. ఆచారియమే
 సమాధానము. తోట టెనుగు భాష యి సులభ కై లయి మీరు తోచినది
 సంప్ర దాయములను సాధక లీకమున కందించుటకు నూరు
 నోరెడి కృషి శ్రా శారదా చంద్ర మౌళి కర్మరుని ఆనుగ్రహమునో
 సఫలముగు గాతయినీ, ఆశింఃబారు ఆశీర్వాదింబు చున్నను

శుభం.

జి.టి.

జి.టి. నారాయణ స్వయంభు.
 శ్రీనివాసానందమూర్తి శాస్త్రిగారి వాసమునః

'శ్రీ విద్యాదర్శనము' గ్రంథావిష్కరణ చేస్తున్న దత్త వీరాధిపతి శ్రీశ్రీ గణపతి సచ్చిదానంద స్వామి

శ్రీవిద్యారహస్యము

Phone : 2707 (Tenkasi)

HIS HOLINESS JAGADGURU

SRI SIVA CHIDANANDA BHARATHI SWAMI

Sri Siddheswari Peetadhipati

Courtallam - 627 802

(Via) Tenkasi - Tirunelveli Dist. — South India

With Narayanasmritis

Date : 10-5-1998

శ్రీముఖము

ఏమాత్రం ఆధ్యాత్మిక వాసన వున్నా నిత్యానిత్యవస్తు వివేకాది సాధనచతుష్టయ సంపద అంటే యేమిటో తెలిసి వుంటుంది. సాధకులకిది అతి ముఖ్యమని కూడా తెలుసు.

కర్మభక్త్యుపాసనాది మార్గాలన్నీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన పర్యవసితాలేకావి తద్విన్నాలు కావు. ఏ మార్గంలో పయనించదలచు కొన్నా సాధనచతుష్టయం చాలా ముఖ్యమనిపిస్తుంది. ఈ మార్గాలన్నీ గమ్యప్రాప్తలలో ఒక కూడలిలో కలిసిపోయేవే అని గుర్తించాలి. గమ్యం, అపరమార్గం, జ్ఞానం, ఇది సిద్ధించి నన్నుడు అంతట అణువణువునా వ్యాప్తమైన ఆత్మ స్వరూపం తానే అనే భావం విలకడగా వుండి పోతుంది.

ద్వైతభావంలో పూజలు, ప్రార్థనలు, వ్రతాలు, యజ్ఞ యాగాదులు వివిధ దేవతాపాసనలు, సారాయణాదు లెన్ని చేసినా అందుకు భక్తి శ్రద్ధల అవసరం బాగా వుందనేది అంగీకరించాల్సిందే.

అయితే యీ భక్తి శ్రద్ధలతో సాధించేదేమిటి? తానుపాపించేదేవతయొక్క అనుగ్రహమేగా! ఆ అనుగ్రహం వల్ల వచ్చేలాభమేమిటి? ఇహ పరలోక సుఖాలేకదా! ఈ సుఖాలు పుణ్యకర్మఫలాలని అర్థమవుతూనేవుంది. పుణ్యకర్మఫలాలయిన సుఖభోగాల అనుభవంకాగానే తిరిగి జన్మించి కర్మచేయటమేగా! ఈ విధానానికి అంతంటూవుండదని తెల్ల మోతూవుంది.

అయితే దీనికంతులేకపోలేదు. ఆ అంతు చూడాలంటే యీ విధానానికి ఆవలవున్న జ్ఞానజలధిని ముదించాలి. అన్నదమృతముద్భవిస్తుంది. ఈ అమృతాస్వాదనతో సుఖదుఃఖ జననమరణాదులేవి వుండవు. అదొక నిర్వి కారదశ. రెండవ దంటూ గోచరించని కేవలత్యస్థితి.

ఈ నిత్యసత్యమైన విషయాన్ని వివరించి సూక్ష్మదృష్టితో సూటిగా వర్ణించి చెప్పిన ఉత్తమగ్రంథం ఈ "శ్రీవిద్యారహస్యం"

శ్రీవిద్యారహస్యము

శ్రీ విద్య అంటే మామూలు విద్యయేదీకాదు. సాక్షాత్తు బ్రహ్మవిద్యయే. ఇది ఆ బ్రహ్మ విద్యారహస్యమేమిటో ఒక ప్రత్యేక పద్ధతిలో చెప్పింది. అది రహస్యం కనుక కాస్త నూక్కు దృష్టి అంటే జ్ఞానదృష్టి ఆత్యవసరం.

శ్రీ విద్య అంటే శక్తుసాననమనీ, ఉపనిషత్తులు భోధించే జ్ఞానానికిది భిన్నమనీ సామాన్యులనుకొనేమాట. ఈ మాటలో నిజంలేదు. ఉపనిషత్ప్రతిపాద్యమైన బ్రహ్మజ్ఞానాన్నే శ్రీ విద్యప్రబోధిస్తుందని వాళ్ళకు తెలియదు.

సంప్రదాయ బద్ధంగా నడ్డువునాశ్రయించి తడువదేశానుసారం శ్రీవిద్యను సానించే వాళ్ళకు ఈ రహస్యం చక్కగా తెలుస్తుంది. సాధన తిన్నగా చేయలేనప్పుడు భిన్నంగా తోచవచ్చు.

శ్రీ విద్యోపాసన వల్ల త్రిపుటి బాగా అర్థమౌతుంది. అవగాహనలోనే ఆగిపోతే గమ్యం దారకదు. త్రిపుటిరాహిత్య స్థితి నందుకొన్నప్పుడే లక్ష్మ్యానికి చేరువవుతాడు సాధకుడు. దీనికి సాధనలో గురువదేశం సాంప్రదాయకనూచన లందిస్తుంది. నిస్రైగుణ్యస్థితి శ్రీవిద్యాపరమార్థం. ఇదే వేదాంతం. కనుకనే "త్రైగుణ్య విషయావేదాః నిస్రైగుణ్యోభవార్జున" అనిగీతలో పరమాత్మ ప్రబోధించాడు.

శ్రీవిద్య యోగమార్గంభో వుపాసించుటం ఒక సాంప్రదాయకమైన మర్యాద. జీవుడు మాయా వరణం తొలిగించుకంటే తానే పరమాత్మవ్యరూపమని తెలుసుకొంటాడు. జీవాత్మ పరమాత్మల ఐక్యమే యోగం చేసేపని. ఇది శ్రీ విద్యలో ప్రధాన పాత్ర వహిస్తుంది.

ఈ సాధనలో నృస్థి స్థితి లయాలకు కారణమైన మూలశక్తి, దానికి కారణమైన మూల తత్వం అర్థమౌతుంది. ఇచ్ఛాజ్ఞాన క్రియారూప మైన శక్తి నిర్వికార నిరంజన నిత్య సత్యమైన పరతత్వం నుండి బహిర్గతమై దానిలో భాగమై అందులోనే చివరికిలయిస్తుంది. శుద్ధ సత్యమైన పరతత్వస్థితి తాననితెలియబడే దశకు చేరుకొనే వరికి శక్తి, శక్యము, శక్తుడు అనే త్రిపుటి అంతరించిపోతుంది. అదే ఆత్మజ్ఞానం. దీనికొనమే శ్రీవిద్యారహస్య సాధనం.

శ్రీవిద్యాపరులకు పారమార్థిక దృష్టి యేర్పడుతుంది క్రమంగా జ్ఞానవైరాగాలు నిద్దిస్తాయి. తత్ఫలితంగా జన్మరాహిత్యం నిద్దిస్తుంది. ఇదే శ్రీవిద్యాసాధకుల పరమ లక్ష్యం.

ఈ సుదీర్ఘ సాధన ప్రయాణంలో అనేకమజలీలు, అక్కడక్కడ సేద తీర్చు కొంటూ గతాన్ని గమనిస్తూ ముందుచూపుతో పట్టువీడకుండా పయనించాలి. ఈ దశలో శ్రీచక్రమంటే "శ్రీ చక్రం శివయోర్వపుః" శివశక్తుల శరీరమే అనే భావన బలపడుతుంది. ఇక్కడ శివ శబ్దం పరతత్వ బోధ కమే కాని త్రిమూర్తుల్లోని శివుడు కాదు. శక్తి అంటే పార్వతి కాదు ఆపరాత్పరి కుందలనియే జీవునిశక్తి. ఈ శివశక్తుల ఐక్యభావనయే శ్రీవిద్యావరమార్థం. దీనికి ప్రాచార్యముప్రధానమైన యోగం ముఖ్యంగా కావాలి.

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఇలాంటి అత్యుత్తమ భావనకు తీరైన బాట ఈ “శ్రీవిద్యారహస్య” గ్రంథంలో దొరుకుతుంది. మానవుని శరీరంలోని పట్టుకాలు, వద్యకారంలోని ఒక్కొక్క చక్రానికెన్ని దళాలు, ఏ దళంలో యేయే శక్తులుంటాయో తెలియ జేయటమే కాక, ఆయా చక్రాని కదిపిన దేవత, భీజం, న్యాసం, మంత్రం, మొదలయినవి యే అక్షర సంకేతంలో వుంటాయో మిక్కిలి జాగ్రత్తగా నిరూపించారు రచయిత. అంతేకాదు యోగి నీ న్యాసంలో ధ్యానమెలావుంటుందో సోదాహరణంగా నిరూపితమయింది. ప్రతి చక్రాన్ని సౌందర్యలహరిలో ఆ ధార్యస్యామి యెలా వర్ణించాలో “పట్టుకనిరూపణలో ఏమి చెప్పబడిందో ఆయా శ్లోకాలనుదహరిస్తూ లలితా సహస్రనామాలతో నమస్కరించటం చూస్తే రచయిత అంతర్లప్త తెలుస్తుంది. పరిశోధనాపాటవం అర్థమవుతుంది.

తంత్రాలన్నీ సామాన్యంగా గుణత్రయవ్రధానాలై వగుణబ్రహ్మానుగురించి ముచ్చటించాయి. ఇవన్నీ ఇటు వింధ్యనుంచి శ్రీలంక, అటు చైనా, చిట్టాంగం వరకు చతుష్టై తంత్రాలుగా ప్రసిద్ధంగా వున్నాయి. ఇవి మాత్రం మనమనుకొన్న బ్రహ్మజ్ఞానం నంవన్నమయిన వేదాంతాన్ని చెప్పింది కావు. వీటి గమ్యం మోక్షంకాదు. ఇవి కౌశమార్గవ్రధకులకు ఆరాధ్యాలు. బహిర్యాగ ప్రచోదకాలు. దీనివల్ల లౌకికశక్తులవేకం సాధిస్తారు సాధకుడు.

ఈ కారణం చేతనే మోక్షక లక్ష్యమైన శ్రీవిద్యకు విశిష్ట ప్రాధాన్యం వచ్చింది. ఈ మహా విద్య మహావాక్యార్థ బోధకమై ఒక నిబద్ధ సత్సంప్రదాయంలో జీవనదిలాగా అనూచానంగా ప్రసరిస్తూ వచ్చింది. ఇది అంతర్యాగ వ్రధకమై ఒప్పుతున్నది. సామయికులు మాత్రమే ఆచరించే వరమోత్సుష్ట విద్య. దీనికి వేదమే ప్రమాణం. ఫలం అలౌకికం.

శ్రీవిద్యను ప్రమాణంగా లోకంలో ప్రవర్తించజేసిన మహాపురుషులు నారాయణభట్టు, ఆచార్యశంకరులు, భాస్కరరాయల వారున్నూ, సంప్రదాయ వ్రధకరులుగా వీరికి ప్రత్యేక గురుస్థానం తదనుయాయులిచ్చారు. ఆ గౌరవం ఇప్పటికీ అవిచ్ఛిన్నంగా సాగుతునే వుంది.

ఈ విద్య అలౌకికం కావటం చేత ఆపారుషేయ మని చెప్పనక్కరలేదు. సాక్షాత్తు కామేశ్వరీదేవి ఉమామహేశ్వరులకువదేశించగా అది క్రమంగా లక్ష్మీనారాయణులకు తర్వాతవాణి హరణ్యగర్భులకు సంక్రమించింది.

ఈ విధంగా శ్రీవిద్యవిధానాన్ని నలక్షణంగా వర్ణిస్తూ “శ్రీవిద్యారహస్య” గ్రంథ రచనారంభం చేసి అనేక నూక్కు విషయాలను ప్రవచించిన చిరంజీవి శ్రీకైవ పార్థసారథిగారి డి శక్తి కొనియాడ దగింది.

ఈ గ్రంథంలో గణేశాది వివిధరూపాలలో వరదేవతారూపం ఎలావున్న దో వివరంగా వర్ణితమైనది. అకారాది క్షకారాంతం ఏబది ఒక్క వర్ణాలు అమృతారీ వీతాలనీ, మాతృకారూపిణి అయిన ఆయమృతుండి వకలమంత్రశాస్త్రం వుట్టందనీ, ఆ తల్లికి వర్ణస్థానాలయిన ఏబది ఒక్క

శ్రీవిద్యారహస్యము

వీరాలు భారతదేశంలో ఏయే ప్రాంతాలలో వున్నాయోకూడా తెలియజేయటం విశేషం. అంతేకాక యీ ఏబది ఒక్క వీరాలకు నమానమైన స్థానాలు శ్రీచక్రంలోను మనుష్యదేహంలోను కూడా వున్నట్లు నిరూపించబడింది. కనుకనే యోగులయినవారు ఆ పరదేవతను తమ శరీరం లోనే దర్శించగలుగుతున్నారు.

ఐహిక వాంఛాపరిపూర్తి కోసం చేసే బాహ్య పూజకంటె “ అంతరారాధనపరా వైదికా బ్రహ్మవాదినః” అని బ్రహ్మజ్ఞానపరులు అంతఃపూజకే ప్రాధాన్యమిస్తారని అనుకున్నాం కదా ! అలాంటి అంతర్యాగ విచారణ చేస్తూ షట్పత్రభేదనం గురించి వివరించటమే కాక మానవ శరీరనిర్మాణంలో ఎముకలు, నాడులు, రక్తము మొదలయినవి యేయే పాళ్ళలో వుంటాయో బాగా విశ్లేషించి చెప్పటం జరిగింది. ఇక వాడీమండలాన్ని గురించి పరిపూర్ణంగా చర్చించిన పార్థసారథి గారి వివేచనాశక్తి అద్భుతంగా గోచరించింది. ఈ సందర్భంలో మానవ దేహశాస్త్రం మథనం చేసిన శస్త్రవైద్యుడని పించారు. ఇది చదువు తుంటే మన శరీరంలో నాడులెన్ని వున్నాయో, ఏవాడి యెలావని చేస్తుందో, అలాగే యెన్ని వాయువులున్నాయో, ఆయావాయువులవని తీరు ఎలాంటిదో ఇక ఉపవాయువులు చేసే పని యేమిటో బాగా అర్థమవుతుంది. ఆశ్చర్యంతో కూడిన జిజ్ఞాస పెరుగుతుంది.

సామాన్యంగా షట్పత్రాల పరిచయం ఈ విద్యాసక్తి వున్నవారికి వుంటుంది. కాని ఆజ్ఞాచక్రంపైనుంచి ప్రారంభమయ్యే నూకృత్య చక్రాల పరిచయం అందరికీవుండదు. ఈ ప్రకరణంలో చంద్రమండలాది నూకృత్యచక్రాలు తొమ్మిదింటి పరిచయం చేయబడింది. తీవ్రంగా సాధన చేస్తూ సాధకుడు క్రమంగా ఒక్కొక్క చక్రం అధిగమిస్తూ ఒక్కొక్క తత్వాన్ని వదిలేసుకొంటూ పోతాడు. చివరికి అన్ని తత్వాలను పూర్తిగా వదిలి పెట్టి ఉన్నవీ చక్రంచేరుకొని కేవలం అత్యధురంగా నేమిగిలిపోతాడు. ఇది బ్రహ్మోత్సవా సంస్థాపనంటిది. ఈ దశలో వర్వేంద్రియాలు ఉపసంహరించబడతాయి. మనస్సుసయితం మాయమై పోతుంది. కనుకనే ఈ దశను అమవస్కయోగం అంటారు. ఇదే రాజయోగం అని పార్థసారథిగారు సంక్షిప్త మైన వివరణ మీయటం బాగున్నది.

నిష్కామకర్మలు చేసిన వారు ఉత్తరాయణ మార్గంలో పయనించి పరబ్రహ్మను సంధానం సొందుతారు. సకామకర్మలొనర్చినవారు దక్షిణాయన మార్గంలో ప్రయాణించి ఏత్యులోకాలకు వెళ్ళి పరలోకంలో కర్మఫలాన్ని అనుభవించి తిరిగి భూమిపైన జన్మిస్తారు.

ఈరెండు మార్గాలకు చెందని వారు మాత్రం శ్రీమికిటకాలుగాను పశుపక్ష్యాదులుగాను పుడతారని “అర్చిరాదిమార్గ” శిర్షికలో ప్రస్తావన జరిగింది.

“అథమ ఏతో పంథావో నవిదు స్తే కీటాః పతంగా యదిదం దండ తౌకం”

అని బృహదారణ్యక ప్రమాణంతో ఈ విషయం బలపడింది. ఈ వివరణ చాలా ఆసక్తి దాయకంగా వుంటుంది.

శ్రీవిద్యారహస్యము

కుండలినీ స్వరూప స్వభావాలు, దాన్ని ఉచ్చ్యుద్ధం చేసే విధానం, అందుకు సాధకుడు కూర్చుండ వలసిన ఆసనం, మూలాధారంలో వున్న కామవాయువును ఎలా తిప్పితే కామాగ్ని ప్రజ్వలిల్లికుండలినీ మేల్కొంటుందో, అందుకోసం చేయవలసిన ప్రాణాయామాది ప్రక్రియలెలాంటివో అనుభూతిగా “కుండలినీ శక్తి” ప్రస్తావనలో వివృతమయింది.

ఈ గ్రంథం చివరలో భావనోపనిషత్తును, సాధాఖ్యకళను గురించి వివరించటం సాధిప్రాయంగాను సముచితం గాను వుంది. ఎందుకంటే, వేదాల సారమే ఉపనిషత్తులు అవే వేదాంతాలు. అలాగే ఈ గ్రంథానికి సారభూతమైంది. భావనోపనిషత్తు, ఉపనిషత్ప్రతిపాదితమైన బ్రహ్మజ్ఞానమే శ్రీవిద్యా ఫలం కూడాను అనేది , సూచితమైనట్లయింది. గ్రంథం తాలూకు సారభూతమైన రహస్యం భావనోపనిషత్తు లో వుందన్నమాట. రహస్యవివరణమే సాధాఖ్య కళ అని అర్థంచేసుకోవాలి. ఈ రెంటినీ మినహాయిస్తే యీ గ్రంథానికి నిండుదనం, సాఫల్యం చేకూరేదికాదు. ఇది రచయిత విజ్ఞానఫలంగా భావిస్తాము.

“అకాశవృత్తితం తోయం యథాగచ్ఛతి సాగరం

వర్షదేవ నమస్కారః కేవళం ప్రతిగచ్ఛతి”

అనే శ్లోకభావాన్ని ఈ గ్రంథం సూచిస్తూ ప్రబోధిస్తున్నది. ప్రాజ్ఞులయిన క్రోవి పార్థసారథిగారు మంచి బోధకతాశక్తిగల కళాశాలా ధ్యాపకులు. కనుక యే విషయాన్ని ఎంతవరకు వివరించాలో బాగా తెలిసిన వారు. షడ్విధలింగములు తెలిసినవారు కనుకనే గ్రంథానికి కావలసిన ప్రారంభోపసంహారాలను చాలా వేర్పుతో చేశారు. శాస్త్ర విషయాన్ని ప్రతిపాదించటంలో ఉపక్రమోపసంహారాది షడ్విధలింగాలను పాటించినట్లు ఏరు శ్రీవిద్యా విషయప్రతిపాదనలో కూడా పాటించి సప్రమాణంగా నిరూపించి కృత కృత్యులయ్యారు.

అనేక విషయాలనాకచోట జేర్చటం ప్రతిభ కావచ్చు. పరిశోధకుని లక్షణంకావచ్చు. కాని హృదయదప్పుగా అనుభవించి వ్రాయటం మాత్రం పరాశక్తికృప అనే చెప్పాలి. ఆ తల్లి నిండుదయ పార్థసారథిగారికున్నది.

పార్థసారథిగారు గ్రంథ విషయంలో జొరబడిన మనసుతో పలికిన వలుకు ఈ గ్రంథమని విస్తుంది. భగవత్తత్వస్ను వర్ణించటం సాధ్యమే కాని , దర్శించం అనుభవిస్తేనే సాధ్యం. దైవం అనుభూతి తప్పమరొకటికాదు.

భావనోపనిషత్తు బాగా అర్థం చేసుకుంటే బ్రహ్మాను భూతి కలుగుతుంది. ముందు చెప్పిన గ్రంథ విషయాన్ని ఉపనిషత్తుతో నమన్వయించుకొంటే వరమార్థమేమిటో తెల్ల మౌతుంది.

నారుద్రోరుద్ర మర్షయేత్” అన్నట్లు పార్థసారథిగారు ఏ కొంతైన సాధకులయితే తప్ప యింత హృదయానికి హత్తుకొనే లాగా మధుర నుండరంగా శ్రీవిద్యారహస్యాన్ని వివరించలేదనిపిస్తుంది.

శ్రీవిద్యారహస్యము

గ్రథం ఆసాంతం చదివిన తర్వాత శ్రీవిద్య అంటే బ్రహ్మవిద్య అనీ, తద్రహస్యమంటే సాదాఖ్యకళ అనీ నూచితమాతుంది. అదే దేవీ సాక్షాత్కారం. లోగడ వీరు వ్రాసిన గ్రంథాలు కూడా చూడటం తటస్థించింది. ఇప్పుడీ గ్రంథావలోకనంతో వీరెంత ఎదిగారో అర్థమయింది.

ఈ సాధకరచయిత శ్రీవిపార్థసారథిగారు ఇతోధికంగా ప్రజ్ఞాఘనులైన నిరహంకారులయి యిలాంటి ఉత్తమోత్తమగ్రంథాలను లోకానికందిస్తూ అమృత్యుపాజలధిలో నోలలాడుతూ సకుటుంబంగా సుఖశాంతులను పొంది చిరాయు రారోగ్య ఐశ్వర్య సమృద్ధులు కావలయునని శ్రీ రాజరాజేశ్వరిని ప్రార్థిస్తూ నారాయణ స్తుతులతో ఆశీర్వదిస్తున్నాము.

మకాం

ఇట్లు

విజయవాడ - దత్తత్రయేశ్వరం

నారాయణస్తుతులతో

10-5-98

శ్రీ శివచిదానంద భారతి స్వామి

4 ముఖములు

సిద్ధేశ్వరీదేవి

పుణతులు

శ్రీ అంటే మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహానరస్వతుల స్వరూపమైన పరాత్పరి. స్త్రీదేవతను పూజించే మంత్రాన్ని 'విద్య' అంటారు. కాబట్టి శ్రీవిద్య అంటే ఆ జగన్మాతయొక్క ఉపాసనను గురించి వివరించేది. అందులోని రహస్యాలను వెల్లడించేది కాబట్టి ఈ గ్రంథానికి శ్రీవిద్యారహస్యము అని పేరు పెట్టటం జరిగింది. గతంలో శ్రీవిద్యారంభనము అనే పేరుతో శ్రీవిద్యను కొంతవరకు వివరించటం జరిగింది. అయితే దానిలోని కొన్ని రహస్యాలకు వివరణకావాలని కొంతమంది అడగటంచేత శ్రీవిద్యారహస్యము వ్రాయటం జరిగింది.

గ్రంథము యొక్క ప్రతిని పంపగానే నామీద అపారమైన దయతో శ్రీముఖాన్ని పంపిన శృంగేరి దక్షిణామ్నాయ వీరాధిపతులు జగద్గురు భారతీ తీర్థస్వామి-వారికి నాకృతజ్ఞతా పూర్వక ప్రణామములు. అలాగే ఈ గ్రంథానికి శ్రీ ముఖములు పంపి నన్ను ఆశీర్వదించిన కుర్తాళం సిద్ధేశ్వరీ వీరాధి పతులు శ్రీశ్రీశ్రీ శివచిదానంద భారతీస్వామి వారికి, పుష్పగిరి సీరాధిపతులు శ్రీశ్రీశ్రీవిద్యా నృసింహభారతీస్వామి వారికి, గన్నవరం భువనేశ్వరీ వీరాధిపతులు శ్రీశ్రీశ్రీ చిదానందభారతీస్వామి వారికి నా కృతజ్ఞతాభివందనములు.

గ్రంథ ముద్రణకు ఆర్థిక సహాయం చేసిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం వారికి నా ప్రత్యేక కృతజ్ఞతలు.

ఈ గ్రంథ రచనలో నన్ను అన్ని విధాల ప్రోత్సహించి, నాకు అన్ని విధాల సహకరించిన నా శ్రీమతి రమాదేవికి నా అభినందనలు.

గ్రంథముద్రణలో నాకు సహకరించిన శాతవాహన కళాశాల లెక్చరర్ పింగళి వెంకట కృష్ణారావు గారికి, పూజ్యులు మల్లాది సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారికి, గ్రంథముద్రణకు ఇతోధికంగా ద్రవ్య సహాయం చేసిన మిత్రులందరికీ నా మనఃపూర్వక కృతజ్ఞతలు అందచేస్తున్నాను.

గతంలో నేను వ్రాసిన శ్రీవిద్యారంభనము, శ్రీవిద్యారంభణముల మాదిరిగానే శ్రీవిద్యారహస్యమును కూడా సామాన్యులకు అర్థంకావాలనే దృష్టితో సులభశైలిలో వ్రాయటం జరిగింది. శ్రీవిద్యోపాసకులు ఈ గ్రంథాన్ని ఆదరిస్తారని, పండితులు నా ఈ సాహసాన్ని మన్నిస్తారని ఆశిస్తాను.

గ్రంథముద్రణకు విరాళమిచ్చిన దాతలు

1. శ్రీ మాగంటి నుబ్రహ్మణ్యం గారు. - ప్రొఫైటర్,మిత్రావిజన్స్, విజయవాడ
2. శ్రీ కాండూరి ఉమామహేశ్వరుడు గారు - ఉమాచిట్ ఫండ్స్ , విజయవాడ.
3. శ్రీమతి వారణసి అన్నపూర్ణమ్మగారు. - సత్యన్నారాయణపురం, విజయవాడ.
4. శ్రీముత్తైరెడ్డి కోటేశ్వరరావుగారు. - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
5. శ్రీ వి.శ్రీనివాస్ గారు - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
6. శ్రీ వి.వి. రమణ గారు. - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
7. శ్రీ జి. సాంబశివరావుగారు. - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
8. శ్రీ ఎ. రాజేశ్వరరావు గారు. - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
9. శ్రీ ఎమ్. శ్రీనివాస్ గారు. - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
10. శ్రీ ఎన్.సి.యస్. బాబు గారు - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
11. కుమారి వి. రాజేశ్వరి గారు - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
12. కుమారి జి. శ్రీదేవి గారు - లెక్చరర్,సి.డి.యు, ఉస్మానియా యూనివర్సిటీ,

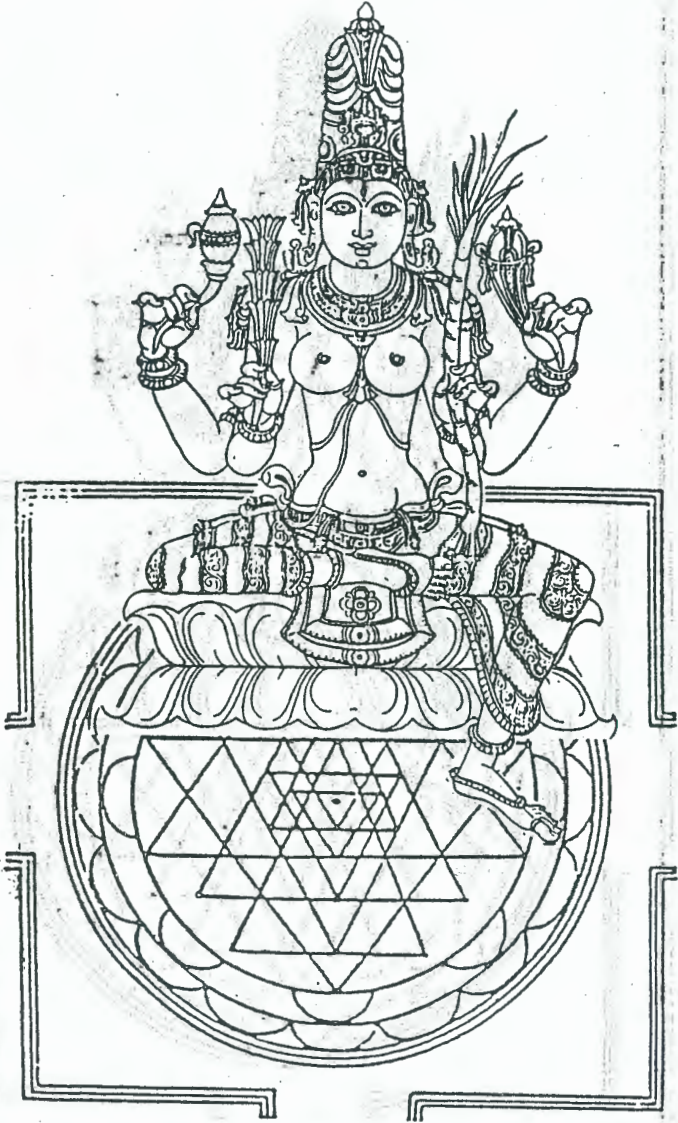

ర్రంథకర్త పార్థసారథి, వారి ధర్మపత్ని రమాదేవి

విషయసూచిక

1	గురుమండలము	01 - 6
2	శ్రీవిద్య	07 - 21
3	శ్రీచక్రము - మానవదేహము	22 - 28
4	శ్రీచక్రము - శివశక్తి చక్రాలు	29 - 31
5	శ్రీచక్రము - వృత్తాలు	32 - 35
6	శ్రీచక్రము - బిందువు	36 - 39
7	పరదేవత - గణేశాది రూపాలు	40 - 47
8	షట్చక్రాలు	48 - 86
9	నాడీమండలము - వాయువులు	87 - 90
10	రాజయోగము	91 - 93
11	కుండలినీశక్తి	94 - 99
12	అర్చిరాది మార్గము	100 - 103
13	భావనోపనిషత్తు	104 - 122
14	సాదాభ్యుకళ	123 - 126

శ్రీచక్రసగరసామ్రాజ్య

1. గురుమండలము

గురుర్బ్రహ్మ గురుర్విష్ణుః గురుర్దేవో వ్యక్తేశ్వరః

గురుస్సాక్షాత్ పరంబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురువేనమః

అజ్ఞానమునే అంధకారాన్ని వాద్యోలి, జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించేవాడు గురువు. సాధకునకు మంత్రోపదేశంచేసి, దీక్షఇచ్చి, సాధనావిధానముచెప్పి, ముక్తి మార్గం చూపే వాడు గురువు.

ఏ మహాత్ముడు నీకు బాగా గుర్తు ఉంటాడో, ఏ మహానుభావుని రూపం నీ మనస్సులో నదానిలిచి పోతుందో. ఏ సన్యాసి నీకు స్వప్నంలో క్షుడా కనుపించి సన్మార్గాన్ని బోధిస్తుంటాడో, ఏ సాధువు చెప్పిన ధర్మసూత్రాలు నీమదిలో నిలిచిపోతాయో, ఏ మహనీయుని దగ్గరకు వెళ్ళగానే నీకు అనుమానాలు తీరిపోతాయో, ఏ వ్యక్తి దగ్గర నీకు ప్రశాంతత ఆనందము కలుగుతాయో, ఏ వ్యక్తి మీదనీకు నమ్మకము, గురి కలుగుతాయో ఆమహనీయుడే నీకు గురువు. అలాగే గురువుచెప్పిన భక్తి, జ్ఞాన వైరాగాలు, ధర్మసూత్రాలు గుర్తుంచుకుని మరచిపోకుండా ఉండేవాడే శిష్యుడు. స్థూలంగా చెప్పాలంటే తన శిష్యునకు సన్మార్గాన్ని బోధించి, క్షయోపాయం చూపే వాడు గురువు.

మనకు మొత్తం ఏడు రకాల గురువులున్నారని చెప్పబడింది. వారు :-

1. నూచకగురువు :- చదువు చెప్పే వారు
2. వాచకగురువు :- కులధర్మాలు, ఆశ్రమధర్మాలు భృద్ధిం చేశారు.
3. బోధకగురువు :- మహామంత్రాలనుపదేశం చేసేవారు
4. నిషిద్ధగురువు :- వశికరణ, మారణ, ప్రయోగాలు చేశారు.
5. విహితగురువు :- విషయభోగముల మీద విరక్తి కలిగించేవారు.
6. కారణగురువు :- జీవబ్రహ్మైక్యాన్ని బోధించేవారు.
7. పరమగురువు :- జీవాత్మ పరమాత్మ ఒకటే అని ప్రత్యక్షానుభవాన్ని కలిగించేవారు.

గురువు శిష్యునకు ఉపదేశం చేసి దీక్ష ఇస్తాడు. ఈ దీక్ష నాలుగు రకాలు.

1. స్మర్యదీక్ష :- గురువు శిష్యుని తాకినంత మాత్రం చేతనే శిష్యుని శక్తి వస్తుంది.
2. ధ్యానదీక్ష :- గురువు దూరంగా ఉన్నప్పటికీ శిష్యుని ఉద్ధరణ కోసం ధ్యానం చేస్తుంటాడు. దాని వల్లనే శిష్యునకు శక్తి వస్తుంది.
3. దృష్టిక :- ఇది కంటిచూపుతోనే ఇచ్చే దీక్ష. దీనిలో శిష్యుడు పవిత్రుడై కాలాని తలంపుతో గురువు తన దృష్టిసారితో ఉంటాడు.
4. మంత్రదీక్ష :- గురువు శిష్యునకు ధర్మసూత్రాలు చెప్పి, మంత్ర దీక్ష ఇచ్చి అతనికి తరణోపాయం చూపుతాడు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఈ రకంగా అనేక రకాలయిన గురువులు, వారిచ్చు దీక్షా పద్ధతులు చెప్పబడినాయి. గురువు ఏ జాతివాడైనా, ఏ మతంవాడైనా, ఏ కులంవాడైనా సరే అతనిని పూజించాలి. గౌరవించాలి. ఆరాధించాలి. లోకంలో అస్థిరమైనవి, ఐహికసుఖాలనిచ్చేవి ఎన్ని సంపాదించినా గురుకటాక్షం పొందలేకపోతే, ఇవన్నీ నిష్ప్రయోజనం. ఈ విషయాన్ని శంకర భగవత్పాదులు తమ 'గురుష్వకమ్' లో వివరిస్తూ, గురువు అంటే ఆ భగవంతుడే అని చెప్పారు.

శరీరం సురూపం తథా వా కలత్రం య శక్వారు చిత్రం ధనం మేరు తుల్యమ్ ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

కలత్రం ధనం పుత్రపౌత్రాది సర్వం గృహం బాన్ధవాః సర్వమే తద్ధి జాతమ్ ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

షడశ్శాది వేదో ముఖే శాస్త్రవిద్యా కవిత్వాది గద్యం సువద్యం కరోతి ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

విదేశేషు మాన్యః స్వదేశేషు ధన్యః సదాచార వృత్తేషు మత్తేన చాన్యః ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

క్షమామణ్డలే భూప భూపాలబృన్దైః సదాసేవితం యస్య పాదార విస్తమ్ ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

యశో మే గతం దిక్షు దాసప్రతాపా జ్ఞగద్యస్తు సర్వం కరే యుత్రసాదాత్
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

న భగే న యోగే న వా వాజిరాజౌ న కాస్తాముఖేనై వ విత్తేషు చిత్తమ్ ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

అరణ్యే నవా స్వస్య గేహేన కార్యే నదేహే మనోవర్తతే మేత్యనర్థే
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

ఈ లోకంలో ధనము, అందమైనభార్య, విద్య, పేరుప్రఖ్యాతులెన్నున్నా, ఇవేవీ గురుకటాక్షం కన్న ఎక్కువకాదు. అని పై శ్లోకాల అర్థం.

న గురోరధికం తత్త్వం న గురోరధికం తపః ।

తత్త్వ జ్ఞానాత్ పరం నాస్తి తస్మై శ్రీగురవేనమః ॥

గురువు కన్న ఎక్కువైన తత్త్వం లేదు, తపస్సులేదు. జ్ఞానంలేదు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

అఖండ మండలాకారం వ్యావృతం యేన చరాచరం ।

తత్పదం దర్శితం యేన తస్మై శ్రీగురవేనమః ॥

అజ్ఞానతిమిరాంధస్య జ్ఞానాంజన శలాకయా ।

చక్షురున్మీలితం యేన తస్మై శ్రీగురవేనమః : ॥

విశాలమైన ఈ విశ్వమంతా ః గ్యోచించినవాడు, శివ బ్రహ్మ అజ్ఞానాన్ని పారద్రోలి, జ్ఞాన జ్యోతిని వెలిగించేవాడు, అయిన గురువు పాదాలకు నమస్కరిస్తున్నాను.

సాధకుని కర్మఫలాన్ని బట్టి గురువు లభించటం జరుగుతుంది. కొంతమందికి ఏళ్ళు తరబడి ఎదురు చూచినా సద్గురువు లభ్యంకాదు. ఆ గురు అన్వేషణ అడవుల వెంబడి తిరుగుతూ, తనువు చాలించినవారనేక మంది ఉన్నారు. మరికొందరికి చాలా తేజీగా, గురువే శిష్యుణ్ణి వెతుక్కుంటూ వస్తాడు. ఇదంతా సాధకుని పూర్వజన్మ కర్మఫలం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. వివేకానందునకు రామకృష్ణవరమహానలగా, మంచి గురువు దొరకటమనేది జన్మ జన్మల ఫలం అని గుర్తించాలి.

అటువంటి గురువు సృష్టిస్థితి లయకారకులైన ఆ త్రిమూర్తుల్యూరూపము, అతడే సాక్షాత్తు పరబ్రహ్మ. గురుకటాక్షం లేనిదే కార్యసాధన జరగదు. గురువు భౌతికంగా లేక పోయినా, అద్భుతంగా ఉండి తన శిష్యుణ్ణి సదా కాపాడుతూ ఉంటాడు. తప్పమార్గంలో పోతే హెచ్చరించి, నన్యార్థానికి త్రిప్పుతాడు. కాబట్టి పరబ్రహ్మ స్వరూపుడైన గురువందనం చేసి, హరితన గోత్రీకుడవైన శ్రీవిద్యారహస్యం అనునేను 'శ్రీవిద్యారహస్యము' అను గ్రంథరచన కువక్రమిస్తున్నాను.

బ్రహ్మానందం పరమమఖండం కేవలం జ్ఞానమూర్తిం
ద్వంద్వాతీతం గగనపద పృశం త్తమస్యాది లక్ష్మం
ఏకం విత్యం విమల మచలం సర్వధీ నే గోక్షీశీతం
భవాతీతం త్రిగుణరః గాతః పద్మం తం నమాః మి॥

పరమాత్మపూర్ణబిందు స్వరూపుడు. అయిన తనయందు ఇమిడి ఉన్న బిందుత్రయాన్ని 1. ప్రకాశాంశ 2. విమర్శాంశ లుగా అనగా, స్త్రీ, పురుష భేదములతో కామేశ్వరీ, కామేశ్వరులుగా విభజించాడు. ఇందులో ప్రకాశాంశ కామేశ్వర బిందువిమర్శాంశ కామేశ్వరీదేవి.

సృష్టి ఆవిర్భావ కాలంలో, కృతయుగము ప్రారంభంలో, సర్వానందమయ ఓధ్యాణపీఠమనే బిందుపీఠమందు, పరమాత్మస్వరూప శుద్ధైపూర్ణకామేశ్వరుడు, 'ఉర్ధ్వానంద నాథ' అనే పేరుతో, అనుత్తరానందము కోనము మాయాస్వరూపిణి, స్వాత్మరూప అయిన కామేశ్వరీదేవికి శ్రీవిద్యనందనదేశించాడు కామేశ్వరీ కామేశ్వరులిద్దరూ పరబ్రహ్మ స్వరూపులే. వారిద్దరికీ భేదములేదు. అయినప్పటికీ లోకాలను అనుగ్రహించాలనే సత్సంకల్పంతో, పరమేశ్వర తానే గురు

శ్రీవిద్యారహస్యము

శిష్యులుగామరి, సర్వోపనిషత్కారణ భూతమైన శ్రీవిద్యతంత్రాన్ని ఆమెకు ఉపదేశించారు.

ఈరకంగా పరమాత్మ శ్రీవిద్యను లోకంలో వ్యాప్తిచెయ్యటంకోసం, తాను 'ఊర్ధ్వదేవనాథ' అనే దీక్షానామం ధరించి, కామేశ్వరీదేవికి శ్రీవిద్యనుపదేశించి, ఆమెకు "మిత్రేశదేవనాథ" అని నామకరణంచేశారు.

కామేశ్వరీ కామేశ్వరులు ఊర్ధ్వదేవనాథ, మిత్రేశనాథ (అనేపేర్లతో సర్వానందమయమైన ఓడ్యాణపీఠములో పురాణదంపతులుగా ఉన్నారైది శ్రీవిద్యకు మొదటి స్థానము.

ఆతరువాత, పరమేశ్వరుని ఆజ్ఞమేరకు ఆ పరాభట్టారిక, శ్రీవిద్యారహస్యవ్యాప్తి కోసము తాను 'షష్ఠీశదేవనాథ' అనే పేరు ధరించి, తనయొక్క అంశలు, అవ్యక్త మహత్తత్వాహంకారస్వరూపులు, సత్వరజస్తమోగుణప్రధానులు, సృష్టిస్థితిలయకారకులు, వాగ్మవ కామరాజ, శక్తి బీజాధిపతులయిన త్రిమూర్తి ద్వంద్వానికి ఈ విద్యను ఉపదేశించింది. వారి ద్వారా ఉపదేశపరంపరగా, ఈ విద్య విస్తరించి, దివ్యోఘ నిద్దోఘ, మానవోఘ గురుమండలంగా లోకంలో ప్రసిద్ధి చెందింది. దివ్యోఘులు అంటే ఇంద్రాది దేవతలు, 'నిద్దోఘులు' అంటే ననక ననందనాచిదులు, 'మానవోఘులు' అంటే విద్యారణ్యులు, గౌడపాదులు, శంకరులు మొదలైనమానవులు.

బిందుమండల వర్తిని అయిన ఆ కామేశ్వరీ, యోనిచక్రం (త్రికోణం) లోని ఉత్తర కోణము నందు జాలంధరపీఠంలో ఉన్న; శక్తి బీజాధిపతులైన ఉమామహేశ్వరులకు మొదటగా శ్రీవిద్యను ఉపదేశించి, వారికి ఊర్ధ్వదేవనాథ, కామేశ్వర్యంబా అని పేరు పెట్టింది. తరువాత ఊర్ధ్వదేవనాథ ద్వంద్వము, యోనిచక్రంలోని దక్షిణకోణంలో, పూర్ణగిరిపీఠంలో ఉన్న కామరాజబీజాధిపతులైన లక్ష్మీనారాయణులకు ఈ విద్యనుపదేశించి, వారికి 'షష్ఠీశ దేవనాథ, వజ్రేశ్వర్యంబా, అని పేరుపెట్టారు. ఆ తరువాత, షష్ఠీశదేవనాథ ద్వంద్వము, యోని చక్రానికి అగ్రకోణంలో, కామగిరిపీఠంలో ఉన్న వాగ్మవబీజాధిపతులైన వాణీ హిరణ్యగర్భులకు పదేశించి, వారికి మిత్రేశదేవనాథ, భగమాలిన్యంబా అని నామకరణం చేశారు.

శ్రీచక్రంలోని ఎనిమిదవ అవరణ అయిన త్రికోణంలో కామేశ్వరీ, వజ్రేశ్వరీ, భగమాలిని అను పేర్లతో ఉన్న దేవతలు వీరే.

మిత్రేశదేవనాథద్వంద్వము శ్రీవిద్యను దివ్యులైన ఇంద్రాది దేవతలకుపదేశించగా, వారు ననకననందనాచి సిద్ధులకు, వారు మానవులకు ఉపదేశించారు. ఈ రకంగా గురువరంపరానుగతంగా శ్రీవిద్య భూలోకంలోవ్యాప్తి చెందింది. త్రిమూర్తులు, వారి స్థానములు, దీక్షానామములు, ఈ క్రింద వివరంగా చూపబడ్డాయి.

శ్రీవిద్యారహస్యము

దేవతల పేర్లు	యోనిచక్రంలోస్థానము	పీఠము	వీణము	దీక్షానామము
1. ఉమాదేవి మహేశ్వరుడ	ఉత్తరకోణము	జాలంధర	శక్తి	కామేశ్వర్యంబా ఉర్వదేవనాథ
2. లక్ష్మీదేవి నారాయణుడ	దక్షిణకోణము	పూర్ణగిరి	కామరాజ	వజ్రేశ్వర్యంబా షష్ఠీశదేవనాథ
3. నరస్వతీదేవి బ్రహ్మ	అగ్రకోణము	కామగిరి	వాగ్మవ	భగమాలిన్యంబా మిత్రేశదేవనాథ

దీక్షాపరులు గురుత్రయం చెప్పేటప్పుడు వారి పూర్వ గురువులకు నమస్కరిస్తూ

1. ఆదినాథ సమారంభాం శంకరాచార్య మధ్యమాం
2. నారాయణ సమారంభాం, వ్యాసశంకరమధ్యమాం
3. సదాశివ సమారంభాం, శంకరాచార్యమధ్యమాం
4. లక్ష్మీనాథ సమారంభాం, నాథయామున మధ్యమాం.

అని రక రకాలుగాచెబుతూ ఆదిగురువునుండి అన్యదాచార్య వర్యంతాం వందే గురువరంపరాం॥
అని తమకు మంత్రోపదేశంచేసి దీక్షనిచ్చినగురువు వరకు, అందరికీ నమస్కరించాలి. శిష్యుడు తన గురువు వట్ల ఆచరించవలసిన విధులను ఈ దిగువ వివరించడం జరిగింది.

శ్రీ గురుమూర్తిని చేరినంతనె నమ

స్కారంబు ముందుగా నలువలయు

లజ్జాభిమానకుంబు వీడి పాద

చారియై నద్యక్తి జేరవలయు

సుతుడైన హితుడైన సోదరుడైనను

గులహీనుడైనను గౌలువలయు

గురునాజ్ఞ వర్తించి గురుడిచ్చు తృణమైన

మేరువుగా నెంచి మెలగవలయు

గురుని న్రభువంచు ప్రియమి దేవర యటంచు

బిలుచుచును లోభగుణముల డొలచవలయు

బరమయోగీంద్ర నిగమార్థశరధిచంద్ర

వరమునీంద్ర బ్రహ్మానందగిరి యతీంద్ర॥

శ్రీవిద్యారహస్యము

గురుమూర్తి వచ్చుచో గూర్చుండగారాదు
గురుశిష్యులొకశయ్య గూర్చురాదు
ముందుగా దనయంత భుజియింపగారాదు
పొరిదొంగత్రవల బోవరాదు
గురువింద వినరాదు కూడి సేయగరాదు
గురుని కస్రియమును గూర్చరాదు
సద్గురు విడిచిన శాసనము మీరగరాదు
హెచ్చి దా గురుని శాసించరాదు

గురుఁ బోధింప నెంచిన నురుగరాదు
అతడు బోధింపకుండిన నడుగరాదు
వ రమునీంద్ర నిగమార్థశరధిచంద్ర
వరమునీంద్ర బ్రహ్మనందగిరి యతీంద్ర

ఈ రకంగా గురుకటాక్షం పొందితేనే సాధకునకు కార్యసాఫల్యం, మంత్రసిద్ధికలుగుతాయి.

2. శ్రీవిద్య

దైవాధీనం జగత్సర్వం, మంత్రాధీనంచుదైవతం

తస్యంత్రం బ్రాహ్మణాధీనం, బ్రాహ్మణోమమదేవతా॥

ఈ చరాచర జగత్తు అంతా కూడా దైవముయొక్క ఆధీనంలో ఉన్నది. ఆ దైవం మంత్రానికి ఆధీనం అయిఉన్నది. ఆ మంత్రము బ్రాహ్మణునకు ఆధీనం అయి ఉన్నది. అందుకనే బ్రాహ్మణుని భూసురుడు అన్నారు. ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా లోకకల్యాణం కోసం జపం చేసేవాడు బ్రాహ్మణుడు ఒక్కడే. అందుకనే భూలోకంలో బ్రాహ్మణుడు ప్రత్యక్ష దైవంగా చెప్పబడుతున్నాడు. మనవాళ్ళత్రాయత ఇతిమంత్రః

దేవతల దయకుపాత్రులుకావాలి అంటే మంత్రజపంచెయ్యాలి, దీనినే ఉపాసన అంటారు. అరణి మధిస్తే అగ్ని ఎలావుడుతుందో, అలాగే మంత్రజపంచేస్తే శక్తి పుడుతుంది, ఒకేమాటని, లేదా పదాన్ని పదేపదే ఉచ్చరించటంవల్ల శక్తి ఉద్భవిస్తుంది, అశక్తి సాధకుని సర్వకార్యాలు నెరవేరుస్తుంది. అయితే బీజాక్షరాలచేతనంపుటంచేయబడిన మంత్రజపంవల్ల దేవతల అనుగ్రహం త్వరగాకలుగుతుంది, సంస్కృతభాషకు ఉన్న యాభై అక్షరాలనూ యాభై బీజాలుగా గుర్తించాలి. ఇవేకాకుండా సంయుక్తాక్షరాలను కూడా బీజాలుగా వ్రాయటంజరుగుతుంది. ఈ రకంగా బీజాక్షరాలు అనేకం ఉన్నాయి. ఈ బీజాక్షరాలకు ప్రతిదానికి విడివిడిగా కొంతశక్తి ఉంటుంది. ఆ విషయం బీజాక్షరనిఘంటువుచూచినచైతే తెలుస్తుంది, అటువంటిశక్తికల బీజాక్షరాలు కొన్నింటిని సాధకుడి కోరికను అనుసరించి సంపుటికరణం చేస్తారు. అరకమైన మంత్రసాధనవల్ల సాధకుడి కోరికలు త్వరగా తీరుతాయి. అయితే దేవతల ఉపాసన చేసేప్పుడు అదేదేవతలతత్వాలకు సాధకుని కోరికలకు అనుగుణంగా బీజాక్షరాలు చెప్పబడతాయి. సాధన సాధన సాధన అంటారు. ఐం వాగ్విజము, క్షీం మన్మథబీజము. ఈ రకంగా దేవతలకేకాకుండా పంచభూతాలకు కూడా బీజాలున్నాయి, అవి లం పృథివీ బీజము, హం ఆకాశ బీజము, యం వాయుబీజము, రం అగ్ని బీజము, వం అమృత బీజము. అసలు మంత్రము మూడు రకాలుగా విభజింపవచ్చు.

1. వైదికములు. 2. తాంత్రికములు 3. అవభ్రంశములు

1. వైదిక మంత్రాలు :- ఇవి జ్ఞానప్రదాలు ముక్తి కారకాలు

2. తాంత్రికములు :- కేవలం కామ్యప్రదమైన మంత్రాలను తాత్రికాలు అంటారు

3. అవభ్రంశములు :- సంస్కృతభాషలో కాకుండా ఇతర భాషలలో ఉన్న మంత్రాలను అవభ్రంశాలు అంటారు. మళయాళమంత్రాలు, హిందీ, తెలుగు, పార్శీమంత్రాలు, పాము, తేలుమంత్రాలు ఇలాంటివే.

శ్రీవిద్యారహస్యము

వైదికావ్రణవైరుళ్యాః ప్రణవేనవిహీనాస్తు తాంత్రికావన ప్రకీర్తితాః ।

అంటే ఓంకారసహితమైనవి వైదికమంత్రములు. ఓంకారములేనివి తాంత్రికాలు.

మంత్రాలను 1.స్త్రీ, 2 పురుష, 3 నవుంసక మంత్రాలు అని మూడు రకాలుగాచెప్పవచ్చు.

స్వాహా అనేపదం చివరకలవి	స్త్రీ మంత్రాలు
పాంఘట్ అనే పదం చివరకలవి	పురుష మంత్రాలు
నమః అనే పదం చివరకలవి	నవుంసక మంత్రాలు

స్త్రీ దైవత్యాస్తు విద్యాస్య్యుః మంత్రాః పుండేవతా స్సుతా

పురుషదేవతలనుపాసించేవారిని మంత్రాలని, స్త్రీదేవతలనుపాసించే మంత్రాలను

'విద్య' అని అంటారు. వీటిలో

మంత్రా ఏకాక్షరాః పిండాః కర్తవ్య స్త్ర్యక్షరా మతాః

వర్ణత్రయం సమారభ్య నవార్ణావధిబీజకాః

తతో దశార్ణ మారభ్య యానద్వింశతి మంత్రకాః

అత డార్ణ్యం గతా మాలా స్తాను భేదో న విద్యతే.

ఒక అక్షరములు కలమంత్రాలను	-	పిండము
మూడు అక్షరములు కలమంత్రాలను	-	కర్తరులు
3 నుంచి 9 వరకు అక్షరములు కలమంత్రాలను	-	బీజములు
10-20 వరకు అక్షరములు కలవారిని	-	మంత్రము
20 కన్న ఎక్కువ అక్షరములు కలవారిని	-	మాలామంత్రము అంటారు

అమ్మాయమంత్రాలన్నీ వరమేశ్వరుని ముఖంనుంచే వచ్చినాయని చెప్పబడుతోంది, వరమేశ్వరుడుబదురూపాలుగా ఉన్నాడు. ఆరూపాలే పంచబ్రహ్మలు: వారు 1.నద్యోజాత 2.వామదేవ 3.అహోర 4.తత్పురుష 5.ఈశానులు. ఈరకంగాపంచబ్రహ్మలస్వరూపమే అదేవి. అందుకే ఆమెను పంచబ్రహ్మ స్వరూపిణి అన్నారు. ఆమెపంచప్రేతాననాసీన అనిచెప్పబడుతోంది ఈ పంచబ్రహ్మల స్వరూపంలోనే వరపశువుడు మంత్రశాస్త్రాన్నిచెప్పాడు. షడామ్నాయాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి.

పూర్వార్ణమాయము

ఋగామ్నాయ మయం తత్ర పూర్వద్వారం ప్రకీర్తితం।

ఊర్విణీనామ విఖ్యాతా ఋగామ్నయాధి దేవతా॥

నద్యోజాతునిముఖంనుంచి వేదయుతయైన గాయత్రీ మొదలైన రెండుకోట్ల మంత్రాలు వచ్చినాయి. ఇది పూర్వార్ణమాయము. ఋగ్వేద పూర్వకము. దీనికి అధిదేవత ఊర్విణి

శ్రీవిద్యారహస్యము

శుద్ధవిద్యా చ బాలా చ ద్యాదశార్థా మతంగినీ,
 ద్విజత్వసాధనీ విద్యా గాయత్రీ వేదమాత్మకా.
 గాణాపత్యం కార్తికేయం మృత్యుజి న్నీలకంఠకం
 త్ర్యంబకం జాతవేదాశ్చ తథా న్రత్యంగిరాదయః
 నద్యోజాతముభోద్భూతా వైదికాస్తు ద్వికోటయః
 ఏతాః కామగిరీంద్రస్థాః పూర్వామ్నాయస్య దేవతాః
 గురుశ్రయాదిపీఠాంతం చతుర్వింశత్యపాత్రకం,
 ఏతదావరణో సేతం పూర్వామ్నాయం భజామ్యహం.
 మూలాధారే భజేన్యంత్రే పూర్వామ్నాయ మనూన్ ప్రియే.

2. దక్షిణామ్నాయము

తథైవ దక్షిణం ద్వారం యజురామ్నాయ రూపకం।
 భోగినీనామ సా దేవీ దక్షిణామ్నాయ దేవతా॥

వామదేవుని ముఖంనుండి శైవాగమాలయిన కోటి మంత్రాలువచ్చినాయి. ఇది దక్షిణామ్నాయము యజుర్వేద పూర్వకము దీనికి అధిదేవత భోగిని

సాభాగ్యవిద్యా బగళా వారాహీ వటుక వ్రథా
 శ్రీతిరస్కరిచీ ప్రోక్తా మహామాయా న్రకీర్తితా,
 అఘోరం శరభం ఖడ్గరావణం వీరభద్రకం.
 రోద్రం శాక్తం పాశుపతాద్యవ్రశస్రాదిభైరవం,
 దక్షిణామూర్తిమంత్రాద్యా శ్రైవాగమ సముద్భవాః
 వామదేవముభోద్భూతాః కోటిమంత్రా వరాననే,
 పూర్వపీఠస్థితా దేవి దక్షిణామ్నాయదేవతాః
 ద్విసహస్రంతు దేవ్యస్తాః పరివారసమన్వితాః
 భైరవాదిపదద్యంధ్యం భజే దక్షిణ ముత్తమం
 స్యాధిష్ఠానే న్యరేణ్దేవి దక్షిణామ్నాయ ముత్తమం.

3. పశ్చిమామ్నాయము

సామ వేదమయం చాత్ర పశ్చిమద్వార మీరితం।
 కుబ్జికాఖ్యా మహాదేవి పశ్చిమద్వార దేవతా॥

అఘోరునిముఖంనుండి పశ్చిమామ్నాయమైన వైష్ణవాగమాలకుకోటి మంత్రాలు వచ్చినాయి. సామవేద పూర్వకమయిన పశ్చిమామ్నాయానికి అధిదేవత కుబ్జిక

శ్రీవిద్యారహస్యము
 లోపాముద్రా మహాదేవీ అంబా చ భువనేశ్వరీ
 అన్నపూర్ణా కామకలా నర్యసిద్ధి ప్రదాయినీ,
 మదర్శనం వైసకేయం కార్తవీర్యం నృసింహకం.
 వామత్రయం రామమంత్రం గోపాలం సౌరమేవ చ,
 ధన్వంతరం చేంద్రజాల మింద్రాది మరమంత్రకం.
 దత్తాత్రేయం ద్వాదశాష్టా వైష్ణవాగమచోదితాః.
 అఘోరముఖసంభూతాః మదంకాః కోటిసంఖ్య కాః.
 ఏతా జాలంధ్ర పీఠస్థాః పశ్చిమామ్నాయదేవతాః.
 దూత్యాది చ చతుష్షష్ఠిః సిద్ధాంతం త్రిసహస్రకం.
 అమ్నాయం పశ్చిమం వందే సర్వదా నర్యకామదం,
 మహిషూరేన్యరేణ్దేవి పశ్చిమామ్నాయజం మనుం.

4. ఉత్తరామ్నాయము

అథర్వణమయం . తద్య దుత్తరామ్నాయ మీరితం।
 కాళికాఖ్యా మహాదేవీ ఉత్తరద్వార దేవతా॥
 తత్పురుషునిముఖం నుంచిశ్రీవిద్యాఖ్యమైన ఉత్తరామ్నాయ మంత్రాలు రెండు
 కోట్లువచ్చినాయి. అథర్వణవేద పూర్వికమయిన ఉత్తరామ్నాయానికి అధిదేవత కాళిక.

తురీయాంబా మహార్కా చ అశ్వరూఢా తథైవ చ.
 మిశ్రాంబా చ మహాదేవీ శ్రీమద్వ్యాగ్వాదినీ అపి.
 దుర్గా కాళీ దహచ్ఛండీ నకులీ చ వృళిందివీ,
 రేణుకాలక్ష్మీవాగీశో మాతృకాద్వాన్స్వ యంవరా.
 పంచామ్నా యపమోపేతం శ్రీవిద్యాఖ్యం మదంశజం.
 ముఖాత్తత్పురుషాజ్ఞాతా ద్వికోటీమంత్రనాయకాః.
 ఏతాశ్చోద్ధ్యావపీఠస్థాః శ్వాక్తాగమ సముద్భవాః
 ద్విసహస్రస్తు దేవ్యస్తాః పరివారయుతాః స్రీయే.
 ముద్రాదిసవకం చైవ సిద్ధానాం నవకం తథా,
 వీరావళి చ నవకం భజేదామ్నాయ ముత్తమం.
 అనాహతాజ్ఞే స్మరన్య ముత్తరామ్నాయ ముత్తమం.

శ్రీవిద్యారహస్యము

5. ఉర్వామూయము

చతుర్వేదమయః సాక్షాదూర్వామ్నాయస్సమీరతః॥

ఉర్వామ్నాయస్య సంప్రోక్తా దేవతా చండ భైరవీ॥

ఈశానుని(శివుని)ముఖం నుంచి ఆత్మానంద ప్రదాయకమైన కోటిమంత్రాలు వచ్చినాయి. ఇది ఉర్వామ్నాయము. చతుర్వేద సమన్వయము. దీనికి అధిదేవత చండభైరవి.

వరాపరా చ సా దేవీ వరా శాంభవమేవ చ.

ప్రాసాదం దహరం హంసం మహావాక్యాదికం వరం.

పంచాక్షరం మహామంత్రం తారకం జన్మతారకం.

ఈశానముఖసంభూతా స్వార్వాత్మానంద ప్రదాయకాః.

కోటిపంఖ్యా మహాదేవి మద్రూసాస్పర్శసిద్ధిదాః.

ఏతాశ్శాంభవపీఠస్థా స్సహస్ర సంవారితాః.

ఆరాధ్య మాల్నిపూర్వం మండలాంతం తభైవ చ.

సాయుజ్య హేతుకం విత్యం వందే చోర్వకలాత్మకం.

ఉర్వామ్నాయస్య చ మనూనాజ్ఞాంతే తు విభవయేత్.

పూర్వశ్చ వశ్చిమశ్చైవ దక్షిణశ్చేతర స్రథా॥

6. అనుత్తరామూయము

ఉర్వామ్నాయశ్చసంవైతే మోక్షమార్గాః ప్రకీర్తితాః॥

ఉర్వ్వత్వార్వర్వధర్మాణామూర్వామ్నాయః ప్రశస్యతే॥

ఉర్వామ్నాయం విజానియా త్వాక్షా న్మోక్షైకసాధనమ్॥

పూర్వామ్నాయః సృష్టిరూపః స్థితీరూపశ్చ దక్షిణః ।

పంచారః సశ్చిమోదేవి తిరోధాన స్రథోత్తరః॥

ఉర్వామ్నాయ స్రతోదేవి తథామగ్రహరూపకం॥

అనుత్తరా వరాంబా సా శ్రీమత్ప్రీపురసుందరీ॥

కాగా అనుత్తరామ్నాయ మంత్రాలు సాక్షాత్తు పరమేశ్వరుని ముఖం నుంచే విచ్చినాయి.

ఈరకంగా శివుని ముఖం నుంచి ఏడుకోట్ల మంత్రాలు వచ్చినాయి. ఏటన్మింటినీ

శంకరభగవత్పాదులవారు వ్రపంచపాఠ సంగ్రహంలో నిక్షిప్తంచేశారు

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఉర్వ్య శ్రీపాదుకా పూర్వం చరణాంతం గురోః క్రమాత్
 స్మరన్త్యా పాదుకా పూర్వం చరణం తదనంతరం,
 పంచాంబా నవనాథాంబా మూలవిద్యా తతఃపరం
 ఆధారవిద్యాషట్కం చ పునరంఘ్రిద్యయం క్రమాత్,
 శంభవీ చాథ పృల్లేఖా సమయాపరబోధినీ.
 కౌళపంచాక్షరీ పంచ దశార్థా ను త్రరాత్మికా,
 షోడశీ పూర్తివిద్యా చ మహాత్రిపురసున్దరీ.
 పశ్చాదనుత్తరం వందే పరబ్రహ్మస్వరూపిణీం.
 అనుత్తరామ్నాయమనూన్కండలాంతం యథాక్రమం,
 నవ్తకోటిమహామంత్రాన్ ద్వాదశాంతే సదాస్మరేత్.
 శుచిర్యాప్యశుచిర్యా 2 పి గచ్ఛన్ తిషన్ స్వపన్నపి,
 మంలైకశరణో విద్యాన్యనసా 2 పి సదా స్మరేత్.
 తత్రత్పిఠ్యై చ సాహస్రం జపేత్పాదకవుంగవః.

శ్రీవిద్య అన్నప్పుడు శ్రీ అనేది గౌరవవాచకం కాదు. శ్రీ అంటే మహాకాళి, శ్రీ అంటే మహాలక్ష్మి శ్రీ అంటే మహానరస్వతి.

శ్రీమహావిష్ణువు యోగనిద్రలో ఉన్నప్పుడు మదుకైటభులనే అనురులు మదోన్మత్తులై బ్రహ్మానువధించడానికి వచ్చారు. అప్పుడు, ఆ అనురులను సంహరించటంకోసం బ్రహ్మచేత స్తుతింపబడినది మహాకాళి. ఈమె ఇంద్రనీలముల కాంతులు వెదజల్లుతూ పది ముఖములుకలిగి పదిచేతులయందు ఖడ్గము, శూలము, భుసుండి, మానవశిరస్సు, శంఖము మొదలైన ఆయుధములు ధరించి ఉంటుంది. ఈదేవి రూపము ప్రకృవుటలో ఇవ్వబడింది.

మహాకాళీధ్యానము

ఖడ్గం చక్రగదేమచావపరిఘాన్ శూలంభుశుక్టీం శిరః
 శంఖం సన్ధధతీం కరైస్త్రినయనాం సర్వాజ్ఞభూషావృతామ్ |
 యాం హస్తుం మధుకైటభౌ జలజభూస్తుష్టావ సుస్తే హరౌ
 నీలాశ్మద్యుతిమాన్యపాదదశకాం సేవే మహాకాళికామ్ ||

మహిషాసురుని సంహరించినది మహాలక్ష్మి. ఈమెవ్రవాళి (పగడవు) వర్షముతో వ్రకాశిస్తూత నవదైనిమిది చేతులతో అక్షమాల, గండ్రగొడ్డలి, గద, బాణము, వజ్రాయుధము, కమలము, ధనుస్సు, కలశము, దండము, శక్తి, ఖడ్గము, డాలు, శంఖము, ఘంట, పానపాత్ర, శూలము, పాశము, చక్రముధరించి తామరపూవుపై కూర్చుని ఉంటుంది. ఈదేవి రూపము ప్రకృవుటలో ఇవ్వబడింది

శ్రీవిద్యారహస్యము

మహాలక్ష్మీధ్యానము

ఓం అక్షరకృతం గదేమకులిశం వద్మం ధనుః కుణ్డికాం
 దణ్డం శక్తిమసిం చ చర్య జలజం ఘణ్డాం సురాభాజనమ్ |
 శూలం పాశనుదర్శనే చ దధతీం హస్తైః ప్రవాళ ప్రభాం
 సేవే సైరిభమర్షినిమిహ మహాలక్ష్మీం సరోజస్థితామ్ ||

శుంభనిశుంభులను సంహరించినది మహాసరస్వతి. ఈమె చంద్రుని వలె స్వచ్ఛమైన తెల్లనికాంతితో ప్రకాశిస్తూ ఎనిమిది చేతుల యందు ఘంట, శూలము, నాగలి, శంఖము, రోకలి, చక్రము, ధనుస్సు, బాణములు ధరించి ఉంటుంది. ఈమె రూపము ప్రకృవుటలో ఇవ్వబడింది.

మహాసరస్వతీధ్యానము

ఘణ్డాశూలహలాని శఙ్ఖముసలే చక్రం ధనుః సాయకం
 హస్తాభైర్దధతీం ఘనాస్తవిలనచీతాంశుతుల్యప్రభామ్ |
 గౌరీదేహనముద్భవాం త్రిజగతామాధారభూతాం మహా-
 వూర్వామత్ర వరస్వతీమనుభజే శుమ్భాదిదైత్యార్షినిమ్ ||

ఈరకంగా ఉన్న మహాకాలి, మహాలక్ష్మి మహాసరస్వతులన్వరూపమైన జగదంబ, వరాశ్రు అయిన రాజరాజేశ్వరిని గురించి తెలియచేసేది శ్రీవిద్య. ఆమెపాశము, అంకుశము, వుండ్రేక్షుచాపము వుప్పుబాణముధరించి అష్టమినాటిచంద్రుని అభరణంగా శిరస్సునధరించి ఉంటుంది.

రాజరాజేశ్వరీ ధ్యాన్యమ్

చతుర్భుజేచంద్రకళావతంసే కుచోన్నతే కుంకుమరాగశళే
 వుండ్రేక్షుపాశాంకుశ వుప్పుబాణహస్తే నమస్తే జగదేకమాతః
 ఈ దేవిరూపము ప్రకృవుటలో ఇవ్వబడింది. సౌందర్యలహరిలో చెప్పినట్లుగా

చతుష్పాద్యై తంత్రైః సకల మతినంధాయ భువనం
 స్థిత వ్రత్రచ్చిద్ధి ప్రసవ పరతంత్రైః వశువతిః |
 వునస్త్యన్నిర్బంధా దఖిల వురుషార్థైకఘటనా
 వ్యతంత్రం తే తంత్రం క్షితితల మవతీతర దిదమ్ ||

“దేవానీవుచెప్పిన తంత్రాల ద్వారా నాభక్తులు విహింబంధాలలోకూరుకు పోతున్నారు. వారిని ఉద్ధరించి వారికి మోక్షంప్రసాదించటానికి ఏదైనా ఇంకొక మార్గము చూపవలసినది” అని పార్వతీ దేవి వరమిచ్చుట ఆదగ్గా, శివుడు మోక్షప్రదమైన శ్రీవిద్యా తంత్రాన్ని బోధించాడు అని

మమోకాశ

మహాలక్ష్మీ

శ్రీవిద్యారహస్యము

చెప్పబడింది, ఈశ్వరాన్ని పరిశీలిస్తే లోకంలో కేవలం కామ్యవాదులు, మోక్షవాదులు అనిరెండు రకాలవారున్నారు. వీరి ఆచారవన్యవహారాలను బట్టి దేవీ ఉపాసకులను మూడు రకాలుగా చెప్పవచ్చు, అవి

1. కాశ్మీరపద్ధతి	-----	శుద్ధదక్షిణాచారము దీనినే సమయాచారము అంటారు.
2. వంగదేశపద్ధతి	-----	వామాచారము
3. కేరళపద్ధతి	-----	మిశ్రమాచారము

కాని ప్రస్తుతం వాడుకలో ఉన్నవి.

1. కౌళాచారము,	2. సమయాచారము
3. మిశ్రమాచారము	4. వామాచారము

అసలు ఉపాసనలో ఉన్నవి. రెండే. పద్ధతులు 1. నగుణోపాసన 2 నిర్గుణోపాసన

నిర్గుణోపాసన :- నిరాకారుడు నిర్గుణస్వరూపుడు అయినవాడు పరబ్రహ్మ. మహర్షులు., పీఠాధిపతులు ఈ ఉపాసన చేస్తారు. ఓంకారము వీరి మంత్రము. ఇందులో ఐం క్షీం సాః ద్రాం ద్రీం బ్లాం అనే బీజాలు ఉన్నాయని చెప్పబడుతోంది, వీరి ఆరాధన జ్ఞాన, మోక్షపరంగా ఉంటుంది. సాయుజ్యమే వీరి లక్ష్యము.

ఐంకారః ప్రణవాక్షరశ్చ వదనం ద్రాం ద్రీం కుచావేష్టితం
క్షీం నాభి. స్థితగుహ్య మంతరంగతం బ్లాంకార మూరుద్యయం
సాః కారేణతు పంచబాణసదృశం బిందూకపుష్పద్యుతిం
ధ్యాయేద్యర్థ విభూషితస్య పులకో గంగాప్రవాహోద్రవం॥

నగుణోపాసన :- నగుణబ్రహ్మను గురించి చెప్పే తంత్రాలను ఆగమాలు అంటారు. క్రియతో కూడిన మంత్రశాస్త్రాన్ని తంత్రము అంటారు.

ఆగమాలలో వైష్ణవాగమాలు, శైవాగమాలు, శక్త్యాగమాలు అని మూడు రకాలున్నాయి, శక్తిని జగన్మాతగా, పరదేవతగా చెప్పే ఆగమాలను శక్త్యాగమాలు అంటారు. వీటిలో

1. సాత్వికాగమాలను	-	తంత్రాలనీ,
2. రాజసాలను	-	యామళాలనీ,
3. తామసాలను	-	రామరాలనీ

అంటారు. అశ్శక్రాంతేరధక్రాంతేవిష్ణుక్రాంతేవసుంధరా, వింధ్యపర్వతాలను ఆధారంగా చేసుకుని భారతదేశాన్ని మూడుభాగాలుగా చేశారు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

1. అశ్వక్రాంతము- వింధ్యనుంచి శ్రీలంకవరకుగలప్రాంతము దీనిలో తంత్రాలున్నాయి
2. రథక్రాంతము- వింధ్యనుంచి నేసాల్మీదుగాచైనావరకు గలప్రాంతము దీనిలో తంత్రాలున్నాయి
3. విష్ణుక్రాంతము :- వింధ్యనుండి చిట్టగాంగువరకు గలప్రాంతము. దీనిలో తంత్రాలున్నాయి. వీటిలో కొన్ని తంత్రాలు రెండు, మూడు ప్రాంతాలకు కూడా వర్తిస్తాయి. తంత్రాల వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

1. అశ్వక్రాంత దేశ విభాగమునకు తంత్రములు

1. భూతశుద్ధి	17. యోగతంత్ర	33. కామిని భూతేశ్వర
2. గుప్తదీక్ష	18. ధర్మకతంత్ర	34. మోహిని 19. గాయత్రి
3. బృహత్పాద	19. తత్త్వచింతామణి	35. మోహన 51. విశుద్ధేశ్వర
4. తత్త్వసార	20. విందుతంత్ర	36. సమీరణ 52. యోగార్థవ
5. వర్ణసార	21. మహాయోగిని	37. వామకేశ్వర 53. భేరుండ
6. క్రీయాసార	22. బృహద్యోగిని	38. మహావీర 54. మంత్రచూడామణి
7. గుప్తతంత్ర	23. శివద్యాన	39. చూడామణి 55. యంత్రచూడామణి
8. గుప్తసార	24. సంవద	40. గుర్వార్చన 56. విద్యుల్లత
9. బృహత్పాదాల	25. శూలిసీ	41. గోప్య 57. భువనేశ్వరి
10. బృహన్నిర్వాణ	26. మహామాలిసీ	42. తీక్ష 58. లీలావతి
11. సిద్ధతంత్ర	27. మోక్ష	43. మంగల 59. బృహచ్చీనా
12. కాలతంత్ర	28. బృహన్మాలిసీ	44. కామరత్న 60. కురంజ
13. శివతంత్ర	29. మహామోక్ష	45. గోపలీలామృత 61. జయరాధామాధవ
14. సారాత్పాద	30. బృహన్మోక్ష	46. బ్రహ్మాండ 62. ఉజ్జశక
15. బృహత్కంకాలిని	31. గోపీతంత్ర	47. చీనా 63. ధూమాపతి
16. గౌరీతంత్ర	32. భూతలిపి	48. మహానిరుత్తర 64. శివ

2. రథక్రాంత దేశ విభాగమునకు తంత్రములు.

1. చిన్మయ	17. బృహద్యోగి	33. యోగసర్వోదయ	49. శాక్తిగామనర్వస్య
2. ముక్తి క్ష్యనూక్త	18. బ్రహ్మజ్ఞాన	34. యక్షిణీతంత్రము	50. సంహార
3. మహిషమర్ధని	19. గరుడ	35. స్వరోదయ	51. ఆచారనార
4. మాతృకోదయ	20. వర్ణవిలాస	36. జ్ఞానచైరవ	52. చీనాచార
5. హంసమహేశ్వర	21. బాలవిలాస	37. అకాశచైరవ	53. నదామ్నాయ
6. మేరుతంత్ర	22. పురశ్చరణచంద్రిక	38. రాజరాజేశ్వరి	54. కరాళచైరవ
7. మహావీల	23. పురశ్చరణరసోల్లాస	39. రేవతి	55. శం

మహాసూరస్వతి

రాజరాజేశ్వరీ

శ్రీవిద్యారహస్యము

8. మహానిర్వాణ	24. పంచదశి	40. సారస	56. మహాలక్ష్మి
9. భూతదామర	25. పిచ్చీల	41. ఇంద్రజాల	57. కైవల్య
10. దేవదామర	26. ప్రపంచసార	42. కృకలానదీపిక	58. కులనద్ధావ
11. దీజచింతామణి	27. పరమేశ్వర	43. కంకాశమాలినీ	59. నిర్దికద్ధారి
12. ఏకజాత	28. నవరత్నేశ్వర	44. కాలోత్తమ	60. కృత్సర
13. వాసుదేవరహస్య	29. నారదీయ	45. యక్షదామర	61. కాలభైరవ
14. బృహద్గోతమీయ	30. నాగార్జున	46. నరస్వతీ	62. ఉద్ధామరేశ్వర
15. వర్ణోద్ధర్తి	31. యోగసార	47. శారద	63. మహాకాల
16. ఛాయాసీల	32. దక్షిణామూర్తి	48. శక్తిసంగమ	64. భూతభైరవ

.3. విష్ణుక్రాంత దేశ విభాగమునకు తంత్రములు

1. నిర్దేశ్వర	17. నిత్యా	33. మాలినీ	49. భావచూడామణి
2. కాళీతంత్ర	18. శివాగమ	34. రుద్రయామళ	50. దేవప్రకాశ
3. కులార్జవ	19. దాముండా	35. బృహత్శ్రీక్రమ	51. కామాఖ్య
4. జ్ఞానార్జవ	20. ముండమాలా	36. గవాక్ష	52. కామధేను
5. నీలతంత్ర	21. హంసమహేశ్వర	37. సుకుముదినీ	53. కుమారి
6. పేట్యారి	22. నిరుత్తర	38. విశుద్ధేశ్వర	54. భూతదామర
7. దేవ్యాగమ	23. కులప్రకాశక	39. మాలినీవిజయ	55. యామళ
8. ఉత్తర	24. దేవీకల్ప	40. సమయాచార	56. హ్యాయామళ
9. శ్రీక్రమ	25. గాంధర్వ	41. భైరవి	57. విశ్వసార
10. సిద్ధియామల	26. క్రియాసార	42. యోగినిహృదయ	58. మహాకాల
11. మత్స్యసూక్త	27. నిబంధ	43. భైరవ	59. కులోద్ధీశ
12. సిద్ధసార	28. స్వతంత్ర	44. సనత్కుమార	60. కులముఖ
13. సిద్ధిసారస్వత	29. సంమోహన	45. యోని	కు: గ్వికా
14. వారాహి	30. తంత్రరాజ	46. తంత్రసార	తం క్రచింతామణి
15. యోగిని	31. లలితా	47. నవరత్నేశ్వర	63. కాశీవిలాస
16. గణేశ విమర్శని	32. రాధా	48. కులచూడామణి	64. మాయంత్ర

చతుష్టితంత్రాది మాత్యదాముత్తమానిచ' ఈతంత్రాలన్నింటిలోనూ 64తంత్రాలు మాత్రమే దేవిపూజకు ఉపకరిస్తున్నాయి. ఇవన్నీ కామ్యత్రదాలు. కాబట్టి, మోక్షప్రాప్తికి ఏదైనా ఒకటి చెప్పుమని సార్యతి అడిగినప్పుడు శివుడు శ్రీవిద్యతంత్రము చెప్పాడు. ఇంతకీ శ్రీవిద్య తంత్రము అంటే ఏది? శంకరభగవత్పాదుల తరువాత శ్రీవిద్యలోని స్థాపకుడైంది. తులు ఇద్దరు కనిపిస్తున్నారు. వారు. 1. లొల్లా లక్ష్మీధరులు. 2. భాస్కరాచార్యులు. లక్ష్మీధరుని మతంత్రకారము శ్రీవిద్య అంటే పంచదశిమహామంత్రము. కాని భాస్కరారాయలారి ప్ర కారము

శ్రీవిద్యారహస్యము

వామకేశ్వరతంత్రమే శ్రీవిద్యాతంత్రము. శ్రీవిద్యకు ప్రామాణికాలుగా చెప్పబడే గ్రంథాలు మొత్తం ఆరుదాకా ఉన్నాయి. అవి.

1. నారాయణభట్టు వ్రాసిన	నస్తకతి భాష్యము
2. శంకరాచార్యులవారి	సౌందర్యలహరి
3. శంకరులే వ్రాశారని చెప్పబడుతున్న	లలితాత్రికతి భాష్యము.
4. భాస్కరరాయలవారు వ్రాసిన	1. లలితసహస్రనామభాష్యము
2. వరివస్యారహస్యము.
3. సేతు బంధము.

పై ఆరింటిలోనూ భాస్కరరాయల వారు వ్రాసిన మూడు గ్రంథాలు శ్రీవిద్యకు ప్రస్తానత్రమముగా చెప్పబడుతున్నాయి. శ్రీవిద్యకు ప్రామాణికాలుగా చెప్పబడుతున్న ఆరు గ్రంథాలలోనూ, మూడు భాస్కరరాయలవారివే, కాబట్టి వారి మతాన్ననుసరించి వామకేశ్వర, తంత్రమే శ్రీవిద్యాతంత్రము అని చెప్పబడింది.

3. శ్రీచక్రము - మానవదేహము.

శ్రీ అంటే మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహానరస్యతుల స్వరూపము. చక్రము అంటే యంత్రము లేదా నివాసస్థానము. మొత్తం మీద శ్రీచక్రము అంటే మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహానరస్యతుల యొక్క స్వరూపమైన ఆ పరాభక్తారిక యొక్క సామ్రాజ్యము లేదా నివాసస్థానము. మానవదేహము నవధాతువుల వలన నిర్మితమైంది. వాటిలో ఐదు శక్తి ధాతువులు కాగా నాలుగు శివధాతువులు.

త్యగ పృష్ఠాంవ మేధో 2 స్థిధాతవ శ్చక్తి మూలకాః

మజ్జా, శుక్ల, ప్రాణ, వీర్య ధాతవ శ్చివమూలకాః

పై శ్లోకాన్ని బట్టి చర్మము, రక్తము, మాంసము, మెదడు, ఎముకలు అనేవి శక్తిధాతుమూలకాలు కాగా, మజ్జ, శుక్లము, ప్రాణము జీవము శివధాతువులని చెప్పబడుచున్నవి.

నవధాతురయం దేహో నవయోవి వముద్భవః

దశమీయోవి రే కైవ నరాశక్తి వైదీశ్వరీ॥

అనే ఈశ్వరవచనాన్ని బట్టి మానవదేహము నవయోనుల వలన పుట్టి, నవధాతు మయమై ఉన్నది. దీనిలో పదవ యోని అవరమేశ్వరియే. శ్రీచక్రంలో ఉన్న తొమ్మిది చక్రాలు, మానవదేహంలోని తొమ్మిది ధాతువులకు ప్రతీకలు. అంతే కాకుండా మానవ దేహంలో నవరంద్రాలున్నాయి. అలాగే శ్రీచక్రంలో నవావరణలున్నాయి. అందుచేతనే శ్రీచక్రానికి మానవదేహానికి సామ్యము చెప్పబడింది. శ్రీచక్రంలోని నవావరణలను, మానవ దేహంలోని వివిధ అవయవాలతో పోల్చటం జరిగింది.

ఖైందవమ్ బ్రహ్మారంధ్రంచ, మస్తకం చ త్రికోణకమ్.

లలాటేష్టారవత్రంచ, భువోర్మధ్యేదశారకమ్

బహిర్గళారం, కంఠేచ మన్యశ్రం హృదయం భవేత్

నాభేచ, వసువత్రంచ, కట్యాం ధోదశవత్రకమ్

వృత్తత్రయంచ ఊరుభ్యాం, వధ్వాంభూపురత్రయమ్॥

శ్రీచక్రంలోని వివిధ అవరణలు, మానవదేహంలోని వివిధభాగాలతో ఈ క్రిందివిధంగా సమన్వయంచెయ్యబడ్డాయి.

• చిందువు	-	• బ్రహ్మారంధ్రము
• త్రికోణము	-	• తలముందుభాగము
• అష్టారము (అష్టకోణము)	-	• లలాటము
• అంతర్గళారము	-	• శ్రూమధ్యము
• బహిర్గళారము	-	• కంఠము

శ్రీవిద్యారహస్యము

చతుర్దశారము	-	హృదయము.
అష్టదశము	-	నాభి
షోడశదశము	-	కటివ్రదేశము
వృత్తత్రయము	-	ఊరువులు
భూపురము	-	పాదాలు.

అయితే కొన్ని తంత్రాల ప్రకారము ఈనమన్వయం వేరుగా ఉంది

శ్రీచక్రం బ్రహ్మారంధ్రేతు, మవృత్తంచక్రికోణకమ్
 లలాటేష్టారకంచక్రం, భువేర్మధ్యే దశారకమ్
 బహిర్దశారంకంఠేతు, మన్వన్త్రంహృదయేభవేత్
 కుక్షేతువ్రథమవృత్తం, వాఖ్యామష్టదశాంబుజమ్
 కట్యాంద్యతీయం వలయం, స్వాధిష్ఠానే కలాశకమ్
 తస్యా ధస్తాత్త్యతీయం, మూలాధారే చతురశ్రకం॥
 ద్వితీయంభూపురంజంఘే, తృతీయం వామజంఘకే
 త్రిపురేశ్రీమహాయంత్రం సృష్టి న్యాసవిధిక్రమాత్॥

బిందువు, త్రికోణము	-	బ్రహ్మారంధ్రము
అష్టకోణము	-	లలాటము
అంతర్దశారము	-	క్రూమధ్యము
బహిర్దశారము	-	కంఠము
చతుర్దశారము	-	హృదయము
వ్రథమవృత్తము	-	కుక్షి
అష్టదశము	-	నాభి
ద్వితీయవృత్తము	-	కటివ్రదేశము
షోడశదశము	-	స్వాధిష్ఠానము
తృతీయవృత్తము	-	స్వాధిష్ఠానానికి క్రిందిభాగము
చతురస్రంలోనివ్రథమరేఖ	-	మూలాధారము
చతురస్రంలోనిద్వితీయరేఖ	-	కుడిపిక్క
చతురస్రంలోనితృతీయరేఖ	-	ఎడమపిక్క

ఈ రకంగా శ్రీచక్రంలోని వివిధ అవరణలు మానవదేహంలోని వివిధ భాగాలతో సమన్వయంచెయ్యబడ్డాయి. మానవ దేహము తొమ్మిదాతువులతో కూడి ఉన్నది. వీటివే

శ్రీవిద్యారహస్యము

యోనులు అంటారు. శ్రీచక్రము తొమ్మిది చక్రములనమూహమై ఉన్నది. అందుకే శ్రీచక్రాన్ని 'నవయోగ్యాత్మకము' అంటారు. ఈ నవయోనులు నవధాతువులకు ప్రతికలు. కొమికంఠంలో చెప్పినట్లుగా

త్యగన్యజ్ఞాంవ మేదోస్థే ధాతవ శక్తి మూళాః
మజ్జా శుక్ల ప్రాణజీవధాతవశ్శీవమూలకాః॥

ఏటిలో చర్మము, రక్తము, మాంసము, మెదడు, ఎముకలు శక్తిధాతువులు, మజ్జ, వీర్యము, ప్రాణము, జీవము శివధాతువులు.

నవధాతురయం దేహో నవయోని సముద్భవః

దశమీ యోని రేక్షైవ వరాశక్తి వైధీశ్వరీ॥

ఈదేహమునవయోనులవలనపుట్టినవధాతుమయమైఉన్నది. దీనిలోపదవధాతువుపరమేశ్వరి.

మానవదేహంలో జ్ఞానేంద్రియాలు ఐదు, కర్మేంద్రియాలు ఐదు, మనస్సు మొత్తం పదకొండు ఇంద్రియాలు ఉన్నాయి. వరబ్రహ్మ స్వరూపుడైన ఈశ్వరుడు లోకాలను ఉద్ధరించాలనే ఉద్దేశ్యంతో, తానే ద్రీ పురుషులుగా, గురుశిష్యులుగా రూపాంతరంవెంది ప్రవిద్యను దేవికి ఉపదేశిస్తూ ఇలా అన్నాడు.

శ్రీచక్రం ప్రపురసుందర్యా బ్రహ్మాండకారమీశ్వరీ!

వంచభూతాత్మకం బైవ తన్నాతాత్మకమేవచ॥

ఇంద్రియాత్మక మేవంచ, మనస్తత్వాత్మకంతథా

మాయాది తత్త్వ రూపంచ, తత్త్వాతీతంచ బైందవమ్॥

ఇక్కడ శ్రీచక్రము బ్రహ్మాండముతోపోల్చ బడింది. ఈ చరాచరజగత్తు అంతా శ్రీచక్రంలో ఇమిడి ఉన్నది. సృష్టికి వంచభూతాలు తన్నాతలు మూలమై ఉన్నాయి, వాటియొక్క తత్వాలు శ్రీచక్రంలో చేర్చబడ్డాయి. ఈ రకంగా శ్రీచక్రం వికాలవిశ్వంతో పోల్చబడింది. అలాగే మానవదేహంలో ఉన్న జ్ఞానేంద్రియాలు, కర్మేంద్రియాలు, మనస్సు అనబడే పదకొండు ఇంద్రియాల తత్వాలు శ్రీచక్రంలో చేర్చబడటంచేత శ్రీచక్రము మానవదేహంతోపోల్చబడింది. అందుకనే శ్రీచక్రపూజ చేసినట్లైతే, ఈచరాచర జగత్తునూ, విశ్వమానవాళిని కుడాపూజించినట్లే.

శ్రీచక్రము - షట్కణాలు:

శ్రీచక్రంలో శివచక్రాలు వాలుగు, శక్తి చక్రాలు ఐదు మొత్తం తొమ్మిది చక్రాలున్నాయి. మానవదేహంలో షట్కణాలున్నాయి. ఈ షట్కణాలకు శ్రీచక్రంలో ఐక్యతనే 'వాదబిందు ఐక్యత' అంటారు. ఇక్కడనాదము అంటే శ్రీచక్రము, బిందువు అంటే షట్కణాలనమూహము. ఈ విషయాన్ని బైరవ యామళంలో ఈవిధంగా అన్నారు

శ్రీవిద్యారహస్యము

త్రికోణ మష్టకోణం చ దశకోణద్వయం తథా
 మనుకోణం చతుష్కోణం, కోణచక్రాణివట్కమాత్ః॥
 మూలాధారంతథాస్వాధిష్ఠానం చ మణిపూరకమ్ ।
 అనాహతం విశుద్ధాఖ్య మాఙ్గా చక్రంవిదుర్బుధాః॥

త్రికోణముయొద్దలైన చక్రాలన్ని ఆధారాది షట్చక్రాలతో ఐక్యతపొందుతున్నాయి.

శ్రీచక్రములోని తొమ్మిది చక్రాలు, మానవ దేహంలోని షట్చక్రాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉంటాయి.

శ్రీచక్రంలోని తొమ్మిది చక్రాలు.

1. బిందువు
2. త్రికోణము
3. అష్టకోణము
4. అంతర్దశారము
5. బహిర్దశారము
6. చతుర్దశారము
7. అష్టదశము
8. షోడశదశము
9. భూపురత్రయము

మానవదేహంలోని షట్చక్రాలు

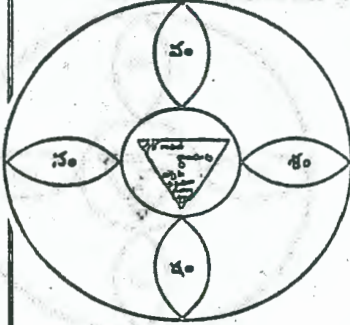
1. మూలాధారము
2. స్వాధిష్ఠానము
3. మణిపూరము
4. అనాహతము
5. విశుద్ధచక్రము
6. అజ్ఞాచక్రము.
7. సహస్రారము

శంకరభగవత్పాదుల వారి పరమగురువైన గౌడపాదులవారు తమ సుభగోదయస్తుతిలో నాదబిందుఐక్యతను ఈ విధంగా చెప్పారు.

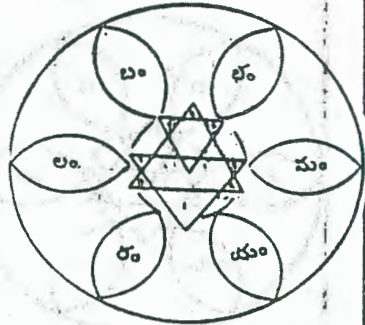
త్రికోణం చాధారం, త్రిపుర తనుతే స్థార మనఘే
 భవేత్స్వాధిష్ఠానం, పునరపి దశారమ్ మణిపురమ్
 దశారం తే సంవిత్కమల, మథ మన్యస్ర క్రముమే
 విశుద్ధం, స్వాదాఙ్గాశివ ఇతి తతో బైందవ గృహమ్॥

1. ఆధారచక్రానికి	-	త్రికోణంలో ఐక్యత
2. స్వాధిష్ఠానానికి	-	అష్టకోణంలో ఐక్యత
3. మణిపూరానికి	-	అంతర్దశారంలో ఐక్యత
4. అనాహతానికి	-	బహిర్దశారంలో ఐక్యత
5. విశుద్ధచక్రానికి	-	చతుర్దశారంలో ఐక్యత
6. అజ్ఞాచక్రానికి	-	అష్టదశము, షోడశదశములతో ఐక్యత

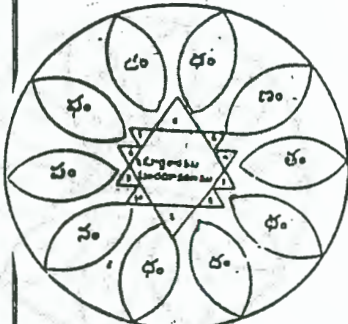
కౌశమతానుసారము శ్రీచక్రము - షట్కాల ఐక్యత

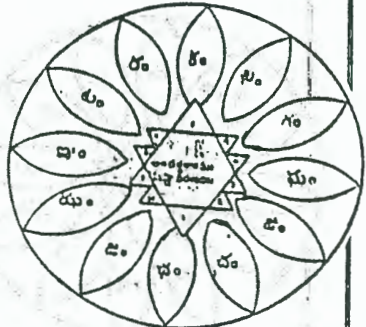
బ్రాహ్మ ఛారకములము.

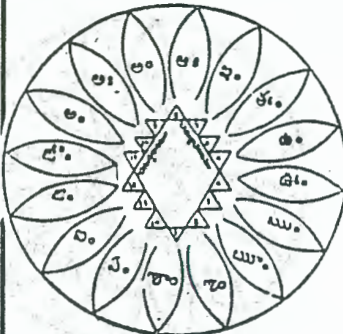
పృథ్విస్థానములము.

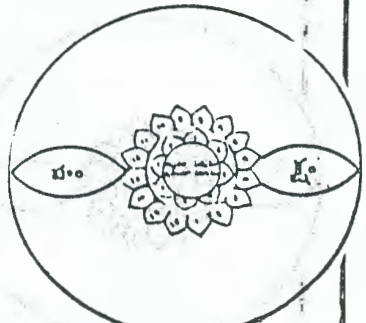
మనోభ్రారకములము.

అనాహారకములము.

విశుద్ధకములము.

అక్షరకములము.

శ్రీవిద్యారహస్యము

7. పహస్రానికి	-	చతుర్వారసహితమైన భూపురంతో
8. స్వాదిష్ఠానానికి పైభాగంలో	-	బ్రహ్మగ్రంధి
ప్రథమవృత్తము
9. అనాహతానికి పైభాగంలో	-	విష్ణుగ్రంధి
ద్వితీయవృత్తము
10. ఆఙ్గాచక్రానికి పైభాగంలో	-	రుద్రగ్రంధి
తృతీయవృత్తము

ఇదికొళచారుల సమన్వయము అని కొందరి వాదన. కొందరుసమయ మతస్థుల ప్రకారము శ్రీచక్రము - షట్చక్రాల ఐక్యత ఈ విధంగా ఉంటుంది

1. మూలాధారానికి	-	భూపురంతో ఐక్యత
2. స్వాదిష్ఠానానికి	-	చతుర్దశారంతో ఐక్యత
3. మణిపూరానికి	-	ఐహర్షశారంతో ఐక్యత
4. అనాహతానికి	-	అంతర్దశారంతో ఐక్యత
5. విశుద్ధచక్రానికి	-	అష్టకోణంతో ఐక్యత
6. ఆఙ్గాచక్రానికి	-	త్రికోణంతో ఐక్యత
7. పహస్రానికి	-	బిందువుతో ఐక్యత
8. రుద్రగ్రంధి	-	ప్రథమవృత్తముతో ఐక్యత
9. విష్ణుగ్రంధి	-	ద్వితీయవృత్తముతో ఐక్యత
10. బ్రహ్మగ్రంధి	-	తృతీయవృత్తముతో ఐక్యత

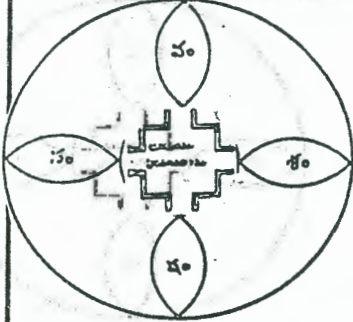
కొళసమయాచారాల ప్రకారం ఈ ఐక్యతను ప్రకృపుటలలో పటములద్వారాచూపటం జరిగింది. ఈరకంగా గనక చూచినట్లైతే, పరదేవతకు ప్రతిరూపంగా మనం పూజించే శ్రీచక్రము, మానవ దేహము, రెండూ ఒకటేకాని వేరుకాదు. అందుకనే శ్రీచక్రపూజ - విశ్వమానవాళిపూజ అని చెప్పవలసింది.

శ్రీచక్రవ్యవహారి ద్వారాచి చతుర్దేదరూపాచి

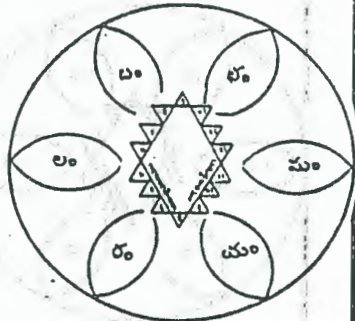
ద్వారప్రవేశవివభవతి పరదేవతా సాక్షాత్కారః

శ్రీచక్రముయొక్క నాలుగు ద్వారాలు, నాలుగు వేదాలకు ప్రతీకలు. ఆద్వారములందు గనక ప్రవేశించినట్లైతే పరదేవత సాక్షాత్కారం జరుగుతుంది. ఆద్వారాలలో ప్రవేశించాలంటే, సాధకుడు ప్రాణాయామంచేసి, కుండలినీ శక్తిని నిద్రలేపాలి. అప్పుడు, అది ఊర్ధ్వముఖంగా బయలుదేరి షట్చక్రాలను, గ్రంధిత్రయాన్ని దాటినహస్తారం చేరుతుంది. అప్పుడు సాధకునకు పరదేవతాసాక్షాత్కారము జరుగుతుంది.

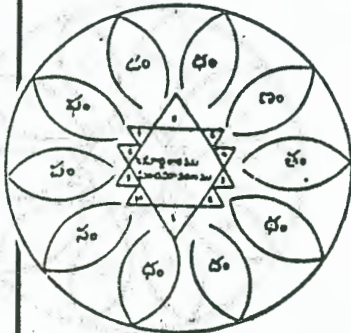
సమయ మతానుసారము శ్రీచక్రము పట్టకాల వికృత

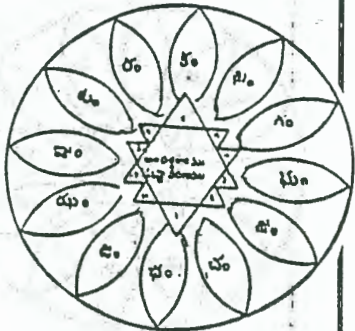
మాలా భారత మలము.

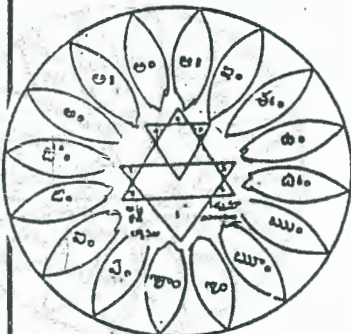
స్వాధిష్ఠాన మలము.

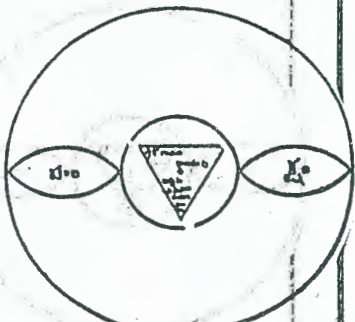
మణి భూరత మలము.

అనాచారత మలము.

బళ్ళుక మలము.

అక్షాత మలము.

4. శ్రీ చక్రము - శివశక్తి చక్రాలు

చతుర్విశ్వావతైశ్చ శక్తిచక్రైశ్చ వంచభిః

శివశక్త్యాత్మకం జ్ఞేయం శ్రీచక్రం శివయోగ్యపుః॥

నాలుగు శివచక్రాలతోను, ఐదుశక్తిచక్రాలతోను, మొత్తం తొమ్మిది చక్రములతోను, తొమ్మిది మూలప్రకృతికలతోను శ్రీచక్రము శివశక్తులకు నిలయమై ఉన్నది, శ్రీచక్రాన్ని గురించి శంకరభగవత్పాదులవారు సౌందర్యలహరిలో ఈ విధంగా అన్నారు.

చతుర్వి శ్రీకణ్ఠేశ్వినయువతిభిః పశ్చాభిరపి

ప్రభిన్నాభి శ్చయ్యో ర్నవభిరపి మూలప్రకృతిభిః

చతుశ్చత్వారింశ ద్యనుదళ కలాశ్రత్రవలయ

ప్రేరేఖాభి సార్థం తవ శరణకోదాః పరిణతాః॥

శ్రీచక్రంలో ఐదుశక్తిచక్రాలు, నాలుగుశివచక్రాలు ఉన్నాయని చెప్పబడింది. దానిలో

ప్రకోణమష్టకోణంచ దశకోణద్యయం తథా

చతుర్దశారం వైతాని శక్తిచక్రాణి వంచశః॥

త్రికోణము, అష్టకోణము, దశారయుగ్ము, చతుర్దశకోణము అనే ఐదు శక్తిచక్రాలు.

బిందుశ్చాష్ట దళం వద్మం, పద్మంషోడశపత్రకమ్

చతురస్రంచ చత్వారి, శివచక్రాణ్యనుక్రమాత్॥

బిందువు, అష్టదళము, షోడశదళము భూపురత్రయము అనే నాలుగు శివచక్రాలు.

శివచక్రాలకు, శక్తి చక్రాలకు అవినాభావ సంబంధమున్నది. అది తెలిసిన వాడే చక్రవిదుడు. శ్రీచక్రములోని చక్రాలకు, మానవదేహంలోని వట్టుకాలకు అవినాభావసంబంధమున్నదని ముందే చెప్పబడింది. శ్రీచక్రంలో త్రికోణస్వరూపణి శక్తి, బిందుస్వరూపుడు శివుడు. 'తంత్రరాజము' లో చెప్పినట్లుగా శ్రీచక్రములోని నాలుగుద్వారాలు నాలుగు వేదాలకు ప్రతీకలు. అద్వారములందుగనక ప్రవేశించగలిగినట్లైతే పరదేవత సాక్షాత్కారమాతుంది. అలితా త్రిశతి ఫలశ్రుతి లో శ్రీచక్రాన్ని ఈవిధంగా చెప్పటం జరిగింది.

సతేషాం సిద్ధిదా విద్యా కల్పాకోటిశ్చై రపి

చతుర్విశ్వావతైశ్చ శక్తిచక్రైశ్చ వంచభిః॥

ననవతై శ్చనంసిద్ధం శ్రీ చక్రం శివయోగ్యపుః॥

ప్రకోణ మష్టకోణంచ దశకోణద్యయం తథా॥

చతుర్దశారం వైతాని శక్తి చక్రాణివంచ చః॥

శ్రీవిద్యారహస్యము

బిందు శ్వాస్తదళం వద్మం వద్మం షోడశవక్రమాత్॥
 చతురస్రం చ త్వాది శివక్రాణ్యనుక్రమాత్॥
 త్రికోణే బైందవం శ్లిష్టం అష్టారేష్టదళాంబుజమ్॥
 దశారయో షోడశారం భూగృహం భువనాశ్రకే॥
 తైవానామపి శాక్తానాం చక్రాణాం చ వరస్పరమ్॥
 అవినాభావ సంబంధం యో జనాతి ఏచక్రవిత్
 త్రికోణరూపిణీ శక్తిర్నిందురూపవరః శివః ॥

శ్రీచక్రము శివాశివులయొక్క శరీరము. అందులో కోణములన్నీ శక్తి చక్రాలు, బిందువు అష్టదళము, షోడశదళము, భూవురము శివచక్రాలు. శివ శక్తి చక్రాలకు అవినా భావసంబంధమున్నది. అది ఈ క్రింది విధంగా ఉంటుంది.

1. త్రికోణానికి	-	బిందువుతో ఐక్యము.
2. అష్టకోణానికి	-	అష్టదళంతో ఐక్యము
3. దశారయుగ్మముకు	-	షోడశదళముతో ఐక్యము
4. భూవురత్రయముకు	-	చతుర్దశారముతో ఐక్యము.

ఈ రకంగా శివశక్తి చక్రాల సంకేతమునెరిగిన వాడే చక్రవిదుడు. అతడే చక్రసంకేతమును తెలియగలుగుచున్నాడు. త్రికోణస్వరూపిణీ శక్తి, బిందురూపుడు శివుడు. ఈవిషయం తెలియని వారికి ఎన్నిజన్మలనైనా మంత్రము సిద్ధించదు. శ్రీచక్రంలోని శివశక్తి చక్రాల అవినాభావ సంబంధాన్ని బైరవయామళంలో వివరించటం జరిగింది.

త్రికోణే బైందవం శ్లిష్టమష్టారే ష్టదళాంబుజమ్॥
 దశారయో షోడశారమ్ భూగృహం భువనాశ్రకే॥

ఇదేవిషయాన్ని గౌడపాదులవారు తమసుభగోదయస్తుతిలో ఈవిధంగా అన్నారు.

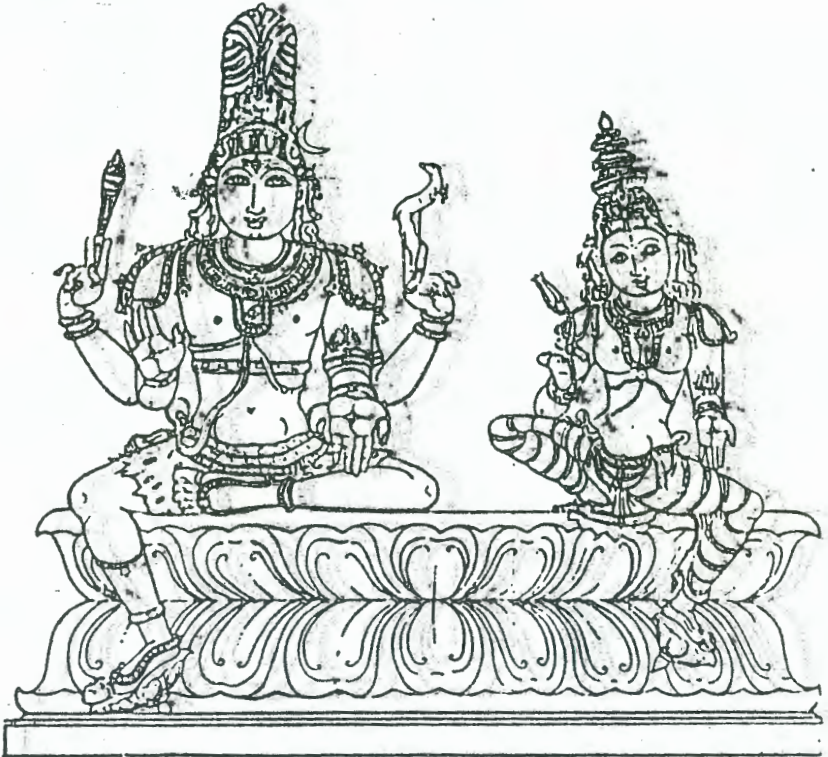
“త్రికోణే వృత్తత్రితయ, మిభకోణే వసుదళం
 కళాశ్రం మిక్రాఠే భవతి భువనాశ్రే చ భువనమ్॥
 చతుశ్చక్రం తైవం నివవతి భగే శాస్త్రకముమే
 ప్రధానైక్యం షోడాభివ తయోః శక్తిశివయోః॥

గౌడపాదులవారు శ్రీచక్రంలో బిందువుకు బదులుగా వృత్తత్రయాన్ని చెబుతున్నారు. మొత్తం మీద వాలుగు శివచక్రాలు, ఐదు శక్తిచక్రాలు ఉన్నాయన్నారు. అవి ఒక దానితో ఒకటి ఈవిధంగా అంతర్భావంపొందుతున్నాయి.

శ్రీవిద్యారహస్యము

1. త్రికోణముతో	-	వృత్తత్రయము
2. అష్టకోణముతో	-	అష్టదశము
3. దశారయుగ్గంతో	-	షోడశదశము
4. చతుర్దశారంతో	-	భూపురము

ఇట్లు శక్తి త్రికోణ రూపిణి, శివుడు బిందురూపుడు ఇది అర్ధనారీశ్వరతత్వానికి ప్రతీక. అర్ధనారీశ్వరుడు అంటే ఒకే మూర్తిలో ఎడమభాగం దేవిఅని, కుడిభాగం ఈశ్వరుడు అనీకాదు. శివశక్తులు, అప్రకృతి పురుషులు మమైకంచెందటమే అర్ధనారీశ్వర తత్వము. అంటే ఏదో ఒకభాగంలో కాకుండా అణువణువులోను నగభాగం స్రీ అయితే మిగిలిననగభాగం పురుషుడు, ఈవిషయమే శ్రీచక్రంలోని శివ, శక్తి చక్రాల ఐక్యత చెప్పటంద్వారా మరొకసారినిరూపించటం జరిగింది. ఇది భారతీయకుటుంబ వ్యవస్థకుప్రతీక.

Sri Umamaheswara Murthy
శ్రీ ఉమామహేశ్వరమూర్తి

5. శ్రీచక్రము - వృత్తాలు

శ్రీచక్ర లేఖనంలో సంప్రదాయభేదాలనేకమున్నాయి. వాటిలో ముఖ్యమైనవి వృత్తాలు. అనలు శ్రీచక్రంలో వృత్తాలున్నాయా? ఉంటే ఎన్ని ఉన్నాయి? వాటి ఉపయోగం ఏమిటి? అనేవి మనముందు నిలచే అతిపెద్ద ప్రశ్నలు, వీటిమీద చాలమంది తాము చెప్పిందే నరైనదని, మిగిలినవన్నీ తప్పలనీ అభిప్రాయపడుతుంటారు. దీనిలో నిజానిజాలు ఎంతవరకు అనేవిషయాలు చూద్దాం.

సంప్రదాయాలను గనక ఒకసారి పరిశీలించి నబ్బితే అనలు శ్రీచక్రంలో వృత్తాలు ఎన్ని ఉంటాయి అనేది మొదటి ప్రశ్న. శ్రీచక్రంలో ఉండవలసిన వృత్తాలు మూడు అని కొందరు, నాలుగు అని కొందరు చెబుతుండగా ప్రతి ఆవరణ తరువాత మొత్తం ఎనిమిది వృత్తాలవరకు శ్రీచక్రంలో గీయబడి ఉన్నాయని పుష్పగిరిపీఠ ఆస్థాన విద్వాంసులు శ్రీ ఇంద్రకంటి విశ్వనాథంగారు చెబుతున్నారు, కాని ఎక్కువ గ్రంథాలలో వృత్తాలు మూడు. అని చెప్పటం మాత్రం జరిగింది, కాబట్టి శ్రీచక్రంలో మూడు వృత్తాలు మాత్రమే ఉంటాయని నిర్ధారించవచ్చు. అయితే ఇది కుడా సంప్రదాయాన్ని బట్టి మారుతున్నట్టుగా తెలుస్తోంది. సంప్రదాయాలలో ముఖ్యమైనవి 1 హయగ్రీవ, 2 ఆనందబైరవ, 3 దక్షిణామూర్తి సంప్రదాయాలు

1 హయగ్రీవ సంప్రదాయ వృత్త శ్రయం నలిఖ్యతే. తత్రార్చనం భవతి | హయగ్రీవ సంప్రదాయంలో వృత్త శ్రయం గీయబడదు. దానికి పూజలేదు.

2. ఆనంద బైరవ సంప్రదాయ వృత్త శ్రయం లిఖ్యతే తస్యార్చనం భవతి. ఆనందబైరవ సంప్రదాయంలో వృత్త శ్రయం గీస్తారు. కాని దానికి పూజలేదు.

3. దక్షిణా మూర్తి సంప్రదాయ వృత్త శ్రయం లిఖ్యతే, పూజ్యతే చ. దక్షిణామూర్తి సంప్రదాయంలో వృత్త శ్రయం గీస్తారు. దానికి పూజకుడా ఉంది. అయితే శ్రీచక్రంలో వృత్తాలు ఎక్కడున్నాయనేది ప్రశ్న.

విందుత్రికోణ వసుకోణ దశరయుగ్మ

మన్యశ్రదళ పంయుత డోడశరమ్

వృత్తప్రి భూపురయుతం పరిత శ్చతుర్ధ్యాః

శ్రీచక్రమేత దురితం పరదేవతాయాః

ఈ శ్లోకం ప్రకారము శ్రీచక్రంలో వృత్తశ్రయం షోడశరణానికి, భూపురత్రయానికి మధ్యన ఉన్నది.

విందు త్రికోణ కాష్టానతారయుగ లోకకోణ వృత్తయుతం

వసుదళవృత్త, కళాదళవృత్త త్రిమహీగృహం భజే చక్రమ్ ||

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఈ శ్లోకం ప్రకారము శ్రీచక్రంలో వృత్తాలు చతుర్దశారం తరువాత ఒకటి, అష్టదశం తరువాత ఒకటి, షోడశదశం తరువాత ఒకటి ఉన్నాయి. శంకరభగవద్వాదులవారు సౌందర్యలహరిలో

చతుర్వి శ్రీకడై శ్చవయువతిభిః సజ్జభిరసి
 ప్రభిన్నాభి శ్చమ్యో ర్నవభిరసి మూలవ్రకృతిభిః
 చతుశ్చత్వారింశ ద్యసుదళ కలాశ్రీవ్రవలయ
 త్రైఖాభి స్సార్ధం తవ శరణకోదాః పరిణతాః॥

శ్రీచక్రాన్ని వివరిస్తూ షోడశారము తరువాతనే వృత్తత్రయం ఉండాలని తీర్మానించారు. శ్రీవిద్యకు మూలపురుషుడుగా చెప్పబడే గౌడపాదాచార్యులవారు తమ సుభగ్గౌడయస్తుతిలో,

త్రికోశైరస్థారం త్రిభిరసి దశారం పముదభూ
 ర్దశారం భూ గోపాదపిచ భువనాశ్రం పముభవత్
 తత 2 భూవ్నాగారం వ్యవతిదం మస్మా ద్వివలయం
 చతుర్ద్యుః ప్రాకారత్రితయ మిదమేవాంబ శరణమ్॥

ఈ శ్లోకం ప్రకారము శ్రీచక్రంలో త్రికోణము, అష్టకోణము, దశారయుగ్మము, చతుర్దశారము అనేవి శక్తి చక్రాలు కాగా అష్టదశము, షోడశదశము, వృత్తత్రయము భూపురము అనేవి శివచక్రాలు. ఇక్కడ వృత్తత్రయము షోడశదశము తరువాతనే ఉన్నది.

‘కామకలావలసము’ లోని 34వ సూత్రంలో వృత్త భూపురాలను వివరిస్తూ
 బిందుత్రయమయ తేజస్త్రితయ వికారస్థితాని వృత్తాని,
 భూబింబత్రయమేతత్పశ్యంత్యాది త్రిమాతృ విశ్రాంతిః :

శ్రీచక్రద్వారకశ్రుతిలో “వృత్తత్రయంచ ధరశీస్థదవత్రయంచ” అని చెప్పబడింది శ్రీచక్రలేఖనంలో షోడశదశకమలం తరువాత వృత్తత్రయము, తరువాత భూపురత్రయము గీయట మనేది శిష్టపరంగా ఉన్నది.

కొంతమంది వృత్తాలు విడివిడిగా ఉంటాయని, అలాగనక లేక పొయినట్లైతే అష్టదశము, షోడశదశములను గీయటం సాధ్యంకాదని, అందుచేత వృత్తాలు విడివిడి గానే ఉండాలని వాదిస్తున్నారు కాని ఇది సరికాదు. కామకలావలసంలో వృత్తత్రయాన్ని గీయటాన్నే ఇక్కడ ‘వృత్తాని’ అనటం జరిగింది. ఈ వృత్తత్రయము పశ్యంతి రూపమైన యోనిచక్రస్థ కోణబిందువగు రక్తశుక్ల, మిశ్రబిందువుల తేజస్సు, సూర్యచంద్రాగ్ని మండలములు ఈ వృత్తత్రయంగా ఉన్నాయని చెప్పబడింది.

పైశ్లోకాలు పరిశీలించినట్లైతే శ్రీచక్రంలోని వృత్తత్రయము షోడశదశం తరువాతనే ఉందని కొందరు, కాదు మూడు వృత్తాలు విడివిడిగా ఉన్నాయని కొందరు చెప్పినట్లుగా

తెలుస్తోంది. ఈ వాదనలకు తంత్రాలు కుడా కొంతవరకు దోహదం చేశాయి.

శ్రీచక్రాన్ని మానవదేహంతో పోల్చేటప్పుడు వృత్తత్రయాన్ని గురించెప్పటం జరిగింది.

వృత్తత్రయం చూడటానికి పద్మాంభుజాపురత్రయమ్ అని చెప్పటం వల్ల శ్రీచక్రంలోని వృత్తత్రయము మానవదేహంలోని ఊరుద్వయంతో పోల్చబడింది. అంటే మూడు వృత్తాలు ఒకచోట ఉన్నాయన్న మాట. కాని వేరొకతంత్రంలో ఈ రకంగా చెప్పబడింది.

కుక్షౌతు ప్రథమవృత్తం, నాభ్యామస్తదశాంఘజమ్

కట్యాంద్యతీయవలయం, స్వాధిష్ఠానేకలాశ్రకమ్

తస్యాధస్తాత్ తృతీయం, మూలాధారే చతురస్రకం

కుక్షిభాగము

- ప్రథమవృత్తము

నాభి

- అష్టదశము

కటిభాగము

- ద్వితీయవృత్తము

స్వాధిష్ఠానము

- షోడశదశము

స్వాధిష్ఠానంక్రింద

- తృతీయవృత్తము

మూలాధారము

- చతురస్ర ప్రథమరేఖ

దీనినిబట్టి మూడువృత్తాలు విడివిడిగా అష్టదశము పైన ఒకటి, అష్టదశము తరువాత ఒకటి, షోడశదశము తరువాత ఒకటి ఉన్నాయని తెలుస్తోంది.

అలాగే శ్రీచక్రాన్ని షట్చక్రాలతో సమన్వయ వరచేటప్పుడు గ్రంథిత్రయాన్ని వృత్తత్రయంతో పోల్చటం జరిగింది. వంచదశమహామంత్రంలోని హ్రీంకారాలు గ్రంథిత్రయంతో పోల్చబడ్డాయి. గ్రంథిత్రయము వృత్తత్రయంతో పోల్చబడింది. గ్రంథిత్రయంకాని, వృత్తత్రయంకాని ఒకచోటకాకుండా విడివిడిగా ఉంటాయి కాబట్టి శ్రీచక్రంలో వృత్తత్రయంకుడా విడివిడిగా ఉండాలనేది వీరి వాదన. ఇవన్నీ సంప్రదాయభేదాలు. అయితే కొంతమంది మాత్రం ఇదితప్ప అవి మొండిగా వాదిస్తూ, తమ వాదనకు బలంచేకూరటానికి అనేకనిదర్శనలు శాస్త్రపరమైనవికూడా చెబుతున్నారు, ఇక్కడ గుర్తించవలసిన విషయం ఏమంటే ప్రతివాదన కీతగిన ఆధారం ఉంటుంది, కాబట్టి శుష్కవాదనలు కట్టిపెట్టి, దిన్న సంప్రదాయాలున్నప్పుడు గురు సంప్రదాయాన్నే పాటించాలనే ఆర్యోక్తిని అనుసరించాలి.

శ్రీచక్రంలో వృత్తాలు ఎన్ని ఉన్నప్పటికీ అవి ఎక్కడ ఉన్నప్పటికీ ఒక్క గౌడ పాదులుతప్ప, మిగిలినవారెవరూ వాటిని నవావరణలలో చేర్చలేదు, వాటికి పూజలేదు, చాలా గ్రంథాలలో చక్రసంజ్ఞ కూడా ఇవ్వబడలేదు. అందుచేత వృత్తాలను శ్రీచక్రనిర్మాణంలో ఒక భాగంగానే గుర్తించాలి. బహుశః ఆయాచక్రాలలో ఉండే దేవతల పరిధి నిర్ణయించి

ఉంచటానికే ఈవృత్తాలు ఏర్పరచి ఉంటారని వుప్పుగిరి వీర ఆస్థాన విద్వాంసులు శ్రీ ఇంద్రకంటి విశ్వనాథంగారు అంటున్నారు. కాని శ్రీచక్రంలోని మూడు వృత్తాలు, వంచదశి మహామంత్రంలోని మూడు ప్రాంకారాలకు ప్రతీకలుగా చెప్పబడుతున్నాయి. శ్రీవిద్యకు ప్రస్థానత్రయంగా చెప్పబడే

1. సౌభాగ్య భాస్కరము (లలితానమననామావళికివ్యాఖ్య)
2. వరివస్యారహస్యము
3. సేతుబంధము. లనువ్రాసిన భాసురానందులవారు తమ 'సర్వస్వోపాసనా' గ్రంథము 'అనేగ్రంథంలోని 99,100 శ్లోకాలలో శ్రీచక్రము, వంచదశి మహామంత్రమునుండి వుట్టింది అన్నారు.

కత్రితయాదీ కారాద్భింధుర్నాత స్వగ్రీవ మేచక్రే
 హృల్లేఖ్యైర్వర్ణైః చక్రత్రితయం హకారాభ్యామ్॥
 ఏకారేణచ తత్పరచక్రే జాలే వకారాభ్యామ్
 చతురశ్రాడి లకారై రేవం విద్యాక్షరేణ చక్రవిః॥

వంచదశి మహామంత్రము (శ్రీవిద్య) నందలి

1. మూడు క కారములు, ఈకారమువలన	-	శ్రీచక్రంలోని బిందువు,
2. మూడుప్రాంకారములవలన	-	త్రికోణము, అష్టకోణము
3. రెండు లకారములు, ఏకారమువలన	-	అంతర్దశారము,
బహిర్దశారము, చతుర్దశారము
4. రెండునకారములవలన	-	అష్టదశము, షోడశదశము
5. మూడులకారములవలన	-	భూపురత్రయమువుట్టినాయి.

ఇక్కడవృత్తత్రయము దేనివలన వట్టినదనేవిషయం చెప్పలేదు.

ఈ రకంగా శ్రీచక్రంలోని వృత్తయం మీదబిన్నాబి ప్రాయాలున్నాయి. అవి నవావరణలో చేర్చబడలేదు, వృత్త వూజుకూడా లేదు. అందుచేత, వాటి మీదచర్చకు తావియ్యకుండా, ఈవిషయం గురునంద్రదాయాన్ని పాటించటమే ఉంది.

6 శ్రీచక్రము - బిందువు

శ్రీచక్రంలో ప్రధానమైనది బిందువు. ఇది తొమ్మిదవ ఆవరణ అయిన సర్వానందమయ చక్రం. ఇక్కడ శివశక్తులు విరాడిస్తూ ఉంటాయి. 'యోగివీ హృదయంలో' త్రికోణంలో బిందువున్నదని చెప్పబడింది. పరాపశ్యంతులు బిందుత్రికోణాలుగా ఉన్నాయి "త్రికోణరూపిణీ శక్తిః బిందురూపవరశ్శివః" అనిచెప్పటంవల్లరెండూ ప్రకాశవిమర్శాంశలుగా ఉన్నాయి 'ఠలితాశ్రితి' పలశ్రుతి ఖైరవయామళము వంటి గ్రంథాలలో "త్రికోణే బైందవంశ్శివమస్మిరేష్వదళాంఘ్రిమ్॥ అనిచెప్పబడింది. అంటే బిందువు త్రికోణంలో ఉన్నదని అర్థం. ఈ విషయం అందరూ అంగీకరిస్తున్నారు. కౌళనమయాచారాల్లో అర్చనా భేదంమాత్రమే ఉన్నది, కాని బిందువుమాత్రం త్రికోణంలోనే ఉన్నది. అయితే లోల్లాలక్షీదరులు మాత్రం శ్రీచక్రభేదంలోనే భేదం చెబుతున్నారు. వీరిమతానుసారం కౌళాచార సంప్రదాయంలో బిందువు త్రికోణంలో ఉంటుంది కాని సమయమతానుసారము బిందువుచతుష్కోణము లేదా షట్కోణములో ఉంటుంది. దీనికి కారణము, బిందువుచంద్రమండలంలో ఉంటుంది, ఆచంద్ర మండలం చతుష్కోణాకారంలో ఉంటుంది అన్నారు. అయితే భాస్కరరాయలవారితోపాటుగా మిగిలిన వారందరూ కౌళసమయాచారాల్లో బిందువుత్రికోణంలోనే ఉన్నదని అంగీకరిస్తున్నారు మరి ఆత్రికోణం ఎక్కడ ఉంటుంది?

దేవీపూజలో కౌళనమయాచారాలున్నాయని ముందేచెప్పటంజరిగింది. కౌళాచారులు చతుర్విధపురుషార్థాలలోమ అర్థకమాలకే ప్రాధాన్యమునిస్తారు వీరికి పారమార్థికదృష్టి లేదు. షట్పక్షాలలో ఆధారస్వధిష్ఠినాలయం దే వీరు దేవినిపూజిస్తారు, వీరిలో ఒకతెగనారు ప్రత్యక్ష త్రికోణాన్ని పూజిస్తారు. అంటే స్త్రీయోనిని ప్రత్యక్షత్రికోణంగా భావిస్తారు. అందులో ఉన్న మన్మథ చత్రమే బిందువు అని వీరి నమ్మకం అందుకే వీరి పూజ, ఆచారాలు అవైదికములు నీతి బాహ్యములు. వీరి మతానుసారము ఆధారచక్రంలోనే త్రికోణమున్నది. శ్రీచక్రాన్ని షట్పక్షాలతో అనుసంధానం చేసేప్పుడు ఖైరవయామళంలో ఈ విధంగా చెప్పబడింది.

త్రికోణమష్టకోణంచ దశకోణద్వయంతథా

మనుకోణంచతుష్కోణం చ కోణచక్రాణిషట్పక్షమాత్॥

మూలాధారం తథాస్వాధిష్ఠానం చమడిపూరికమ్॥

అనాహతం విశుద్ధాఖ్యా మాఙ్గాచక్రం విదుర్ముధాః॥

శ్రీచక్రంలోని త్రికోణము మొదలైన చక్రాలు మూలాధారము మొదలైన షట్పక్షాలతో అంతర్వాసంపాందుతున్నాయి. గౌడపాదుల వారు తమనుభగోదయస్తుతిలో

శ్రీవిద్యారహస్యము

త్రికోణం దాధారం త్రిపుర విమలేశ్వర మనఃమే
 భవేశ్వాదిష్ఠానం పునరసి దశరం మదిపురమ్
 దశరం తే సంవిక్రమల మథ మన్యద్రకముమే
 విశుద్ధం స్వాదాజ్ఞాశివజతి కతో బైందనగృహమ్॥

దీనిని బట్టి శ్రీచక్రము - పట్టుకాలచక్రత ఈవిధంగా ఉన్నది.

1. ఆధారచక్రానికి	-	త్రికోణంతోచక్రత
2. స్వాదిష్ఠానానికి	-	అష్టకోణంతోచక్రత
3. మణిపూరానికి	-	అంతర్దశరంతో చక్రత
4. అనాహతానికి	-	బహిర్దశరంతో చక్రత
5. విశుద్ధచక్రానికి	-	చతుర్దశరంతో చక్రత
6. అజ్ఞాచక్రానికి	-	అష్టదశము, షోడశదశములతో చక్రత
7. సహస్రారానికి	-	భూపురంతోచక్రత

దీనినిబట్టి ఆధారచక్రంలోనే త్రికోణమున్నదని తెలుస్తోంది, కొలచారులు ఆధారస్వాదిష్ఠానాలతరువాతనే బ్రహ్మగ్రంథిని చెబుతారు.

సమయాచారులది పారమార్థికదృష్టి. జ్ఞానము, వైరాగ్యము, జన్మరహిత్యము అనేవి వీరి ప్రధాన లక్ష్యాలు. వీరి మతం ప్రకారము బిందువు బ్రహ్మరంధ్రంలోనే ఉంటుంది.

'బైందనం బ్రహ్మరంధ్రం చ మస్తకం చ త్రికోణకమ్' అనటంచేత బ్రహ్మరంధ్రమందు బిందువు ఉన్నదని మస్తకమే త్రికోణమని చెప్పబడుతోంది. "శ్రీచక్రం బ్రహ్మరంధ్రే శు, మస్తకం చ త్రికోణకమ్" బ్రహ్మరంధ్రంలోనే బిందువు, త్రికోణము ఉన్నాయి. వీరి మతానుసారము అజ్ఞాచక్రానికే పైభాగాన బ్రహ్మగ్రంథి ఉంటుంది. ఇదే చంద్రమండలం. సమయాచారులలో కొంత మంది ప్రకారము చంద్రమండలం వృక్షాకారంలో ఉంటుంది. కాబట్టి బిందువు వృత్తంలో ఉంటుంది. ఈవిధంగా శ్రీచక్రంలోని బిందువు త్రికోణంలో ఉన్నదని, చతుష్కాణంలో ఉన్నదని, వృత్తంలో ఉన్నదని, భిన్నవాదనలు, సంప్రదాయాలు ఉన్నాయి. ఈరకంగా భిన్నసంప్రదాయాలున్నప్పుడు గురుసంప్రదాయాన్ని మాత్రమే పాటించాలని అర్హుక్తి.

బిందువేళివచక్రమా?

శ్రీచక్రంలో నాలుగువేల చక్రాలు, ఐదు శక్తి చక్రాలు ఉన్నాయని అప్పి గ్రంథాలలోను చెప్పబడింది. చైరవయామళంలో చెప్పినట్లుగా

త్రికోణమష్టకోణం చ దశకోణద్వయంతథా
 చతుర్దశరం చైతావి శక్తిచక్రాదివంచచ:

శ్రీవిద్యారహస్యము

త్రికోణము, అష్టకోణము దశరయుగ్మము, చతుర్దశరము అనే ఐదుశక్తి చక్రాలు
 బిందుకృష్టదళంపద్మం, పద్మం షోడశవక్రకమ్
 చతురస్రం చ త్వారి, శివచక్రాణ్యమక్రమాత్॥

బిందువు అష్టదళము, షోడశదళము, భూపురము అనేనాలుగు శివచక్రాలు. దాదాపుగా
 అన్ని గ్రంథాలలోనూ శివశక్తి చక్రాలు ఒకేరకంగా ఉన్నాయి. కాని గౌడపాదుల వారు తమ
 మభగోదయస్తుతిలో ఈవిధంగా అన్నారు.

త్రికోణైరష్టారం త్రిభిరపిదశారం పదుదభూ
 ర్దశారం భూగేహోదపిచ భువనాశ్రం పమభవత్ ॥
 తతో 2 భూన్నాగారం సృసతిదలమస్మా త్రివలయమ్
 చతుర్ధ్యః ప్రాకారత్రితయమిదమేవాంబ శరణమ్॥

త్రికోణము, అష్టకోణము, దశరయుగ్మము, చతుర్దశరము అనే ఐదు శక్తిచక్రాలు.
 అష్టదళము, షోడశదళము, వృత్తత్రయము భూపురము అనే నాలుగు శివచక్రాలు. శ్రీవిద్యకు
 మూలగ్రంథంగా చెప్పబడే సుభగోదయస్తుతిలో శివచక్రాలు చెప్పేటప్పుడు వాటిలో బిందువుకు
 బదులుగా వృత్తత్రయము చెప్పటం జరిగింది. అలాగే శివ శక్తి చక్రాల ఐక్యము చెప్పేటప్పుడు

త్రికోణేతు వృత్తత్రితయ మిభకోణే పదుదళం
 కళాశ్రం మిత్రారే భవతి భువనాశ్రే చ భువనమ్
 చతుశ్చక్రం తైవం ఏవవతి భగే శక్తికముమే
 ప్రధానైక్యం షోడ భవతి చ తయోః శక్తి శివయోః ॥

1. త్రికోణంతో	-	వృత్తత్రయము ఐక్యత
2. అష్టకోణంతో	-	అష్టదళము ఐక్యత
3. దశరయుగ్మముతో	-	షోడశదళము ఐక్యత
4. చతుర్దశరంతో	-	భూపురము ఐక్యత పొందుతున్నాయి.

అని చెప్పటం జరిగింది. అంటే గౌడపాదులవారి ప్రకారము శ్రీచక్రములో బిందువులేదు.
 బిందువు స్థానంలో వృత్తత్రయము చెప్పబడింది.

ఈరకంగా చూచినట్లయితే భూపురము, వృత్తత్రయము, షోడశదళము, అష్టదళము
 అనబడే శివచక్రాలు వెలుపల, కోణరూపంలో ఉన్న శక్తి చక్రాలు లోపల ఉన్నాయి. ఈ రకంగా
 శివచక్రాలు వెలుపల, శక్తి చక్రాలు లోపల విడివిడిగా ఉండటం శాస్త్ర సమ్మతం కాదు.

అందుచేత శివచక్రాల యొక్క శక్తిని బిందువులో నిక్షిప్తంచేసి, ఆ బిందువును
 త్రికోణం మధ్యలో ఇమడ్చటం జరిగింది. దీనివల్ల శివశక్తి చక్రాలు వేరువేరుగా ఉండే దోషం

శ్రీవిద్యారహస్యము

పోయిందని కొందరి వాదన. ఈ విధంగా జరిగినట్లయితే బిందువుని ఏమని పిలవాలి? ఒకవేళ ఇవ చక్రాలకు బిందువు ప్రతీక అయినట్లయితే, బిందువు తో కలసి ఇవచక్రాలు ఐదుకావాలి లేదా, బిందువు ఒక్కటి ఇవచక్రం కావాలి. అప్పుడు శ్రీచక్రంలోని ఆవరణలు తొమ్మిదికావు.

శంక రహస్యశాస్త్రాదులవారు శ్రీచక్రంలోని వృత్తాలకు ప్రతీకగా బిందువును ఏర్పాటుచెయ్యటం జరిగింది అన్నారు. దీనివల్ల రెండు వైపులా ఇవచక్రాలు, మధ్యన శక్తి చక్రాలు ఉంటాయి. అనగా శక్తి చక్రాలకు ఒకవైపున బిందురూపంలో ఒకటి, రెండవవైపున అష్టదశము, పాదశదశము, భూపుర త్రయము ఇవశక్తులు ఉంటాయి. దీనివల్ల ఇవశక్తి చక్రాలు విడివిడిగా ఉండే దోషం ఉంది. ఈ విషయాన్ని శ్రీవిద్యలో నిష్ణాతులుగా చెప్పబడే లక్ష్మీధరులు, భాస్కరార్యులు మొదలైనవారందరూ అంగీకరిస్తున్నారు.

అయితే ఇవచక్రంగా చెప్పబడిన వృత్తత్రయం పాట ఏమిటి? వృత్తత్రయానికి బదులుగా బిందువు ఏర్పాటు చెయ్యబడి, నవావరణలలోకూడా చేర్చబడింది. కాబట్టి వృత్తత్రయానికి చేసే పూజ బిందువుకు జగుతోంది. వృత్తత్రయం వ్యత్రం శ్రీకృంసుంచి తొలగించబడలేదు. వాటికి ! అర్చనమాత్రమేదు.

అయితే ఈ వృత్తత్రయాన్ని పంచదశమహామంత్రంలోని మూడు క్షీకారాలకు, షట్పాకాలలోని గ్రంథి త్రయానికి ప్రత్యేకచెప్పటం జరిగింది. ఈ విషయాన్ని లక్ష్మీధరులు, భాస్కరార్యులు మొదలైనవారందరూకూడా అంగీకరించటం జరిగింది.

7. పరదేవత - గణేశాది రూపాలు

గణేశ, గ్రహ, నక్షత్ర, యోగిని, రాశిరూపిణీమ్

దేవీం మంత్రమయీం, వామి, మాతృకాసీతరూపిణీమ్॥

గణేశరూపిణి, నవగ్రహరూపిణి, నక్షత్రరూపిణి, యోగినిరూపిణి, రాశిస్వరూపిణి, సకలమంత్రరూపిణి, మాతృకాసీతరూపిణి అయిన దేవికి నమస్కరించుచున్నాను.

పరదేవత, శ్రీవిద్య, శ్రీచక్రము, గురువు, సాధకుడు ఈ ఐదుగురు ఒక్కటే. ఈ స్పృశికి బ్రహ్మమునకు భేదము లేదు . వీరందరు ఒకే జాతి వారు అని చెప్పవచ్చు. వీరందరు ఒకే అమ్మలసాదిలోని బాచాల లాగా సజాతీయులు, నమాన ధర్మాలు కలవారు. ఆ సమానధర్మాలు ఏవి అంటే గణేశ, గ్రహ, నక్షత్ర, యోగిని, రాశి, వీతరూపాలు. వీటిలో పంచదశమహామంత్రానికి, శ్రీచక్రానికి గల గణేశాది రూపాలను వాచేవ్రాయబడిన శ్రీవిద్యాదర్శనము అనే గ్రంథంలో వివరించటం జరిగింది. ఇక్కడ పరదేవతయొక్క సామ్యాలను వివరిస్తున్నాము. భాస్కరరాయలవారు తమ వరివశ్యారహస్యము అనే గ్రంథం లో ఈ విషయాలు వివరించారు.

1. గణేశరూపము :

మాతా నిరుపమ తేజోమయ్యాః వ్యస్యా మరీచీరూపాణామ్ |
అవరణ దేవతానా మీశత్యా దుచ్యతే గణేశీణి |

దేవి నిరుపమతేజోమయి. అమె తన గణాలకు, అవరణదేవతలకు అధిపతి కాబట్టి అమె గణేశి అని చెప్పబడుతున్నది.

2. గ్రహరూపము :

ఇచ్ఛా 22 దిత్రివమిష్టి ఝణ త్రయాధ్యా2 వలేస్తు రవివేత్రా |
ఏవం నవభిర్యో గాదే గ్రహరూపే త్యుచ్యతే మాతా |

దేవి శక్తిస్వరూపిణి. ఆశక్తులుమూడు. 1 ఇచ్ఛా2జ్ఞాన 3క్రియాశక్తులు. న త్వరజన్తనోగుణాలు మూడుగుణములు కలది. సోమనార్యాగ్నులను మూడునేత్రములుగాకలది. ఈ తొమ్మిదికీగ్రహత్వమున్నది కాబట్టి దేవివనగ్రహరూపిణి అవుతోంది. త్రిశక్తులు అంటే దేవిశరీరంలో

- ఇచ్ఛాశక్తి - శిరస్సు
- జ్ఞానశక్తి - మధ్యభాగము
- క్రియాశక్తి - పాదములు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

బ్రాహ్మము విశిష్టమైన గుణములుకలిగి ఉంటుంది. ఆగుణములే అవయవాలు. అవేసత్య రజస్తమోగుణాలు. దేవిమాతృకావర్ణరూపిణి అని ముందే చెప్పబడింది. భాషకు ఉన్న అక్షరాలన్నీ నవగ్రహాలకు సంకేతాలు. అవి ఈవిధంగా ఉన్నాయి.

అక్షరాలు

గ్రహాలు

1. అనుంచి అః వరకు

(అచ్చులు) 16

2. కవర్ణ (5 అక్షరాలు)

3. 'చ'వర్ణ(5 అక్షరాలు)

4. 'ట'వర్ణ(5అక్షరాలు)

5. 'త'వర్ణ (5అక్షరాలు)

6. 'ప'వర్ణ (5అక్షరాలు)

7. యరలవ(4అక్షరములు)

8. శవసహ(4అక్షరములు)

9. క్షకారము(ఒకఅక్షరము)

మొత్తం అక్షరములు యాభై

- 1. సూర్యగ్రహస్వరూపము

- 2. కుజగ్రహస్వరూపము

- 3. బుధగ్రహ స్వరూపము

- 4. గురుగ్రహ స్వరూపము

- 5. శుక్రగ్రహస్వరూపము

- 6. శనిగ్రహస్వరూపము

- 7. చంద్రగ్రహస్వరూపము

- 8. రాహుగ్రహస్వరూపము

- 9. కేతుగ్రహస్వరూపము

- గ్రహాలు తొమ్మిది.

సంస్కృతభాషకు అక్షరాలు యాభై. 'ల,ళ యోరభేదః' అనిచెప్పటంచేత సంస్కృతభాషలో 'ళ' కారములేదు, కానికొన్నిచోట్ల 'ళ'కారమును కూడా పరిగణనలోకి తీసుకుని అక్షరాలు యాభై ఒకటి అనివ్రాయటం జరిగింది. ఇలా వ్రాసినవ్యయం 'ళ'కారము చంద్రగ్రహస్వరూపని కొందరు, కేతు గ్రహస్వరూపముని కొందరు వ్రాశారు. అవివరాలు ఈవిధంగా ఉన్నాయి

.అక్షరములు

సేతుబంధమువ్రకారము

అర్ధరత్నావళివ్రకారము

గ్రహస్వరూపము

గ్రహస్వరూపము

1. అచ్చులు

సూర్యగ్రహము

సూర్యగ్రహము

2. కవర్ణ

కుజగ్రహము

కుజగ్రహము

3. చవర్ణ

బుధగ్రహము

బుధగ్రహము

4. టవర్ణ

గురుగ్రహము

గురుగ్రహము

5. తవర్ణ

శుక్రగ్రహము

శుక్రగ్రహము

6. పవర్ణ

శనిగ్రహము

శనిగ్రహము

7. యరలవ

చంద్రగ్రహము

యరల వ

చంద్రగ్రహము

శ్రీవిద్యారహస్యము

8. శపనహ	రాహుగ్రహము	రాహుగ్రహము
9. క్ష	కేతుగ్రహము	-
శక్త		కేతుగ్రము

అవిధంగా దేవిమాతృకావర్ణరూపిణి. మాతృకలు గ్రహస్వరూపాలు. అందుచేత దేవికి గ్రహత్వం వచ్చింది.

3. నక్షత్రస్వరూపము:

ఇస్థియదశకే నాస్తఃకరణ చతుర్దశి యుః కశకేన
ప్రకృతి, పురుష గుణ తద్భాతా ' నక్షత్రరూప మా ' తా॥

దేవిశరీరంలో ఉన్న

జ్ఞానేంద్రియాలు (కన్ను, ముక్కు, నాలుక, చెవి, చర్మము)	-	5
కర్మేంద్రిములు (కాలు, చేయి, వాక్కు, పాయు, ఉపస్థ)	-	5
తన్మాతలు (శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధాలు)	-	5
వచనాదులు (వచన, దాన, గమన, వినర్గ, ఆనంద)	-	5
అంతఃకరణ (మనస్సు, బుద్ధిత్వము, అహంకారము)	-	4
తత్త్వములు (ప్రకృతి, పురుష, గుణ)	-	3
ఇవిమొత్తం	-	27

నక్షత్రాలు ఇరవైవిదు. కాబట్టి దేవినక్షత్రరూపిణి అని చెప్పబడింది.

దేవి మాతృకావర్ణ రూపిణి. మాతృకలు నక్షత్రాలకు సంకేతాలు. ఆవివరాలు దిగువ

ఇవ్వబడినాయి,

మాతృకలు (అక్షరములు)

నక్షత్రాలు

1. అ ఆ

అశ్వినీ నక్షత్రం

2. ఇ

భరణి శ్రము

3. ఈ ఉ ఊ

కృత్తికా నక్షత్రము

4. ఋ, ౠ

రోహిణి నక్షము

5. ఏ

మృగశిరశ్శత్రము

6. ఐ

అర్ధా శ్రము

7. ఓ ఔ

పునర్వసుశ్శత్రము

8. క

పుష్యమి నక్షత్రము

9. ఖ గ

ఆశ్లేషా నక్షత్రము

10. ఘ ఙ

మశ్శత్రము

శ్రీవిద్యారహస్యము

11. చ	పుబ్బు(పూర్వఫల్గుణి) నక్షత్రము
12. ఛజ	ఉత్తర(ఉత్తరఫల్గుణి) నక్షత్రము
13. ఝణ	హస్తా నక్షత్రము
14. టఠ	చిత్రా నక్షత్రము
15. డ	స్వాతి నక్షత్రము
16. ఢణ	విశాఖా నక్షత్రము
17. తథద	అనూరాధా నక్షత్రము
18. ధ	జ్యేష్ఠా నక్షత్రము
19. నవఫ	మూలా నక్షత్రము
20. బ	పూర్వాషాఢా నక్షత్రము
21. భ	ఉత్తరాషాఢా నక్షత్రము
22. మ	శ్రవణా నక్షత్రము
23. య,ర	ధనిష్ఠా నక్షత్రము
24. ల	శతభిషము నక్షత్రము
25. వశ	పూర్వాభాద్రా నక్షత్రము
26. షసహ	ఉత్తరాభాద్రా నక్షత్రము
27. ఆం, అః, ళ, క్ష	రేవతీ నక్షత్రము

ఈవిధంగా మాతృకలకు, నక్షత్రాలకు సంబంధము ఉండటం చేత దేవి నక్షత్రరూపిణి అని అర్థరత్నావళియందు చెప్పబడింది.

4. యోగినీ రూపము:

నరపతి రవికాష్ఠా పటనముద్ర ద్వివంశ్శ్రీః
 రకడబవహ పూర్వై రక్షరైశ్చ స్థితాభిః ॥
 డరలకవహవర్షా దాకినీ భిస్తు వదభిః
 ర్షతీత తమరితీయా కధ్యతే యోగినీతిః॥

దేవిశరీరము దాకినీ, రాకినీ మొదలైన యోగినుల నముదాయమై ఉన్నది. దేహంలో ఉండే పట్టుక్రాలలోనూ అకారాది క్షకారాంతము అక్షరాలున్నాయని చెప్పటం జరిగింది వాటిలో వజ్రేశ్వరి మొదలైన దేవతలుంటారు. వారిని దాకినీ, రాకినీ మొదలైన యోగినులు గాపిలుస్తారు. ఈదేవతలు నవద్రాకువులకు ప్రతీకలు. అవివరాలు ఈదిగువ ఇవ్వబడినాయి

శ్రీవిద్యారహస్యము

చక్రముపేరు	అక్షరాలు	దేవతపేరు	యోగిపేరు	ధాతువు పేరు.
1. విశుద్ధ చక్రము	అనుంచి అ:వరకు 16	వజ్రేశ్వరి	డాకినీ	త్వక్ (చర్మము)
2. అవాహక చక్రము	కనుంచి ల వరకు 12	వాసుదేవి	రాకినీ	రుద్ధిరము
3. మణిపూరకము	డనుంచి ఘవరకు 10	సయోపస్థివిష్ణుశా	లాకినీ	మాంసము
4. స్వాధిష్ఠానము	బ నుంచి లవరకు 6	సిద్ధేశ్వరి	కాకినీ	మేదస్సు
5. మూలాధారము	వనుంచి సవరకు 4	సిద్ధవిద్యా	సాకినీ	ఎముకలు
6. అజ్ఞాచక్రము	హ ల 2	సిద్ధమాతా	హాకినీ	మజ్జ
7. సహస్రారము	అనుంచి క్ష వరకు 50	యశశ్చివి	యాకినీ	శుక్లము

పట్టుకొలలో ఉన్న దళాలలో పైన చెప్పిన అక్షరాలతో ప్రారంభమయ్యే పేర్లు కలశక్తులు ఉండగా, అచక్రముమధ్యన పైన చెప్పిన దేవత ఉంటుంది. అదేవతను అక్కడ చూచిన యోగిని పేరుతో పిలుస్తారు, ఈవివరాలు 'అంతర్మాగము'లో వివరించబడ్డాయి. ఈరకంగా ఉన్ననవ్వుయోగినులు ఆదేవిస్వరూపాలే కాబట్టి దేవికి యోగినిస్వరూపము చెప్పబడింది.

అయితే యోగినులు డాకినీ మొదలైనవారు కాదు బ్రహ్మీ, మాహేశ్వరి మొదలైన మాతృకలే యోగినిరూపాలు అని ఇంకొక వాదన ఉన్నది.

అక్షరాలకు బ్రాహ్మీ మొదలైన మాతృకారూపము చెప్పబడింది. అది ఈక్రింది విధంగా ఉంటుంది.

అక్షరపర్ణులు

1. అవర్ణు
2. కవర్ణు
3. చవర్ణు
4. టవర్ణు
5. తవర్ణు
6. వవర్ణు
7. యవర్ణు
8. శవర్ణు

యోగిని రూపము

- బ్రాహ్మీయోగిని
- మాహేశ్వరియోగిని
- కౌమారీ యోగిని
- వైష్ణవీ యోగిని
- వారాహీ యోగిని
- మాహేంద్రీ యోగిని
- బాముండా యోగిని
- సుహలక్ష్మి యోగిని

ఈయోగినులంతా దేవిస్వరూపాలే కాబట్టి దేవికి యోగిని రూపంచెప్పబడింది.

5. రాశిస్వరూపము :

పంచభిర్నాగకూర్మద్వైః ప్రాణాపావాది పంచభిః।
 జీవాత్మ వరమాత్మాభ్యాం చైషా రాశి స్వరూపిణీ ।

శ్రీవిద్యారహస్యము

వాయువులు రెండు రకాలు. అవి 1. ప్రధాన వాయువులు 2. ఉపవాయువులు.

ఇవి ఒక్కొక్కటి ఐదురకాలు. వెరసివది. జీవాత్మ, వరమాత్మ, లతోకలిసిమొత్తం పన్నెండు. రాశులు పన్నెండు. కాబట్టి దేవికి రాశిస్వరూపంచెప్పబడింది. వాటివివరాలు ఈవిధంగా ఉన్నాయి.

వాయువుపేరు	రాశిపేరు
ప్రధానవాయువులు 5	
1. ప్రాణవాయువు	మేషరాశి
2. అపానవాయువు	వృషభరాశి
3. వ్యానవాయువు	మిథునరాశి
4. ఉదాన వాయువు	కర్కాటక రాశి
5. సమానవాయువు	సింహరాశి
ఉపవాయువులు 5	
6. నాగవాయువు	కన్యారాశి
7. కూర్మవాయువు	తులారాశి
8. కృకరవాయువు	వృశ్చికరాశి
9. దేవదత్తము	ధనురాశి
10. ధనుంజయము	మకరరాశి
11. జీవాత్మ	కుంభరాశి
12. వరమాత్మ	మీనరాశి

ఈ రాశులకు అక్షరస్వరూపాలు కుడా చెప్పబడినాయి. అవి ఈవిధంగా ఉన్నాయి.

అక్షరాలు	రాశిపేరు
1. అఆఇఈ	మేషరాశి
2. ఉఉఃఋ	వృషభరాశి
3. ఋ	మిథునరాశి
4. ఏఐ	కర్కాటకరాశి
5. ఓఔ	సింహరాశి
6. అం ఆః	కన్యారాశి
7. కవర్ణ	తులారాశి
8. చవర్ణ	వృశ్చికరాశి

9. టవర్ష	ధనూరాశి
10. తవర్ష	మకరరాశి
11. వవర్ష	కుంభరాశి
12. యవర్ష	మీనరాశి

ఈరకంగా చూచి: మా, టలుక్ రాశిస్వరూపాలు. దేవుకా టి. అం టుచేత దేవికి రాశికిస్వరూపం చెప్పబడింది.

8. మాతృకాపీఠరూపిణి :

శ్వానానికి మూలంగా చెప్పబడే టుగ్గేదంలో "అదిశ్వాస్తమూర్తి: || అంటే అకారమునుంచి క్షకారమువరకు ఉన్న యాబై ఒక్క అక్షరముల రూపరక్తి: ౨౨ అను:) చెప్పబడింది. అదే దేవిస్వరూపము. ఈమాతృకారునుండి టదే నకల మంత్రశాస్త్రమూ అవిర్భవించింది టందుక కనే దేవిమంత్రము, మాతృకాపీఠరూపిణి అని చెప్పబడుతోంది. వైఖరీవర్ణ స్థానాలయిన యాబై ఒక్క పీఠాలు భారతదేశంలోని వివిధ ప్రదేశాలలో ఉన్నాయి. వీటినే మాతృకాపీఠాలు అంటారు. వాటివివరాలు ఈక్రిందివిధంగా ఉన్నాయి.

1. కామరూపము	27. రాజగేహము
2. వారణాసి	28. మీహాపథము
3. నేపాలము	29. కోలాపురము
4. పొండ్రవర్ణనము	30. మేలాపురము
5. పురస్థారము	31. ఓంకారము
6. కన్యాకుట్టము	32. జయంతికము
7. పూర్ణ సైలము	33. ఉజ్జయిని
8. అర్జుదము	34. చిత్రము
9. అవ్రూతకేశ్వరము	35. క్షీరకము
10. ఏకామ్రము	36. హస్తినము ర:
11. త్రిస్రాతము	37. ఓడ్డీశము
12. కామకోటకము	38. ప్రయాగ
కైలాసము)	39. పవ్వము
భృగునగః(ము :	40. మాయము
15. కేదారము	41. జలేశము
16. పూర్ణచంద్రము	42. మలయము
17. సము	అము

శ్రీవిద్యారహస్యము

18. ఓంకారపీఠము	44. మేరువు
19. జాలంద్రము	45. గిరివరము
20. మాలాఓత్పలము	46. మహేంద్రము
21. కులాంతము	47. వామనము
22. దేవీకోటము	48. హిరణ్యపురము
23. గోకర్ణము	49. మహాలక్ష్మీపురము
24. మారుతేశ్వరము	50. ఓద్యాణము
25. అట్టహాసము	51. ఛాయాభత్రము
26. విరజము	

ఈయాబై ఒక్క పీఠాలకు సమానమైన స్థానాలు శ్రీచక్రంలోను, మానవదేహంలోను కుడా ఉన్నాయి.

శ్రీపర్వతం శిరస్థానే, కేదారంతు లలాటకే।
 వారాహీ మహాప్రాణ్ణ, భువోర్ద్రాణస్యమధ్యమే॥
 కురుక్షేత్రంకుచస్థానే, వ్రయాగం వ్రాత్పరోహి।
 చిదమృతంతు పృన్మధ్యే, అధారేకమలాయమ్॥
 అత్మతీర్థం వముత్పజ్జ ఐహి చీర్ధాని యోవ్రజేత్।
 కంఠస్థనమహారత్నం త్యక్త్యాకాచంవిమార్గతే॥
 తీర్ధానితయస్థాన్యాని, దేహానికాష్టాదివిర్మితాన్।
 యోగినోవప్రవ్రాజ్యంతే స్వాత్మ ప్రత్యయకారణాత్॥
 శివమాత్మని వశ్యన్తి ప్రతిమాసునయోగినః।
 అజ్ఞానాం భావనార్థాయ ప్రతిమాః పరికల్పితాః॥

ఈరకంగాచెప్పటంవలన దేవి మాతృకావర్ణ రూపిణి మాతృకాపీఠరూపిణి అయింది. 'అహంబ్రహ్మాస్మి' వేసి పరమాత్మస్వరూపాన్ననే అద్వై తానుభూతిసాధించిన యోగులు మాత్రమేనకలదేవతారూపిణి, నకలతిర్థ స్వరూపిణి, గణేశ, గ్రహ, నక్షత్ర, యోగినీ, రాశి, మంత్ర, మాతృకాపీఠ రూపిణి అయిన ఆ దేవిని తమశరీరమందే దర్శించి ధ్యానించగలుగుతారు.

8. షట్పత్రాలు

ఆత్మ ఒక్కటే నత్యము. ఆదే నిత్యము. అంటే జీవాత్మవేరు, పరమాత్మవేరుకాదు రెండూ ఒకటే. పరమాత్మ యొక్క స్వరూపమే జీవాత్మ. సాధకుడు తనలోని ఆత్మను ఆపరమాత్మలో ఐక్యం చెయ్యాలి. అంటే కావలసినది బాహ్యపూజలు కాదు. సగుణారాధన వనికి రాదు. “బాహ్యపూజా న కర్తవ్యా” అని చెప్పబడింది. బాహ్యపూజచెయ్యటం వల్ల ఐహికమైన కోరికలు తీరతాయి. అందుకే సాంసారికమైనటువంటి ఇహలోకానికి సంబంధించిన అర్థకామాలు ఒనగూడటానికి బాహ్యపూజలుకావాలి. “అంతరారాధనపరావైదికాధ్యావాదివః” వైదికులు, బ్రహ్మవారులు అయిన జ్ఞానులు, సాయుజ్యం కోరేవారు, అంతరారాధన మాత్రమే చేస్తారు. అంతరారాధన అంటే సాధకుడు తన శరీరంలోనే పరమాత్మను ఆవాహన చేసి, తానే పరమాత్మ అనే భావంతో షట్పత్రభేదనం చేసినహాస్రారంలో పరమాత్మను దర్శించాలి. దీనికి గాను శిష్యుడు గురువుగారి వద్ద ఆశ్రయముజ శుద్ధనవమినాడు రాత్రిపూట గురువునకు పాదాభివందనం చేసినప్పుడు, గురువు శిష్యుని తలమీదచేయి ఉంచి మళ్ళీ ఉపదేశం చేస్తాడు. దీన్నే హస్తమస్తక సంయోగము అంటారు. అప్పుడు గురువుగారు తన శిష్యునికి షట్పత్రభేదనము, చతుర్విదైక్య సంధానము ఉపదేశిస్తాడు. వాటిని గన్గక నిరంతరాభ్యాసం చేస్తే భగవన్నాక్షాత్కారం కలుగుతుంది. చతుర్విదైక్యము, షడ్విదైక్యములను నాచే వ్రాయబడిన శ్రీవిద్యాదర్శనములో వివరించటం జరిగింది.

మానవదేహంలో అరవైఆరు ఎముకలు, దబ్బెరెండు వేలనాడులు, అర్ధశేరు రక్తము, ఒకమఱుగు నాలుగు సేర్లు మాంసము, అరసోలశ్లేష్మము సోరెడుపైత్యము, ముప్పైమూడు కోట్ల రోమాలు, ముప్పైమూడుమూరలు వ్రేగులు ఉంటాయి. వీటిలో అంతరారాధనకు కావలసినవిషట్పత్రాలు. ఈ చక్రాలు గుడస్థానం దగ్గరనుండి సహస్రారందాకా వ్యాపించి ఉంటాయి.

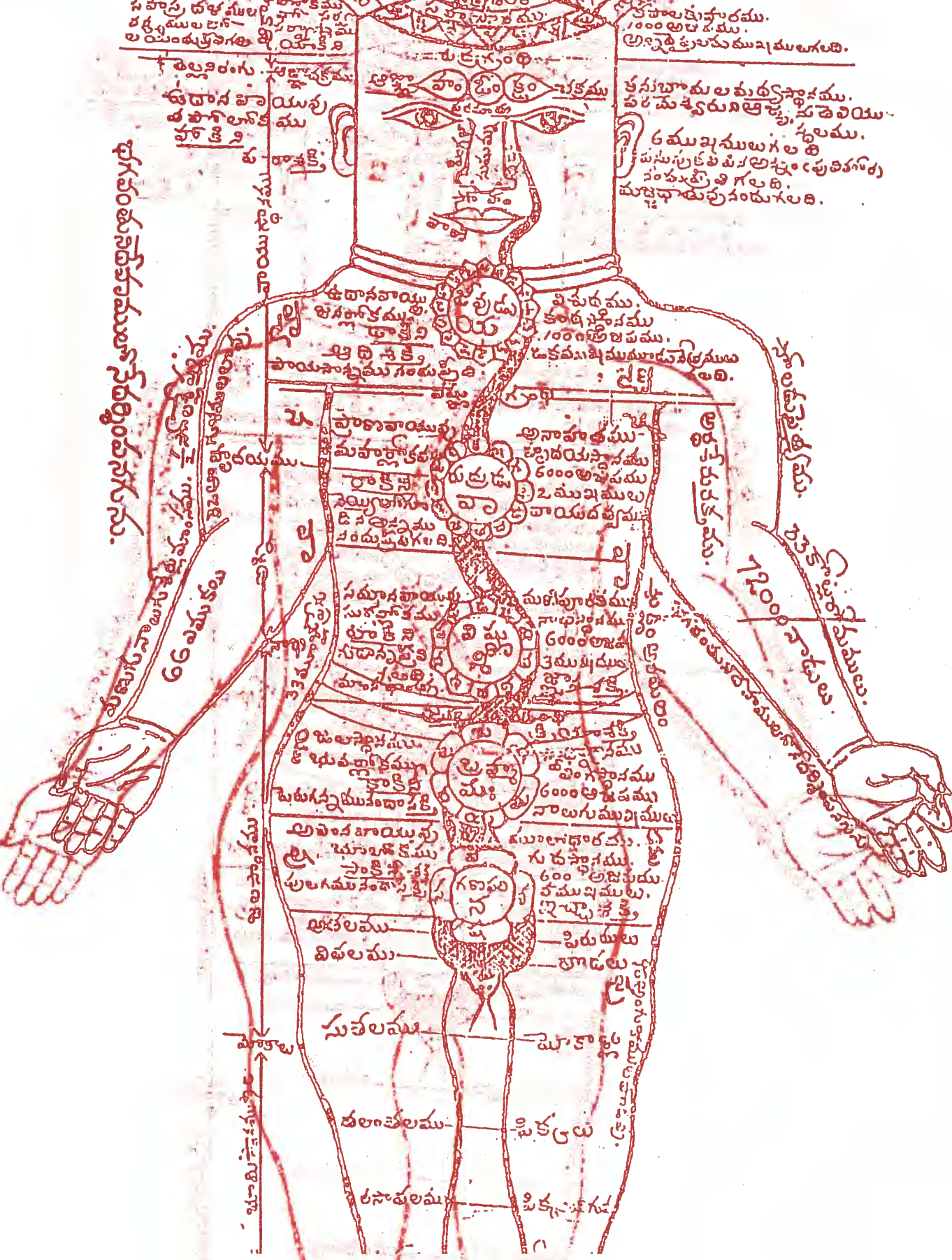
“మూలాధారంగుడస్థానం, స్వాధిష్ఠానంతు మేహనం.

వాభిస్తుమచిపూరాఖ్యం, హృదయందాబ్జమవాహతమ్|

తాలుమూలం విశుద్ధాఖ్యం, అజ్ఞాంచవిటలాంఘజమ్”

షట్పత్రాలు ఎక్కడ ఉన్నాయోముందుగామనం తెలుసుకోవాలి. షట్పత్రాలు. వాటిస్థానాలు, అధిదేవతలు దళములు, మొదలగునవన్నీ ఈదిగువ ఇవ్వబడివాయి, మానవశరీరంలోని షట్పత్రాలు, వాటివూర్తి వివరాలు ప్రక్కవటంలోచూపటం జరిగింది

భింబంబులములకున్న వాడే తన్ను తాను తలసుకున్న మహాత్ముడు.

భగవంతుడై వామనముగానే వర్ణించిన గురువు.

అక్షయము, కల్యణము, విజయము, సుఖము, ఆనందము, మృత్యువు, అగ్ని, నీరు, భూమి, వాయువు.

కంటికి వాడే తన్ను తాను తలసుకున్న మహాత్ముడు.

శ్వాసకేంద్రము, అన్నపిండము, మూత్రపిండము, శ్వాసకేంద్రము, అన్నపిండము, మూత్రపిండము.

హృదయము

కంటి

ముక్కు

పుంజు

కండము

అన్నపిండము

మూత్రపిండము

మూత్రపిండము

కంటి

ముక్కు

పుంజు

కండము

అన్నపిండము

మూత్రపిండము

72000 వాడులు.

పుంజు

కండము

శ్రీవిద్యారహస్యము

చక్రము	స్థానము	దళాలు	అధిపతి	దేవత	అక్షరాలు	తత్వము
1. ఆధారము	గుదస్థానము	నాలుగు	గణపతి	సాక్షి, పృథ్వీ	వ, వ	వృద్ధి
2. స్వాధిస్థానము	లింగస్థానము	ఆరు	బ్రహ్మ	కృష్ణ, సుబ్రహ్మణ్య	ఋ, య, ర, ల	ఆగ్ని
3. మణిపూరము	నాభిస్థానము	పది	విష్ణువు	లాకినీ	ఢ మంచి ఫ వరకు	జలము
4. అనాహతము	హృదయస్థానమువస్త్రెండు	రుద్రుడు	రుద్రుడు	రాకినీ	కనుంచి రవరకు	వాయువు
5. విశుద్ధిచక్రము	కంఠస్థానము	పదహారు	మహేశ్వరుడు	రాకినీ	అనుంచి అవరకు	ఆకాశ
6. ఆజ్ఞాచక్రము	భ్రూమధ్యస్థానము రెండు	నదాశివుడు	నదాశివుడు	హాకినీ	హం, క్షం	మనస్సు
7. నహస్రారము	బ్రహ్మారంధ్రము	వేయి	పరమేశ్వరుడు	యాకినీ	నర్వవర్ణములు	ఆత్మ

'సాయుజ్యము అనేమాటకు జన్మరాహిత్యము, మోక్షము, జీవాత్మనుపరమాత్మలో చేర్చటము అని అర్థం. అర్చనము రెండురకాలు అని ఇదివరకే చెప్పటం జరిగింది. కౌళ, దక్షిణాచారాల్లో ఏవిధంగా భగవదారాధన చేసినప్పటికీ అది ఐహికవాంఛలను తృప్తి పరచటానికే అవుతుంది. జన్మరాహిత్యం కావాలంటే మానవుడు తననుగురించి తాను తెలుసుకోవాలి. తననుగురించి తాను తెలుసుకున్నవాడే మహాత్ముడు. అటువంటివ్యక్తి తనదేహంలోనే భగవంతుని దర్శించకలుగుతాడు. సాధకుడు భగవంతుని దర్శించాలంటే షట్పక్రభేదనము చెయ్యాలి. షట్పక్రాలు ఎక్కడవుంటాయనేది ముందే చెప్పబడింది. సాధకుడు గురుముఖతః షట్పక్రభేదన, కుండలినీ ప్రభోధము తెలుసుకున్న తరువాతనే దీని సాధన చెయ్యాలి. షట్పక్రాలలో మొదటిది ఆధారచక్రము. దీన్నే మూలాధారము అంటారు.

మూలాధారము:

“ఆధారస్తుచతుర్థలోరుణరుచి ర్వాసాంత వర్ణాశ్రయః”

ఇది నర్వాభూతమైనచక్రము. ఇది గనకలేకపోతే శరీరం పైకి ఎగిరిపోవటం గాని, క్రిందికి పడిపోవటం కాని జరుగుతుంది. 'మూల' అంటే గుదస్థానము. ఆధారచక్రం గుదస్థానంలో ఉంటుంది. ఇది పృథివీ తత్వాత్మకమైన స్థానము. దీనికి అధిపతి గణపతి. ఇక్కడ నాలుగుదళాలతో కూడిన వద్మం ఉంటుంది. లలితానహస్రంలో ఈచక్రాన్ని గురించి వివరంగా చెప్పబడింది.

మూలాధారాంబుజారూఢా పంచవక్రస్థానంస్థితా
అంకుశాదిప్రహరణా వరదాదివిషేవితా
ముద్గాదనావక్తచిత్రా సాకిన్యంబావ్యరూపిణీ”

దీనివివరణ ఈవిధంగా ఉన్నది : షట్పక్రాలలోను మొదటి చక్రాన్ని మూలాధారచక్రం అంటారు ఇది నాలుగు దళాలు కలిగిన వద్మము వృద్ధివీ తత్వాత్మకము. దీని యొక్క కర్ణికలో అధిష్ఠించిన దేవతపేరు 'నిర్దవిద్యా', పుట్టుకతో జ్ఞానవైరాగ్యములు కలవారు సిద్ధులు. వారు ఉపాసించు విద్య నిర్దవిద్య. అణిమాది అస్పనిద్దులు సాధించినవారు సిద్ధులు. వారు ఉపాసించే విద్య నిర్దవిద్య.

శ్రీవిద్యారహస్యము

కాలి తార మహావిద్యా షోడశీ భువనేశ్వరీ
 ఖైరవీ చిన్నమస్తా చ విద్యా, ధూమావతీ తదా
 బగళా సిద్ధ విద్యా చ మాతంగీ కమలా త్వికా
 ఏతా దశమహావిద్యా సిద్ధ విద్యాః ప్రకీర్తితాః

1. కాలి	6. ఖైరవీ
2. తారా	7. చిన్నమస్తా
3. మహావిద్యా	8. ధూమావతీ
4. షోడశీ	9. బగళా
5. భువనేశ్వరీ	10. మాతంగీ

అనేవి సిద్ధవిద్యలుగా చెప్పబడుతున్నాయి, ఆధారచక్రమునందు వసువు రంగులో, వర్షులాకారముగ భూమండలమున్నది. ఇక్కడ తెల్లని ఏనుగుమీద లం బీజముంటుంది. ఇది కుండలినీ స్థానము. దీనిమద్య ఉన్నత్రికోణము, దానిమీద స్వయం భూలింగానికి మూడున్నర వలయాలుగాచుట్టుకుని కుండలినీశక్తి ఉంటాయి. ఇక్కడ ఉన్నసిద్ధవిద్యాదేవికి ఐదుముఖములు (శిరస్సులు) ఉంటాయి, అవి 1. సద్యోజాత, 2. వామదేవ, 3. అహోర. 4. తత్సరుష 5. ఈశానములు. ఈదేవత ఎముకలయందుంటుంది. చేతులయందు అంకుశము, కమలము, పుస్తకము, జ్ఞానముద్ర ధరించి ఉంటుంది. ఈచక్రానికి నాలుగుదళాలుంటాయి. వాటిలో వరుసగా 1. వరద 2. శ్రీ 3 షండా 4. సరస్వతీ, అనబడే దేవతలు ఉంటారు, సిద్ధవిద్యాదేవికి పెనరవన్య, బియ్యము, బెల్లము, కొబ్బరి, పాలు, నెయ్యి కలిపివండిన పులగము (ముద్గాన్నము) నందుదీతి. మంత్రజపంలో బీజము, న్యాసము, కీలకము, మంత్రము అన్నిసకారసంకేతములుగా ఉంటాయి కాబట్టి సిద్ధవిద్యా దేవి 'సాకిన్యంబా' అనివలవబడుతుంది. యోగినీన్యాసమందు సాకినీ ద్యానము ఈవిధంగా ఉన్నది.

మూలాధారస్థవద్మే శ్రుతిదళలసితే పంచవక్త్రాం త్రినేత్రాం
 ధూమ్రాభామస్థినంస్థాం నృణీమవి కమలం పుస్తకం జ్ఞానముద్రాం।
 బిభ్రాణాం బాహదండై మృలలిత వరదాం పూర్వ శక్త్యావృతాం తాం
 ముద్గాన్నావక్తచిత్తాం మధుముద ముదితాం సాకివీం భావయామః॥

ఆధారచక్రంలో ఐదుముఖములు, మూడుకనులుకలిగి ధూమ్రవర్ణముకలది, ఎముకలయందుండునది, అంకుశము, కమలము, పుస్తకము, జ్ఞానముద్రలనుచేతులందు ధరించినది వరద, సరస్వతిమొదలైనశక్తులచేపరివృతఅయినది, ముద్గాన్నము నందు ఆసక్తికలది ఐరావతారూఢ అయిన సాకినీ దేవికి నమస్కరించుచున్నాను.

మూలాధారాధిష్ఠానదేవతా సాకినీయుక్తశ్రీగణ పతిస్వరూపిణ్యంబా
శ్రీపాదుకాంఠాజయామి తర్పయామినమః॥

సౌందర్యలహరిలో శంకరభగవత్పాదులు ఆధారచక్రాన్నిగురించి ఈవిధంగా అన్నారు.

తవాధరే మూలే నహస్యమయాలాస్యపరయా
నవాత్మానం మన్యే నవరసమహాతాండవనటం
ఉభాభ్యామేతాభ్యా ముదయవిధి ముద్దిశ్యదయయా
ననాథాభ్యాం జజ్ఞే సకలజవనీ మజ్జగదిదమ్ ॥

ఆధారచక్రంలో శివాశివులకు బైరవీబైరవులని లేదా నవాత్మ నవాత్మకుడు అని పేర్లు.
వీరిద్దరూ ఎర్రని రంగుతో ప్రకాశిస్తూ శృంగారముతోకూడిన నాట్యముచేస్తూ, జగత్తునుసృష్టించే
కార్యక్రమంలో నిమగ్నమై ఉంటారు.

ఆధారచక్రము సాకినీ దేవతల చిత్రాలు ప్రక్క పేజీలో ఇవ్వబడినాయి.

షట్పక్ష విరూపణంలో ఆధారచక్రాని గురించి ఈ విధంగా చెప్పబడింది.

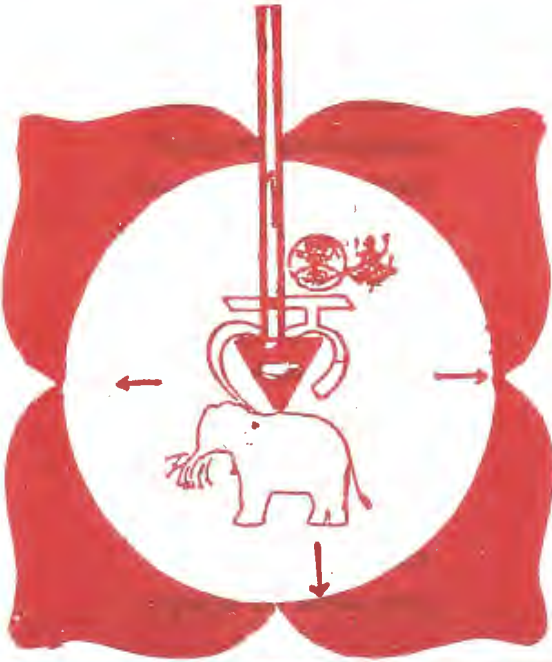
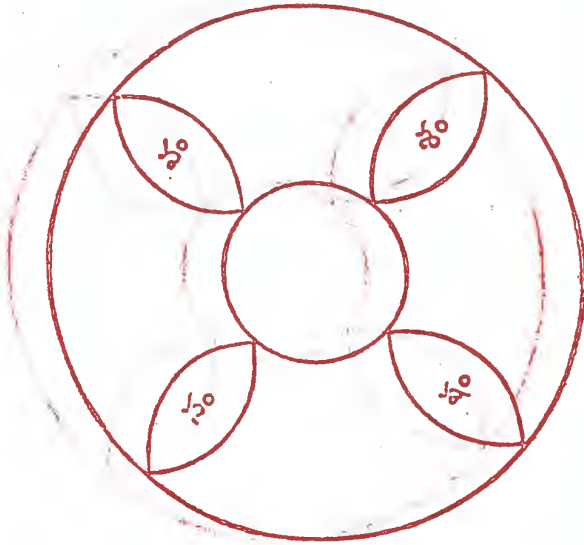
1. అధాధారపద్మం మమమ్మాన్యలగ్నం
ధ్వజాథో గుడోఘశ్శో చః । ఐ సత్రం
అధోవ క్రమద్యుతే సువర్ణాభవరైః ॥
వకాసాంచైర్యుతం వేదవరైః

2 అముష్మీన్ ధరాయుశ్శుతుడ్యోణచక్రం
నముద్భాసీశులాష్ట కైరాప్యతంతః
లనత్ పీతవర్ణం తటిత్ కోమలాంగం
తదంతే సమాస్తే ధరాయాః స్వబీజమ్॥

3 చతుర్పాహ భూషం గజేంద్రాధిరూఢం
తదంతే నవీనార్కతుల్య ప్రకాశః ।
శిశుః పృష్ఠికారీ లనద్యేదబాహుః
ముఖాంభోజ లక్ష్మీశ్చతుర్పాగభేదః ॥

వపే4 : సత్ర దేవీ చ దాకిన్యభిఖ్యా
లనద్యేద బాపరక్షలా కీతా
సమానోది తాన్యే ప్రసార్య కాళా
ప్రకాశం వహంతి పదా శుద్ధబుద్ధేః ॥

మూలాధారచక్రము

సాక్షిన్యంబా

5 హస్తములు

శ్రీవిద్యారహస్యము

5. వజ్రాఖ్యా వక్త్రదేశే వనతి పతతం కర్ణి కామధ్య సంస్థం
కోదంతతే త్రైపురాఖ్యం కదిదినవిలసత్ కేమలం కామరూపం
కందర్పే నామ వాయు ర్నివనతి పతతం తస్య మధ్యే సమంతాత్
జీవేశో బంధుజీవ ప్రకరమభిహనన్ కోటిసూర్య ప్రకాశః ॥
6. తస్యధ్యే లింగరూపీ ద్రుతకవక కలాకోమలః పశ్చిమాస్యః
జ్ఞానధ్యానప్రకాశః ప్రథమకివలయాకారరూపః స్వయంభూః ।
విద్యుత్ పూర్ణేందు చింబ ప్రకర కరచయస్సిగ్ధ సంతాపహసీ
కాశీవాసీ విలాసీ విలసతి పరిదాపర్తరూప ప్రకారః ॥
7. తస్యోర్ధ్వే చివతంతు సోదరలపతూక్షా జగన్మోహి
బ్రహ్మద్వారముఖం ముఖేనా ముధురం సంభారయంతి స్వయమ్
శంఖావర్తవిభా వవీవచవలా మాలావిలాసాస్పదా
సుప్తా వర్యసమా శివోపరిలనత్పార్శ్వ త్రివృత్తా కృతిః ॥
8. కూజంతి కులకుండలీ చ మధురం మత్తావిమాలాస్సుకం
వాచం కోమలకావ్యబంధరచనా భేదాతిభేదక్రమైః ।
శ్యాసోచ్ఛ్వాసవిభజ్జనేన జగతాంజీవో యయాధార్యతే
సామూలాంబుజగవ్యారే విలసతి ప్రోద్ధామ దీప్తావళిః ॥
9. తస్యధ్యేవరమా కలాతికుశలాసుక్ష్మాతి సూక్ష్మాసరా
విత్యానంద పరంపరాతి విగలత్ప్రియాషధారాధరాః ।
బ్రహ్మాండాది కటాహ మేవనకలం యద్వాసయాభావతే
సేయం శ్రీపరమేశ్వరీ విజయతే విత్య ప్రభోదోదయా॥

ఆధారము నాలుగు దళాలు ఉన్న పద్మము లింగస్థానానికి క్రిందగా, గుదస్థానానికి దగ్గరలో ఉంటుంది. దీని దళాలు ఎర్రగా ఉంటాయి. ఇది అధోముఖంగా ఉంటుంది. ఇక్కడ నాలుగుదళాలయందు వరద, శ్రీ, షండా, నరస్వతి అనబడు నాలుగుఅక్షరాలు, శక్తులరూపంలో ఉంటారు. ఈ దళాలు దక్షణావృతంగా అంటే ఎడమ నుండి కుడికి ఉంటాయి. ఈ వద్మానికి మధ్య భాగంలో చతురస్రాకారమైన పృథివీన్నదిదలము. అది వీతవర్ణవందిలో ఉంటుంది. ఈ మండలానికి ఎనిమిది దిక్కులందు ఎనిమిది శూలములు ఉంటాయి.

శ్రీవిద్యారహస్యము

మూలాధారే ధరాచక్రం చతుష్కోణం ద్రియంవదే

వీతవర్ణం పరివృతం చాష్టశులైః కులాచలైః ॥

మూలాధారమందు వనువువర్ణము కల చతురస్రాకారమైన వృద్ధివీ మండలమున్నది. కులవర్ణములే అష్టశులములుగా ఇక్కడ ఉన్నాయి. దీని యందు 'లం' వృద్ధివీస్తుంది. 'లం' అనేదే ఇంద్ర బీజము. ఇది వచ్చని రంగుతో పెద్దపెద్ద చేతులతో వజ్రాయుధము ధరించి, ఐరావతమునదిరోహించి ఉన్నది. దాని అంకభాగమున శిశురూపంలో ఉన్నా బ్రహ్మ ఉన్నాడు. అతడికి వాలుగు చేతులున్నాయి. అతడే ఇంద్రుడు ఆని యామళగ్రంథాలుచెబుతున్నాయి. ఇక్కడకు కొద్దిగా పైభాగాన ఉన్న స్వయంభూలింగానికి మూడులయ వ హాలుగా చుట్టుకుని అదోముఖంగా కుండలినీశక్తి నిద్రిస్తూ ఉంటుంది. కుండలినీ తనముఖముచేత బ్రహ్మకొహిన్ని గు ఉంచుతుంది. కుండలినీ తేజస్సు విద్యుత్తు లాగా ఉంటుంది. అది మదించిన తుమ్మెదలాగా ధ్వని చేస్తూ ఉంటుంది.

స్వాధిష్ఠానము :

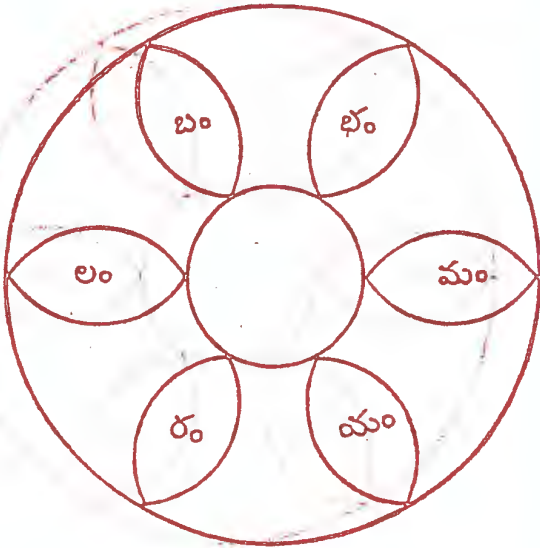
"సమష్టాః నేక పైద్యుచివిభం బాలాంత పట్టత్రకమ్"

ఇదిమూలాధారానికి కొద్దిగా పై భాగాన ఆరుదళాలతో కూడిన పడుగ్గి. తక్కువ దీని అధిదేవత బ్రహ్మ లలితా నహస్రం లో స్వాధిష్ఠాఃరింగు చి ఈ విధంగా ఉంది.

"స్వాధిష్ఠానాంబుజగతా చతుర్వక్రమనేపరా
శూలాద్యాయుధ సంవహ్నా వీతవర్ణాతిగర్వితా
మేదవిష్టా మధుద్రీతా బంధివ్యాదిపమన్వితా
దధ్యన్నానక్తపూదయా కాకినీ రూపధారిణీ"

మూలాధారానికి కొద్దిగాపై భాగాన లింగస్థానమునందు స్వాధిష్ఠాన చక్రమున్నది. దీనిదళారు లున్నాం అశ్రతత్వము క మైనచక్రము. బకారమునుండి లకారకు వ వర్ణచక్రమంలో ఆరుశక్తులు చి ఉన్నం ఉండగా, ధ్వల మ గో కాకిని దేవత ఉంటుంది. ఈమె పేరు సిద్ధేశ్వరి. దేవగణాలలో గోవులను రక్షించటానికి సిద్ధగణ మున్నది. ఈగణములచే సేవింపబడే దేవి కాబట్టి ఈమెను సిద్ధేశ్వరి అంటారు. కాశ్మీతంలో సర్వసిద్ధుఃడింఘసా వే సిద్ధేశ్వరకను. దేవత కూడా సుష్టి. స్వాధిష్ఠానంలో సిద్ధేశ్వరి దేవి వాలుగు వలు ము కలిగి శూలము, పాశము, కపాలము, అభయముద్రలను ధరించి వచ్చనిశరీర కాంతితో మిలమిలామెరుస్తూ, మిక్కిలి సౌందర్యము వలన అతిశయము కలిగినదియైస్తున్నది అనుధాతువునందు ఉంటుంది. శిరస్సునందు ఉండేతెల్లని మృదానన వృషేష్ఠు. ద.

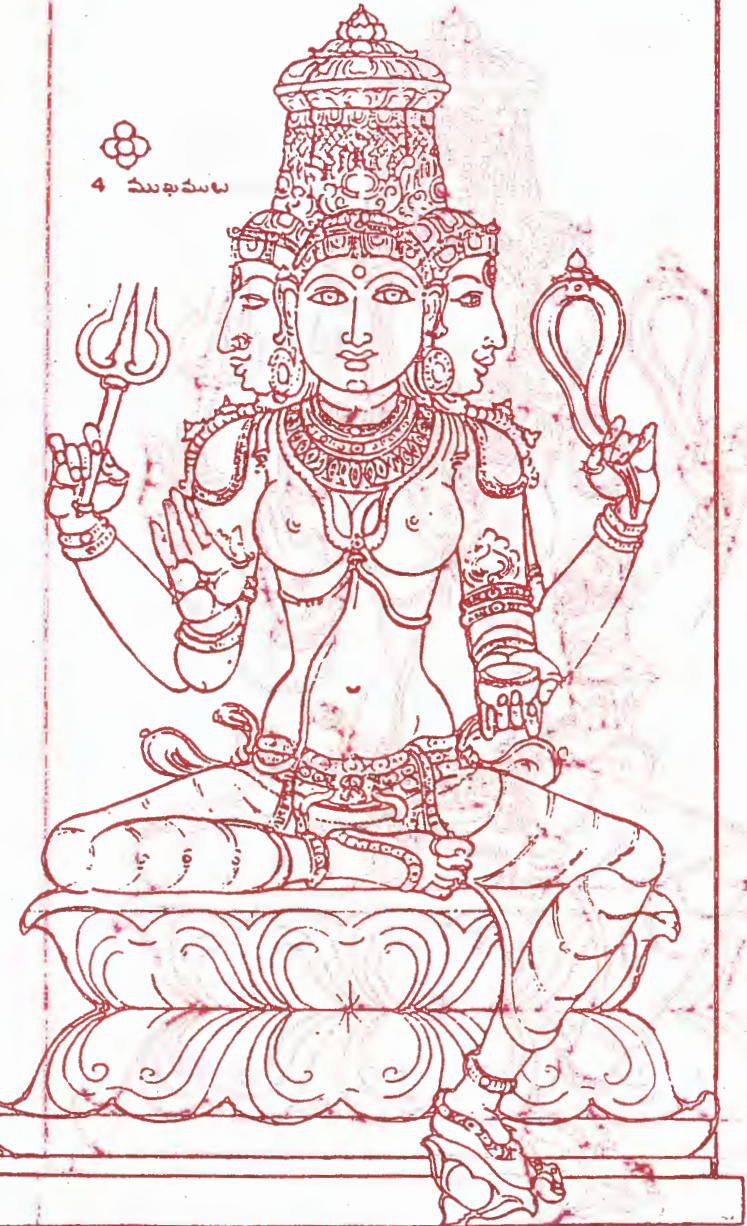
స్వాధిష్ఠాన చక్రము

కాకిన్యోంబాదేవి

4 ముఖములు

శ్రీవిద్యారహస్యము

దీనినే మెదడుఅంటారు. మధువుమేదోవృద్ధి కరము. అందుచేతఈమెకుమధువునందు ప్రీతిఎక్కువ. స్వాధిష్ఠానవద్ద కర్ణికలో సిద్ధేశ్వరీదేవి ఉండగాచుట్టూ ఆరుదళాలలోను

1. బంధిని	4. యశశ్విని
2. భద్రకాలి	5. రమా
3. మహామాయ	6. లంబోష్ఠి

అనేశక్తులు ఉంటాయి. ఈదేవతకుపెరుగుతుో కలిపిన అన్నమందు ఆసక్తిఎక్కువ. దీన్నే 'దద్దోవం' అంటారు ఈచక్రాధిదేవత అయిన సిద్ధేశ్వరికి బీజము, న్యాసము, మంత్రము అన్న కకారసంకేతముగానే ఉంటాయి. కాబాకిఃఈమెనుః ష్యంబా' అని కూడా అంటారు యోగినీ న్యాసంలో కాకినీ ధ్యానము ఈవిధంగా ఉంది.

స్వాధిష్ఠానాఖ్యవద్మే రనదళలసితే వేదవక్త్రం త్రినేత్రాం
హస్తాభ్యాం ధారయంతీం త్రిశిఖగుణ కలాపాభయావ్యాత్రగర్వాంః
మేదోధాతు ప్రవిష్టామళి ముదముదితాం బందినీముఖ్య యుక్తాం
పీతాం దధ్యోదనేష్టామభిమత ఫలదాం కాకినీం భావయామః ॥

ఆరుదళములు గల ఈవద్మంలఖవలుగుము బలు, మూడుకనులు కలిగి, చేతులందు త్రిశూలము, పాశము, కపాలముద్రఅభయవ ిలు ధరించి వసువువర్ణముతో ప్రకాశించునది, మిక్కిలిసౌందర్యము చేతగర్వోదనకలది, మే షుఅను ధాతువునందుండునది, మద్యముచేతసంతసించునది బంధిని మొదలగుశక్తులచేపరివేష్టించబడినది, దధ్యన్నముమీద ఆసక్తికల కాకినీదేవతకు నమస్కరించుచున్నాను.

స్వాధిష్ఠాన దేవతా కాకినీ యుక్త బ్రహ్మన్యరూపిణ్యంబా
శ్రీపాదుకాం పూజయామి తర్పయామినమః.

స్వాధిష్ఠాన చక్రము, కాకినీ దేవత చిత్రము ప్రక్కపేజీలో ఇవ్వబడ్డాయి. శంకరభగవత్పాదులవారు సౌందర్యలహరిలవక్త్రాధిష్ఠాన. 'న్ని ఈవిధంగా వర్ణించారు,

తవ స్వాధిష్ఠానే హతవహ మధిష్ఠాయ విరతం
తమోశేసంవర్తం జనని మహతీం తాం చ నమయాంః
యదాలోకే లోకాన్ దహతి మహతి క్రోధకలితే
దయాత్త్రా యాద్యస్తీః శిరం మునచా రచయతి॥

స్వాధిష్ఠానము అగ్నిస్థానము. ఇక్కడ ఉండే గ్ని రి సంవర్త క్షణ ారు. ఇక్క ఉండేశివుడు సంవర్తాగ్నియైలోకాలను దహించివేస్తుంటే దేవితనకరుణాద్యక్మలతో అలోకాలను శమింపచేస్తూ గ్నిధిః కమః క్షగుః ాము బంచి వక్రుకవరూపణ లోకువిధంగా ఉన్నది.

సిందూర పూరరుచిరారుణ పద్మమన్యక
 సోమమ్మ మధ్యఘటితం ధ్వజమూలదేశః
 అంగచ్ఛదైః పరివృతం తదీదాభవరై
 ర్యార్యైః న బిందులనిలైశ్చ పురందరాం తైః॥
 తస్యాంతరే ప్రవిలసద్వి ప్రజాశ
 మంభోజమండల మధో వరుణవ్యతప్యః
 అర్థేందు రూపలసితం శర దిందు శుభ్రం
 వంకార బీజమమలం మక రాధిరూఢమ్॥
 తస్యాంక దేశకలితో హరి రేవసాయాత్
 విలప్రకాశరుచిర శ్రీయమాదధావః ॥
 సీతాంబరః ప్రభమయావన గర్వధారీ
 శ్రీవత్సకౌస్తుభధరో ధృతవేదబాహుః॥
 అత్రైవభాతి సతతం ఖలు రాకిణీసా
 నీలాంబుజోదర ననోదర కాంతిశభా
 నానాయుధోద్యతకరైర్లసితాంగ లక్ష్మీ
 ర్ధివ్యాంబరాభరణ భూషితమత్రచిత్రా॥
 స్వాధిష్ఠానాఖ్యమేతత్పరసిజమమలంచిత యేద్యోమనుష్య
 వ్రస్యాహంకారదోషాదిక సకలరిపుః క్షీయతే దక్షిణేన॥
 యోగేశః సో2సి మోహాద్భృత తిమిర చయే భానుతుల్యప్రకాశ
 గద్వైః పద్వైఃప్రబంధైర్విరచయతి మధావాక్య సందోహలక్ష్మీః॥

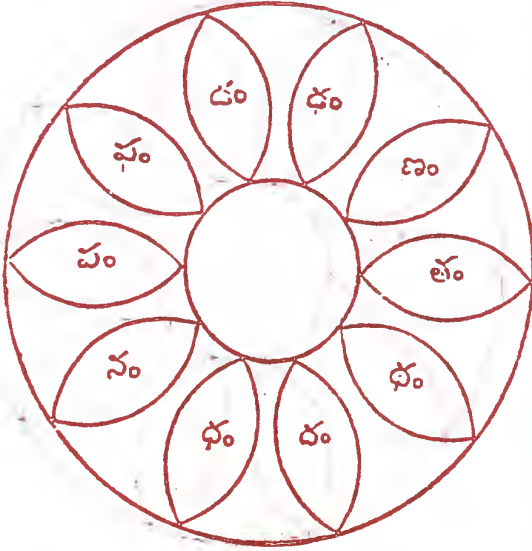
స్వాధిష్ఠానము, ఆధారచక్రానికి కొద్దిగాపైభాగానలింగస్థానంలో సిందూరపురంగులో ఉంటుంది. దానికి ఆరు దళాలున్నాయి. వాటియందు బంధిని నుండి 'లంబోష్ఠి' వరకు శక్తులు విద్యుత్ లతలలాగా ప్రకాశిస్తుంటాయి. ఈమండలము అర్థచంద్రాకారం లో ఉంటుంది. అయితే ఇది పద్మమువలె ఉంటుంది అని కొన్నిగ్రంథాలలో ఉంది. దీనికి అధిదేవత బ్రహ్మ. బీజము 'వం.' ఆధారస్వాధిష్ఠానాలు రెండు ఆంధకారబంధురాలు. సహకవాంధాసక్తులైన కొలులు ఇక్కడ ఉపాసన చేస్తారు, సమయులకు ఇక్కడ అధికారంలేదు.

మణిపూరకము :

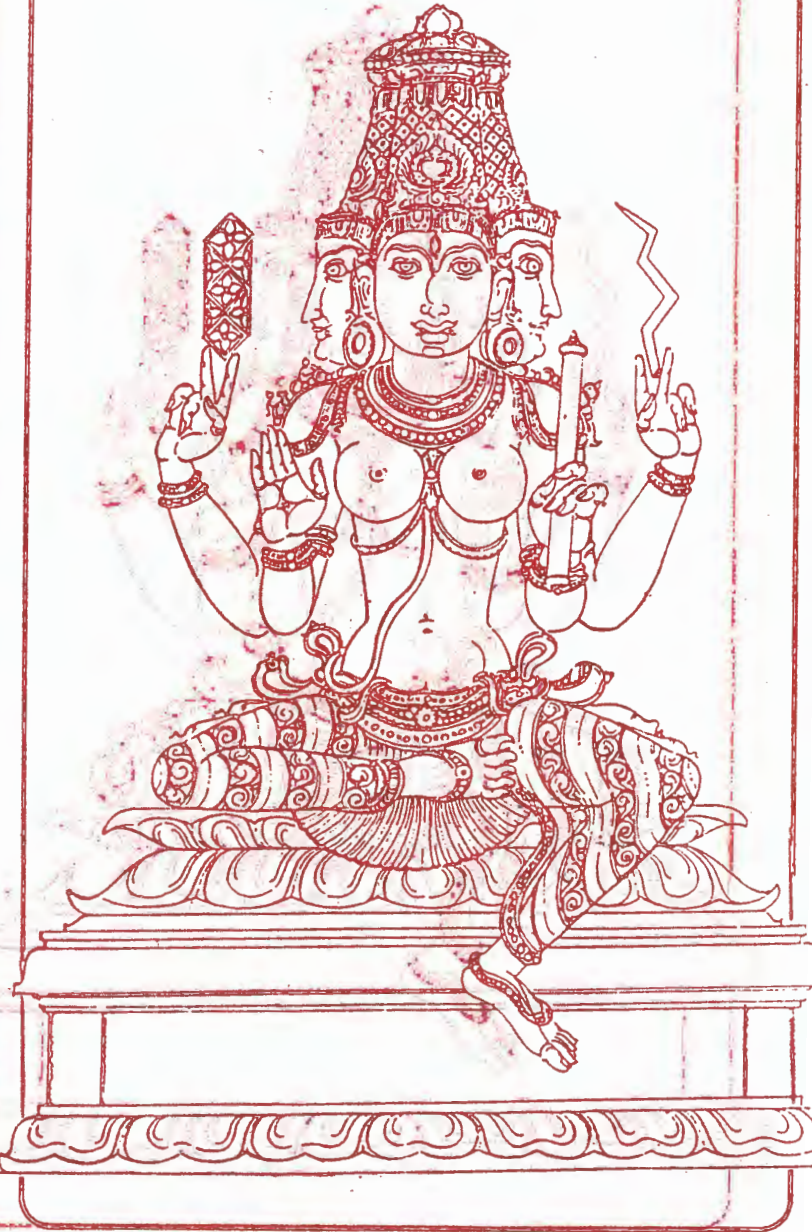
“రత్నాభం మణిపూరకం దశదశం డాద్యం సకరాంతకం

వాల్మీకినామో వదిదళాలతో ప్రకాశించే వద్మాన్ని మణిపూరము అంటారు. ఇది జలతత్వాత్మక మైనది. దీనిలో ఆధారస్వాధిష్ఠానాలకు ప్రతీకగా వదిదళాలుంటాయి. లలితానవాస్రంలో దీన్నిగురించి ఈవిధంగా ఉంది.

మణిపూర చక్రము

తాత్పర్యంబాదేవి

మణిపూరాబ్జనిశయా వదనత్రయనంయుతా
 వజ్రాధికాయుధోపేతా డామర్యాదిభిరావృతా
 రక్తవర్షా మాంసవిష్ణా గుడాన్న ప్రీతమానసా
 పమస్త భక్త సుఖదా లాకిన్యంబాస్వరూపిణీ॥

10౯ నాభిస్థాన గో పదిదళాలతో ప్రకాశించే చక్రాన్ని మణిపూరము అంటారు. దీనికి పదిదళాలుంటాయి. ఈ పద్యము కర్ణికలో 'వయోవస్థా వివర్జితా' అనిపిలవబడు దేవత ఉంటుంది పదిదళాలలోను.

1. డామరి	6. దాక్షాయణి
2. ధంకారిణి	7. డాత్రి
3. ణామిరి	8. నందా
4. తామసి	9. పార్వతి
5. స్థాణ్వీ	10. పట్కారిణి

శక్తులు పరివేష్టించి ఉండగా మధ్యలో వయోవస్థా వివర్జితా అనబడు దేవత ఉంటుంది. ఈమెకు బాల్యము, కౌమారము, యౌవనము, మొదలైన శరీరకమైన అవస్థలు లేవు కాబట్టి ఆమె వివయోవస్థా వివర్జితా అంటారు. ఈమె ఎల్లప్పుడు పదహారు సంవత్సరముల ప్రాయములోనే ఉంటుంది, నిత్య వనవతి, చేతులయందు వజ్రము, శక్తి, దండము, అభయము, భక్తులు కలిగి ఎర్రక్రమువలె ని కాంతితో, మాంసమునందు అభిమానము కలిగి ఉంటుంది. ఈదేవి మాంసము అనబడే ధాతువు నందు అభిమానము కలిగి ఉంటుంది. శరీరపుష్టినిచ్చేది మాంసము ఈదేవతను అర్చిస్తే శరీరంలో మాంసవృద్ధి జరుగుతుంది. ఈమెకు గుడాన్నమునందు ప్రీతి ఎక్కువ. ఈదేవతను పూజించి, గుడాన్నమునివేదన చేసిపైతే సమస్త సుఖాలు ప్రాప్తిస్తాయి అని చెప్పబడింది. అర్జునులు, అర్ధార్జునులు, జిజ్ఞాసులు, జ్ఞానులు మొదలుగాగల అన్నితరాల భక్తులకు సుఖములభిస్తుంది. ఈదేవత బీజము, న్యానము, మంత్రము అన్నీ ల కారనంకేతములు కాబట్టి ఈమెను 'లాకిన్యంబా' అంటారు, యోగినిన్యానంలో లాకినీ ధ్యానము:

దిక్పత్రే నాభిపద్మే త్రివదన విలనద్ధండ్రినీం రక్తవర్షాం
 శక్తిం దంభోళిదండామభయమపి భుజైర్ధారయంతిం మహోగ్రాం
 డామర్యాద్యైఃపరీతాం పశుజనభయదాం మాంసధాత్యైకవిష్ణాం
 గౌడాన్నానక్తచిత్తాం సకల సుఖ కరీం లాకినీం భావయామః॥

మూడుముఖములు, కోరలు కలది, రక్తమువలె ఎర్రనిరంగుతో ప్రకాశించునది, మాంసమందుండునది, గుడాన్నమందు ప్రీతి కలది, డామరి మొదలైన పదిమంది శక్తులచే

వరివేష్టించబడినది, అందరికీ సుఖములనిచ్చునది అయిన లాకినీశక్తికి నమస్కరించు చున్నాను. మణిపూర చక్రము, లాకినీ దేవతారూపము ప్రక్కపేజీలలో ఇవ్వటం జరిగింది.

మణిపూరాధిష్ఠాన దేవతా లాకినీయుక్తవిష్ణుస్వరూపిణ్యంబా

శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామినమః

సౌందర్యలహరిలో శంకరులవారు మణిపూరచక్రాన్ని ఈవిధంగా వర్ణించారు

“తటిత్యం తం శక్త్యా తిమిరపరివంధిమ్యురణయా

మ్యురన్నానారత్నాభరణపరిణధేంద్రధనుషమ్!

తమశ్యామం మేఘం కమవి మణిపూరైకశరణమ్

విషేవే వర్షం తం హరమిహిరతప్తం త్రిభువనమ్!”

మణిపూరమందున్న మేఘముశ్యామవర్షముకలది. అంధకారము నుసోగోట్టు మెరుపు తీగలతో కూడినటువంటిది. ఇదనానావిధములైన రత్నములచేత తయారుచేయబడి ఉంటుంది. స్వాధిష్ఠానములో దగ్ధమైనలోకాలను మరలశివాశివులు పునరుత్పత్తి చేస్తుంటారు. మణిపూరముగురించి ‘పట్టక్రనిరూపణ’ లో ఈవిధంగా ఉన్నది.

తస్యోర్ధ్వే నాభిమూలే దశదశలసితే పూర్వమేఘవ్రకాశే,

నీలాంభోజవ్రకాశై ర్ఘనహితజలరే డాదిపాంతైః పచంద్రైః॥

ధ్యాయేద్వైశ్యానరస్ఫారుణమిహిరవమం మండలం తత్ త్రికోణం

తద్దా హ్యేన్యస్త్రైకావ్యైస్త్రి భిరభిల సితంతత్రవహ్నిః స్యబీజమ్॥

ధ్యాయేత్పేషాధి రూఢంనవతపన విభం వేదబాహుజ్ఞ్య లాంగం,

తత్రోడే రుద్రమూర్తి ర్నివనతి వతతం శుద్ధసినదూరరాగాః

భస్మాలిప్తాంగభూషాభరణసితవపురర్పణ రూపే త్రిజేత్ర

లోకానామిష్ట దాతాభయలనికకరః స్పష్టి సంహార కారి॥

అత్రాస్తేలాకినీ మా నకలశుభకరీ వేదబాహుజ్ఞ్యలాంగీ

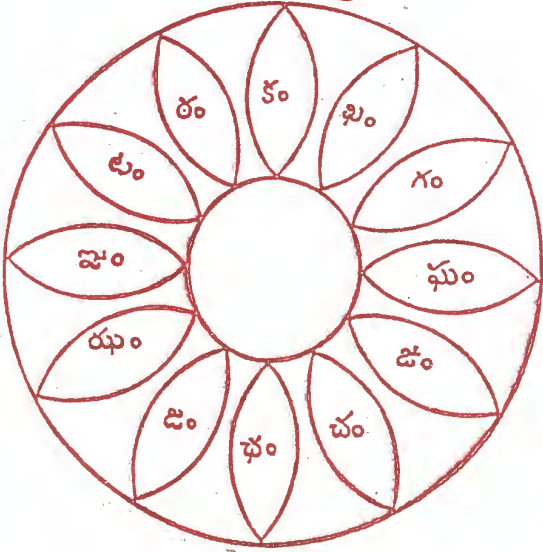
శ్యామా నీతాంబరాద్వైర్వివిధవిరచనాలంకృతా మత్ర చిత్రా!

ధ్యాయే తన్నాభివద్యం వ్రభవతి వితరాంసుహృతా పాలనే చా,

వాచీతస్యాననాభే నివనతి వతతం జ్ఞాన పందోపాలక్ష్మీః॥

నాభిస్థానంలో పదిదశాలుకలపద్మము మేఘవర్షము కలిగి ఉన్నది. దీనికర్ణికయందున్న లాకినీ దేవి డామరి, పట్కారిణి మొదలైన పదిశక్తులచే వరివృత అయి ఉన్నది, దీనికర్ణికలో అగ్నిమండలమైన త్రికోణము ఎర్రనిరంగులో ఉన్నది. ఇక్కడ అగ్ని బీజము మేష నాహనముపైన ఉన్నది. ఈ బీజము యొక్క అంకభాగంలో సింధూరవర్షము కల రుద్రమూర్తి ఉంటాడు. అతడు భస్మమురాచుకునితెల్లగా ఉంటాడు. త్రివేత్రుడు అభయ, వరదముద్రలు ధరించి ఉంటాడు ఈయన స్పష్టిసంహారకారి. ఇక్కడ ఉన్న లాకినీదేవి వాలుగు చేతులతో, శ్యామవర్షముకలిగి, నీతాంబరము, రకరకాల అభరణాలు ధరించి ఉంటుంది.

అగాహిత చక్రము

రాకినీ దేవి

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఈమెముఖముసరస్వతీ దేవివలె జ్ఞానమయంగా ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది,

స్వాధిష్ఠానమణిపూరాలస్థానాలనుగురించి భిన్నాభిప్రాయాలున్నాయి. కొంతమంది ప్రకారము స్వాధిష్ఠానము అగ్ని స్థానము కాగా కొరముంది ప్రకాశము, దిజలస్థాన కాబట్టి కొన్నిచోట్ల మణిపూరము అగ్నిస్థానము అని, మరికొన్నిచోట్ల జలస్థానము అని అంటారు.

అనాహతము:

‘వజ్రైర్వైశ్చైర్వాదశభిన్నై నాహతపురీహైమికంఠాం తాన్వితాం’

హృదయస్థానంలో వన్నెండుదళాలతో ఉండే వాయుతత్వాత్మకమైనచక్రాన్ని అనాహతము అంటారు, దీనిలో వణిపూరానికి ప్రతీకగాపది,విశుద్ధి, ఆజ్ఞాచక్రాలకు ప్రతీకగా రెండు మొత్తం పన్నెండు దళాలుంటాయి. ఇదిబంగారు రంగులో ఉంటున్నది. దీనినిగురించి ఈవిధంగా ఉన్నది.

అనాహతాబ్జనిలయా శ్యామాభా వదనద్యయా
 దంక్షోజ్వలాక్షమాలాదిధరా రుధిరపంస్థితా
 కాళరాత్ర్యాదిశక్తైఃసప్తైతా స్పిగ్ధౌద యా
 మహావీరేంద్రవరదా రాకిన్యంబాస్యరూపిణీః

హృదయస్థానంలో వన్నెండు దళాలతో విలసిల్లే వద్మాన్ని అనాహతం అంటారు. ఇది వాయుతత్వాత్మకమైనది, హతము (నాశనమటి కానటువం ధ్వని జనించే స్థలము అనాహతము. దీనికర్చికలో ‘వామదేవి’ అనే దేవత ఉంటుంది. అతి సుందరమైన శరీరలావణ్యముకలది వామదేవి. నదాశివుని పంచవ్యూహములలో ఉత్తరము వైపున్నవాడు వామదేవుడు. అతనిశక్తి వామదేవి. ఈమెనల్లరంగు కలిగి ఉంటుంది. రెండు శిరస్సులు, పందికోరలవలె కోరలు కలిగి చేతులయందు అక్షమాల శూలము, కపాలము డమరుకము ధరించి ఉంటుంది రుధిరమునకు అధిదేవత.

1. కాళరాత్రి		7. ఛాయా
2. ఖాతీత	యా	8. జ
3. గాయత్రి		9. ఝంకారి
4. ఘంటాధారిణి		10. జ్ఞానరూపి
5. జ్ఞామిని		11. టంకహస్తా
6. చంద్రా	తం	12. ఠకారిణి.

అనువన్నెండు మంది శక్తులు ఈమెనంటావేష్టించి ఉంటారు. ఈమెన్నిగ్నాన్నద్రీయ, అనగఅస్సతోతదిపిన మునందు మక్కువ కలది. మహావీరేంద్రులు అంటే అత్యసాక్షాత్కారము పొందినజ్ఞానులు, శ్రీవిద్యోపాసకులలో శ్రేష్ఠులు. జాగ్రత్, స్వప్న సుషుప్తిత్రయదే అవస్థా రుంలో

శ్రుతీయాతీతము అనుభవించేవారు. అట్టివారికి వరములిస్తుంది. ఈమెయెక్క మంత్రము, బీజము, కీలకము అన్న రకారనంకేతముగా ఉంటాయి కాబట్టి ఈమెను 'రాకిస్యంబా' అంటారు. యోగినీన్యాసంలో రాకినీదేవిద్యానము ఈవిధంగా ఉన్నది.

హృత్పద్మే భాసువత్రే ద్వివదనలసితాం దంష్ట్రినీం శ్యామవర్ణాం
 చక్రం శూలం కపాలం డమరుమపి భుజైర్గారయంతిం త్రినేత్రాం |
 రక్తస్థాం కాళరాత్రి ప్రభృతి పరివృతాం స్పృగ్భుకైకవక్త్రాం
 శ్రీమద్వీరేంద్ర వంద్యామభిమత ఫలదాం రాకినీం భావయామః ||

హృదయస్థానమునున్న అనాహతము పన్నెండు దళములు, వాయుతత్త్వము హేమవర్ణముకలది. దీనికర్చికలో ఉన్నరాకినీదేవత రెండు ముఖములు, మూడునేత్రములు, కోరలుకలిగిచేతులయందు అక్షమాల, శూలము, కపాలము, డమరుకము ధరించినది, నల్లనిరంగుళలది, రక్తమునందు ఉండునది, నేతితోకలిపిన అన్నమందు ప్రీతికలది, కాళరాత్రి మొదలు తంకారిణి వరకు వన్నెండు మంది శక్తులతో ఆవరింపబడినది, మహాపండితులచేసమస్కరింపబడునది అయిన రాకినీదేవికి నమస్కరిస్తున్నాను.

అనాహతాధిష్ఠానదేవతారాకినీ యుక్తరుద్రవ్యరూపిణ్యంబా

శ్రీపాదుకాం పూజయామి తర్పయామివమః ||

రాకినీదేవి చిత్రము, అనాహతవద్యమువ్రక్క పేజీలలో ఇవ్వబడినాయి.

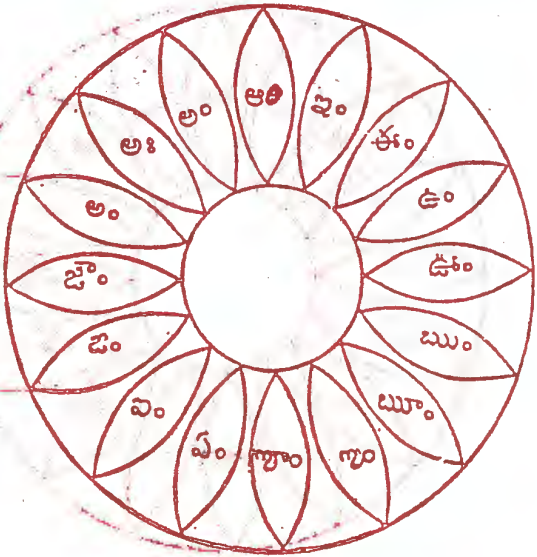
సౌందర్యలహరిలో శంకరభగవత్పాదులవారు అనాహతవద్మాన్ని ఈవిధంగావర్ణించారు

"నమున్నీ లవ్వంవిత్కమలమకరందైక రవికం
 భజే హంవద్యంద్యం కిమపి మహతాం మానవచరం |
 యదాలపాదస్థాదశ గుణితవిద్యాపరిణతిః
 ర్యదాధతే దోషాద్గుణమఖిల మద్యుఃపయజన." "

అనాహతంలో శివశక్తులు రాజహంసల రూపంలో ఉంటారు. సాధకులు ఆహంసమిధునాన్నే ఆరాధిస్తారు. ఇక్కడ భగవతి శివశక్తి సంపుటమైన ఇరవైఅరవ తత్త్వము. ఈతత్త్వాన్ని పేవించేవాళ్ళు అష్టాదశవిద్యలయందు అనమానులవుతారు. అనాహతచక్రాన్ని గురించి పట్టాశ్రమిరూపణలో ఈవిధంగా ఉంది.

తస్యోర్ద్యేహృదివంకజం మలలితం బంధూక కాంతుశ్శుణ్ణలం
 కాద్యైర్వ్యాదశవర్తకైరువహితం పిందూరరాగావ్యతైః |
 వామ్నా వాహతవంజుకం సురతరుం వాచ్యాతిరిక్త ప్రదం
 వాయోర్యండల మత్ర ధూమవద్యశం పట్కౌణ శేభావ్యతమ్ ||
 తస్యధ్యేవనవాక్షరం చ మధురం ధూమావలీధూపరం

విశుద్ధచక్రము

డాక్టర్ దేవి

ధ్యాయేత్పాణి చతుష్టయేన లనితం కృష్ణాధిరూఢంవరమ్ |

తన

ధ్యేకరుణావిధాన మమలం హంసాభ మీశాభిధం
పాణిభ్యామభయం వరం చ విదధల్లోక శ్రయాణామపి ||

నరా

లంకరణాన్వితా హితకరీ నమ్యగ్ననానాం ముదా |

హా

స్త్రీపాశకపాల శోభ నవరాన్ పంచిత్రతీచా భయం

మత్త

పూర్ణ సుధారసార్త హృదయాకంకాళమాలాధరా ||

4.

ఏతన్నీ రజ కర్ణికాంతర లసచ్చక్రిన్దికోచాభిధా

విద్యుత్కేటి నమానకోమల వపుః సాస్తేతదాంతర్గతః |

బాణాభ్యః శివలింగ కోపికనకారాంగ రాగోజ్జ్వలో

మాలో సూక్ష్మవిభేద యుజ్జుడిరివ ప్రోల్లాస లక్ష్మాలయః ||

5. ధ్యాయే ద్యోహృది వంకజం సురతరుంశర్యన్య, వీరాలయం

స్యానిలహీన దీవకలికా హంసేన సంశోభితమ్ |

దేః

భానోర్మండల మండితాంతర లసత్కింజల్క శోభాధరం

వాచామిశ్యర ఈశ్వరోపి జగతాం రక్షావినాశోక్షమః ||

స్తాన హృదయ మునందు అనాహత పద్యమున్నది. అది ధ్యాయకవర్ణము లంకెనపుప్పు) కలది. నికి పచ్చె దళాలున్నాయి. వాటిలో కాళరాత్రి నుంచి తంకారిణి వరకు శక్తులు ఆదళాలలో ఉంటాయి. ఈచక్రము సాధకులకొర్రలను తీరుస్తుంది. దీనికర్ణికలో పట్కాచాకృతిగా ధూమర్షములో వాయుమండలమున్నది యం బీజము. దీని వాహనము లేడి ఇక్కడకాకిపి దేవత ఉన్నది ఆమెవీతవర్ణము, మూడుకనులు కలిగి, నాలుగు చేతులయందు శూలము కపాలము అక్షమాల, దమరుకము ధరించి ఉంటుంది పుర్రెలమాల మెడనుధరించి ఉంటుంది విశుద్ధచక్రము:

కంఠస్థానంలో వద పుద్గళాలలో ఉంటుంది. ఇది ధ్యాయ తత్వా మైనది దీనిని గురించి లలితా నహస్రంలో ఈవిధంగా ఉంది

విశుద్ధచక్రనిలయా రక్షవర్ణా త్రిలోచనా

ఖట్వాంగాదివ్రహరణా వదనైకనమన్వితా

పాయపాన్నన్దియాధ్యక్షస్థావకులోకభయంకరీ

శ్రాది మహాకక్తిసంవృతా దాకినిశ్శరీ ||

మః

కంఠస్థానం : కొంచెందిగువన విశుద్ధ చక్రమున్నది. తెల్లనిర గల పద్యము వద పుద్గళాలు ఉంటుంది. అచ్చులు మొత్తం ఈస్థానంలో ఉన్నాయి. అం గ్గవరులు

అంటే సమయాచారులు ఉదళాలని పూజిస్తారు. ఈవద్మము కర్ణికలో వజ్రేశ్వరి ఉంటుంది. ఈమెను వాగీశ్వరీ అనికూడా అంటారు. మాతృకావర్ణములు ఇక్కడ నుండి ప్రారంభమవుతాయి, వజ్రేశ్వరి తెలుపుతో కూడిన ఎరువు (పాటలవర్ణము) తో ఉంటుంది. ఈమెకు మూడువేత్రములుంటాయి అవి చంద్రనూర్యాగ్నులకు, ఋగ్, యజు సామవేదాలకు, భూతభవిష్యద్వర్ణమానాలకు, సత్వరజస్తమోగుణాలకు ప్రతీకలు. ఈమెనాలుగుచేతులయందు ఖట్వాంగము (శ్రరకుగుచ్చబడినమానవునిపుత్ర) ఖడ్గము, త్రిశూలము, చర్మము ధరించి, ఒకే ముఖంకలిగి ఉంటుంది. ఈదేవిపాయసాన్నద్రీయ. చర్మమును ధాతువునందు అభిమానము కలది. జ్ఞానహీనులు, అద్వైత భావనలేని వారు ఆయి వశువులతో సమానమైన జనులకు భయంకలిగిస్తుంది. వదహారుదళాలలోనువరుసగా.

1. అమృత	9. కార
2. అకర్షణ	10. ష
3. ఇంద్రాచి	11. ఏకపదా
4. ఈశాని	12. ఐశ్వర్యా
5. ఉషఃకేశ	13. ఓంకారి
6. ఉర్ధ్వ	14. ఓషధి
7. ఋద్ధిద	15. అంబికా
8. ఋకార	16. అఃక్షరా

అనబడేవదహారుశక్తులచేత పరివేష్టించబడిఉంటుంది. ఈదేవతకు బీజము న్యానము, మంత్రవంకేశముగా ద కారముంటుంది కాబట్టి ఈమె డాకిని అంటారు. యోగినీన్యానములో విశుద్ధచక్రముగురించి ఈవిధంగా ఉంది.

గ్రీవాకూపే విశుద్ధ్య. నృపదళకమలే శ్వేతవర్ణాం త్రినేత్రాం
 హస్తైః ఖట్వాంగ ఖడ్గా త్రిశిఖ మపి మహాచర్మ వంధార యంతిం
 వక్త్రేజైకేన యుక్తాం పశుజనభయదాం సాయసాన్నైక సక్తాం
 త్వక్ష్వాం వందే2మృతాద్యైః పరివృతవపుషాం డాకినీం వీరవంద్యాం॥

కంఠస్థానమున విశుద్ధచక్రము వదహారుదళములుగల వద్మము. దీని యందు ఎర్రని రంగులో మూడుకనులు కలిగి ఖట్వాంగము, ఖడ్గము, త్రిశూలము, చర్మము ధరించి ఒకేముఖముతో పశువులనబడు అజ్ఞానులకు భయముకలిగించుచు, సాయసాన్నమునందు ప్రతీకలిగి, అమృతమొదలైన వదహారుమంది శక్తులతోపరివృత అయిన డాకివీదేవిక వమస్కరించుచువ్వాను.

విశుద్ధచక్రాధిష్ఠానదేవతా డాకినీయుక్త జీవేశ్వరస్వరూపిణ్యంబా
 శ్రీసాదుకాంఘాజయామి తర్పయామివమః ।

దాకినీ దేవత రూపము, విశుద్ధచక్రము ప్రక్క పేజీలలో ఇవ్వబడినాయి. శంకరభగవత్పాదులవారు సౌందర్యలహరిలో విశుద్ధచక్రాన్ని ఈవిధంగా వర్ణించారు

విశుద్ధాతే శుద్ధస్పటిక విశదం వ్యోమజనకం
 శివం సేవేదేవీమపి శివనమాన వ్యవసితాంః
 యయోఃకాంత్యా యాంత్యా శశికిరణ సారూప్య వరజే
 ర్విధూతాం తర్హాంతా విలపతి చకోరీవ జగతిః॥

విశుద్ధచక్రంలో స్పటికమువలె స్వచ్ఛమైనవారు ఆకాశతత్వాత్మకుడు అయిన శివుడు, అతనితోసమానమైన దేవి ఉంటారు. ఇక్కడశివాశివులు శుద్ధస్పటికాలవలె ప్రకాశిస్తూ ఉంటారు. ప్రాణాయామంచెయ్యటంవల్ల కాంతిని కోల్పోయిన షోడశకళలకు శివాశివులశరీర కాంతులచేమళ్ళి ప్రకాశము కలుగుతుంది అంటే సాధకుడి అజ్ఞానము తొలగింపబడుతుంది. విశుద్ధచక్రము గురించి షట్పాదవిరూపణలో ఈవిధంగా ఉన్నది.

విశుద్ధాభ్యం కంఠేవరసిజమమలం ధూమధూమ్రావభాసం
 వ్యరైః వరైః శౌచైర్లళనరిలసిత్తైర్ధీపితం దీ వ్రబుద్ధైః ।
 వమాస్తే పూర్వ్యాంతేప్రథితతమనభోమండలంవృత్తరూపం
 హిమద్భాయా వాగోపరిలసితతనోః శుక్ల వర్ణాంబరవ్యః॥
 భుజైః సాకాభీత్యంకుశవరలనిలైః శోభితాంగవ్యతస్య
 మనోరం కేవిత్యం ఎవనతిగిరిజాభిన్న దేవో హిమాభః॥
 త్రిజేత్రఃపంచాస్యో లలితదశభుజో వ్యామ్రుచర్మాంబరాభ్యః
 వదా పూర్వో దేవః శివ ఇతి చ సమాఖ్యానసిద్ధః ప్రసిద్ధః॥
 మథాసింధోః శుద్ధా ఎవనతి కమలే సాకినీ వీతవస్త్రా
 శరం దావం సాశం వృణిమసి దధతి హస్తవద్యైశ్చతుర్విః॥
 మథాంశోః పంచూర్ధం శశపరిరహితమండలం కర్ణికాయాం
 మహామోక్షద్వారం శ్రీయ మభిమతశీలస్య శుద్ధేంద్రియస్య॥
 ఇహ స్థానే చిత్తం విరవధి వినిధాయాత్మపంచూర్ధ యోగః
 కవిర్యాగ్నీజ్ఞానీ వ భవతి ఎతరాం సాధకః కాంతచేతాః॥
 త్రికాలావాం దర్శి వకలహితకరో రోగశోకప్రముక్త
 శ్చిరంజీవీ జీవీ ఎర పధివిపదాం ధ్యంపహంపవ్రకాశః॥

కంఠస్థానమున పదహారు దళములు కలిగిన విశుద్ధి చక్రమున్నది. దీని దళములయందు అమృతామౌదలు అఃక్షరా వరకు స్వరరూపు లైన శక్తులున్నాయి. దీనికర్ణికయందు వృత్త

శ్రీవిద్యారహస్యము

రూపంలో ఉన్న వియన్మండలము చంద్రబింబమువలె ప్రకాశిస్తుంది. దీనికి బీజము హం అకాశ బీజము. దీనికి.(అబీజమునకు) నాలుగుచేతులున్నాయి. వాటియందు పాశము, అంకుశము, వరద, అభయముద్ర లుంటాయి. అబీజమందు ఐదుముఖములు, మూడుకనులు.పదిచేతులు కలిగి వ్యాఘ్రచర్మధారియైన సదాశివుడుంటాడు. ఈ చక్రము నకు అధిదేవత ఠాకిని. యోగాభిలాషులగువారికిది మోక్షద్వారము,

అక్షాచక్రము:

“హంక్షేత్యక్షరవద్భవత్ర యుగళం రత్న పమాక్షాపురీం”

భ్రూమధ్యభాగంలో రెండుదళాలు కలిగిన చక్రాన్ని అక్షాచక్రము అంటారు. ఈదళము లయందు హం, క్షం వర్ణములుంటాయి. లలితాసహస్రంలో అక్షాచక్రంగురించి ఈవిధంగా ఉన్నది,

అక్షాచక్రాబ్జనిలయా శుక్లవర్ణా షడావనా
మక్షానంస్థా హంవనతీముఖ్యశక్తివమన్వితా
హరిద్రాన్వైకరసేవా హాకినీరూపధారిణీ

కనుబొమలమధ్యగలచక్రాన్ని అక్షాచక్రము అంటారు. దీనిలో అధార, స్వాధిష్ఠానాలకు ప్రతీకగా రెండుదళాలుంటాయి. ఇదిమనస్తత్త్వాత్మకమైన చక్రము. దీనికర్థికయందు గలదేవి నిర్దమాత. పుట్టుకతోనేజ్ఞానవైరాగ్యములుకలసిద్ధులకుతల్లి, వమస్కరించినంత మాత్రంచేతనే భక్తులకొర్కెలు తీర్చు వరదాయిని. భృకుటిస్థానము గంగ యమున నరస్వతుల నంగమము, ఇడపింగళసుషుమల నంగమము. కూటత్రయము, ఖండత్రయము ఇది త్రిపురానివాసస్థానము. శరీరంలోని ఇంద్రియాలకు ఇక్కడనుండి ఆజ్ఞలు జారీ అవుతాయి. అందుకనే దీనిని అక్షాచక్రమంటారు. ఇక్కడ నిర్దమాత తెల్లనిశరీరంలో, ఆరుముఖములుకలిగి ఉంటుంది కాబట్టిఈమెను కుమారస్వామిశక్తిగా భావించాలి. ఈ దేవత ఎముకలలోని మజ్జ యందు ఉంటుంది. ఈచక్రములోని రెండుదళాలయందు హంవనతీ, క్షమావతీ అనుశక్తులుంటాయి, ఈరెండింటినీ ఉచ్చాస నిశ్వాసలుగా భావించాలి. ఈరెండూ ప్రాణికిముఖ్య శక్తులు, అందుకే ‘ముఖ్యశక్తివమన్వితా’ అనిచెప్పటంజరిగింది. ఈమెకు హరిద్రాన్నమునందు ప్రీతి. ఈదేవత బీజము, న్యానము, కీలకము, మంత్రము హా కారసంకేతములు. అందుకే ఈమెను ‘హాకినీ’ అంటారు,యోగినీ న్యానములో హాకినీ ధ్యానము ఈవిధంగా ఉన్నది.

భ్రూమధ్యే బిందువద్మే దళయుగళితే శుక్ల వర్ణాం కరాబ్జై
ర్పిత్రాణాం జ్ఞానముద్రాం డమరుక కమలాక్ష మాలాంకపాలం ।
షడ్వక్రధారమధ్యాం త్రివయన లసితాం హంవ వత్కాది యుక్తాం
హరిద్రాన్వైకపక్తాం వకల శుభకరీం హాకినీం భావయామః ॥

అజ్ఞాచక్రంలో తెల్లనిరంగుతో ఆరుముఖములు, మూడు కనులతో చేతులయందు కపాలము, అక్షమాల, డమరుకము, జ్ఞానముద్ర ధరించినది, మజ్జయందుండునది, హంసవతి క్షమావతి అనుశక్తులచేపరివృత అయినది, హరిద్రాస్తమందుమక్కవ కలది, నకలనుఖములను ఇచ్చునది అయినహాకినీదేవికి నమస్కరించుచున్నాము.

అజ్ఞా చక్రాధిష్ఠానదేవతా హాకినీయుక్త వరమాతృ

స్వరూపిణ్యంబా శ్రీపాదుకాంపూజయామినమః

అజ్ఞాచక్రము, హాకినీదేవి రూపము ప్రక్కపేజీలలో ఇవ్వబడినవి.

సౌందర్యలహరిలో శంకరులవారు అజ్ఞాచక్రాన్ని ఈవిధంగావర్ణించారు.

తవాజ్ఞా చక్రస్థం తవనశశికోటి ద్యుతిధరం

వరం శంభుం వందే పరిమిళితపార్వ్యం వరచితా

యమారాధ్యన్ భక్త్యా రవిశశిరుచినామ విషయే

విరాలోకే లోకే వివవతి హి భాలోకభువనే॥

అజ్ఞాచక్రంలో శివాశివులు కోట్లకోలది సూర్యచంద్రులకాంతులతో ప్రకాశిస్తుంటారు. లొల్లా లక్ష్మీధరుడు 'కర్ణావనస్తుతి'లో

అజ్ఞాత్మక ద్విదళపద్మగతేతదానీం విద్యున్నిభే రవిశశివ్రయుతోత్పటాభే

గండస్థలవ్రతిఫలత్కరదీవజాల కర్ణావతంపకలికేకమలాయతాక్షి.

అజ్ఞాచక్రస్వరూపమగుద్విదళపద్మమందున్న ఓదేవీ, మెరుపుతిగవలె వది లక్షలసూర్య చంద్రులకు మించినకాంతితో, వికాలమైన నేత్రములతో ప్రకాశించుచున్నావు.

పట్టుకవిరూపణలో అజ్ఞాచక్రాన్ని గురించి ఈవిధంగా ఉంది.

అజ్ఞానాంబుజం తద్ధిమకరనదృశం ధ్యానధామవ్రకాశం

హృక్షాభ్యాం వైదలాభ్యాం పరిలసితవస్తుర్మేత్ర పత్రంసుతుభ్రాంః

తన్నధ్యే హాకినీ సా శశి సమధవలావక్రపట్కం దధానా

విద్యాం ముద్రాం కపాలాం డమరుజలవటీం బిభ్రతీ శుద్ధచిత్తా॥

ఏతతాత్పద్మాంతరాచేవివనతి చ మనః సూక్ష్మరూపంవ్రసిద్ధం

యోనౌతత్కర్మికాయా మితరశివవదం లింగ చిహ్నావ్రకాశం,॥

విద్యున్నాలావిలాసం వరమకుల దం బ్రహ్మసూత్ర వ్రబోధం

వేదానామాదిబీజంస్థిరతర హృదయశ్చింతయే త్రత్రమేఠః॥

ధ్యానాత్మా సాధకేంద్రో భవతి వరస్తురే శీఘ్రగామీ మునీంద్రః॥

వర్యజ్ఞః వర్యదర్శివకలహితకరః వర్యశాస్త్రా ర్థవేత్తా |
 అద్వైతాదారవాదీ విలసతి పరమాపూర్యసిద్ధి ప్రసిద్ధో
 దీర్ఘాయుః సోఽనికర్తా త్రిభువనభవనే వంహృతౌ పాలనే చ ||
 తదంతశ్చ క్రే2స్మి వ్నివసతి వతతం శుద్ధ ఋద్ధ్యాంతరాత్మా
 ప్రదీపాభజ్యోతిః ప్రణవవిరచనారూపవర్ణప్రకాశః |
 తదూర్ధ్వే చంద్రార్థ ప్రదువరివిలవద్విందురూపమకార
 ప్రద్యూర్వ్వంనాదో2సౌ జలధవళసుధాధారవంతానహసీ ||
 జపాస్థాచే రీనే సుసుఖవదనే చేతసి పురం
 విరాలంబా బధ్యావరమగురుసేనా మవిదితామ్ |
 తవభ్యాసాద్యోగీ వవవసువృదాం వశ్యతి కణాన్
 తత వ్రన్మధ్యాంతః ప్రవిలపితరూపానసి వదా |
 జ్వలద్దీపాకారాం తదమ చ వవీనార్క బహళ
 ప్రకాశం జ్యోతిర్యా గగనధరచీ మధ్యమిళితం |
 జపాస్థానే సాక్షాద్భవతి భగవన్ పూర్ణవిభవే
 2వ్యయః సాక్షీ వహ్నీ : శశిమిహిర యోర్మండల జవ ||
 జపాస్థానే విష్ణో రతుల వరమమోదమధురే
 సమారోవ్య ప్రాణం ప్రముదితమనాః ప్రాణవిధనే |
 వరం విత్యం దేవం పురుషమజమాద్యం త్రిజగతాం
 పురాణం యోగీంద్రః ప్రవిశతి చ వేదాంతవిదితమ్ ||

ఆజ్ఞాచక్రము బ్రూమధ్యమున ఉన్నది ఇది శరీరంలోని అన్ని అవయవాలకు ఆజ్ఞా
 లభించుస్థానము. ఇదే గురువు యొక్క ఆజ్ఞ లభించుస్థానము, దానికి రెండుదళాలున్నాయి.
 అక్కడ ఉన్న అక్షరములు తెల్లనిరంగులో ఉంటాయి.

"ఆజ్ఞాచక్రంతదూర్ధ్వేతు శుక్లం ద్విదళమండితం
 కర్పూరపాక్షలసితం మనో2 ధిష్ఠితరంజితమ్"

అని 'సమ్మోహనతంత్రం' లో చెప్పబడింది. దీనిలో ఆరుముఖములతో హాకినీశక్తి
 ఉన్నది, ఆమెతనచేతులందు పుస్తకము, అక్షమాల, కపాలము, డమరుకము,
 వరదఅభయముద్రలు ధరించివది. ఇది మనస్త్ర త్వాత్మకమైవచక్రము. ఈచక్రమునందు
 శివుడువిద్యుత్కాంతులతో ప్రకాశించుచున్నాడు, ఇక్కడబీజము 'ఓం' ఇక్కడ ఉపాసన చేయు
 సాధకుడు జ్ఞానాత్ముడవుతాడు. వర్యజ్ఞుడై, వర్యదర్శి అయిన మునీంద్రుడు, అందరికైమం
 కోరేవాడు, బ్రహ్మద్వైతి అవుతాడు. స్వస్థిస్థితిలయాలు కూడ చేయకలుగుతాడు. ఈచక్రంలో

అజ్ఞానక్రము

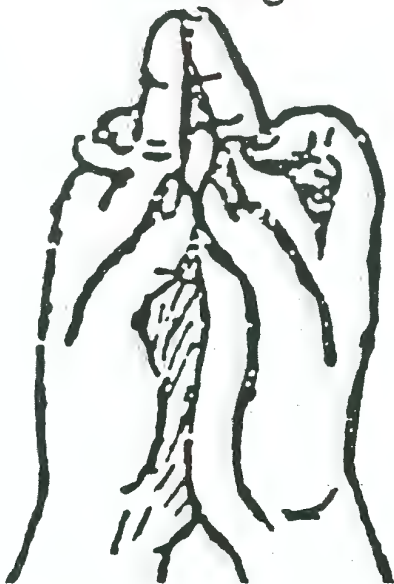
హాకినీదేవి

6 విష్ణుమూర్తి

1. యోగి ముద్ర

2. భోవరీముద్ర

శ్రీవిద్యారహస్యము

త్రికోణమున్నది. ఆత్రికోణంలో ప్రణవానికి ఆధారమైన (అ+ఉ) అక్షరాలుంటాయి. అది శుద్ధబుద్ధి. దానిమీద బిందురూపంలో మ కారము ఉంటుంది.

యోగి అయిన సాధకుడు యోనిముద్రతోబంధించుకుని, వరమాత్య న్యరూపుడైనగురువువలన ఈబంధనముతెలుసుకొని మనస్సును లయముచెయ్యాలి. అది ఆనందనిలయము సిద్ధాననములో ఉండి యోనిముద్రప్రదర్శించాలి. సాధకుడు పద్మాననంలోకూచుని ఎడమకాలిమడమతో గుడస్థానాన్నిమూయాలి. కుడికాలును ఎడమకాలి మీద ఉంచాలి. అప్పుడుశరీరము,మెడ,తల,నిటారుగావుంచి మూతిని కాకిముక్కు వలెచేసి గాలిలో వలకుపేల్చి కుంభించాలి. బొటనవ్రేళ్ళతోముక్కు రంధ్రాలను మూసి,మిగిలిన వ్రేళ్ళతో నోటిని మూయాలి. ఇంద్రియాలను వదలివేసి అంటే మనసును శరీరంనుంచి తేరుచేసి మంత్ర పురశ్చరణచెయ్యాలి. ఆస్థితిలో మనస్సుకు ప్రాణానికి ఐక్యత చేకూరుతుంది.. యోనిముద్రవలన మనస్సుకు ఏకాగ్రతవస్తుంది. హంస అనేది జీవాత్మ జీవాత్మయొక్క అంశము ప్రాణము. ఈప్రాణముయొక్క ప్రభావముచేతనే మనస్సు చలిస్తుంది. హంసను అంటే జీవాత్మను గనక నిరోధించినట్లైతే ఏకాగ్రత సిద్ధిస్తుంది. అయితే ఫేచరీముద్రతోకుడా ఏకాగ్రతలభిస్తుంది. తరువాత యోగిదీపాకృతి గలజ్యోతిని చూడగలుగుతాడు. అదిబాలభానుడి వలె ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. ఇక్కణ్ణాక్షరాల 'త్యారముకలుగుతుంది. ఆయన అవ్యయుడు. సృష్టిస్థితిలయకారకుడు. అదిశివశక్తి తత్వము. యోని, ఫేచరీముద్రలను ఇచ్చటచూపటం జరిగింది. నహస్రారము.

"తస్మాద్దూర్వమథోముఖం వికసితం నద్యం నహస్రచ్చదం

నిత్యానందమయీ సదా శివపురీ శక్తేనమశ్చాత్మతం॥"

నహస్రారపద్యము బ్రహ్మరంధ్రానికి కొంచెందిగువన వేయిదళాలతో ఉంటుంది. అదినిత్యానందమయ మైనశివపురము. లలితానహస్రంలో దీన్నిగురించి ఈవిధంగాచెప్పటం జరిగింది

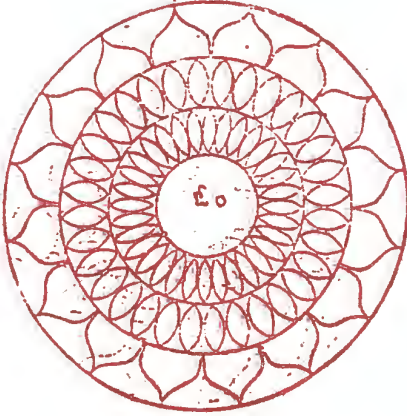
నహస్రదళపద్యస్థా సర్వభితావశో

సర్వాయాధధరా శుక్లవంస్థితా వర్వతోముఖీ

సర్వోదనప్రీతిచిత్రా యాకిన్యంబాస్వరూపిణీ

షట్పత్రాలకుపైన, బ్రహ్మరంధ్రందగ్గర ఉండేచక్రాన్ని నహస్రదళపద్యము అంటారు. దీనికర్ధికలో యశశ్విని అనేదేవతఉంటుంది. సిద్ధేశ్వరి, సిద్ధవిద్య, సి అసాతా ఏచెప్పబడు ఈవరమేశ్వరి నకలవ్రపంచానికి సిద్ధివ్రదాయని ఆమెగొప్పదైన యశస్సుకలది. అందుకనే నహస్రారంలో ఉన్నఈదేవిని 'యశశ్విని' అంటారు ఈమెనే 'మేధాదేవి' అనికూడాఅంటారు. నహస్రారంలో ఉండే ఈదేవి ఎరువు, తెలువు, పసువు, నలువు,నీలము మొదలైన అన్నిరంగులతోనూకలసి చిత్రమైన కాంతితో ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. అందుకని ఆమె 'సర్వవర్షేమపాదేవీపంధ్యావిద్యోపరవ్యతే' అనిచెప్పబడుతోంది అమ్మతామొదలుక్షమావతివరకు యాభైశక్తులచేతవరివృతయై అకారాదిక్షకారాంతము వర్ణక్రమంలో అనులోమవిలోమాలిగా

సహస్రదశపద్మము

యాకినీదేవి

6 ముఖములు

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఒక్కొక్కసారికివందచొప్పున వదివృత్తాలలోను వేయిమందిశక్తులుంటారు. ఇక్కడదేవితనచేతులయందుఅన్ని రకాల ఆయుధాలను ధరించి ఉంటుంది. ఈమెశుక్లమను ధాతుద్విగుండుం అన్నిదిక్కులకు ముఖములు కలిగిఉంటుంది. మంత్రశాస్త్రంలో బీజము, మంత్రము, కీలము, అన్నీ య కారసంకేతములు. అందుచేతనే ఆదేవిని 'యాకిన్యంబా' అంటారు. యోగిని వ్యాసంలో నహస్రారం గురించి ఈ విధంగా ఉంది.

ముండవ్యోమస్థవద్మే దశశతదళకే కర్ణికా చంద్ర సంస్థాం
 రేతే విష్ణా నమస్తాయుధకలితకరాం పర్వతే వక్రవద్మామ్|
 అదిక్షాంతార్థ శక్తివ్రకర పరివృతాం పర్వపర్ణాం భవానీం
 పర్యావ్నానక్రచిత్రాం పరశివరసికాం యాకినీం భావయామః||

బ్రహ్మారంధ్రానికి దిగువగా నహస్రారమున్నది. దీనికి వేయిదళాలున్నాయి. దీనికర్ణిక చంద్రమండలము. ఇక్కడ ఉండేదేవిపేరు యాకిని. అమేనరమేశ్వరి. శుక్లధాతువు కధిపతి. నర్వాయుధములు ధరించి, అన్నిరకాల భక్త్యములందు ప్రీతికలిగి, అన్నిదిక్కులకు ముఖములుకలిగి ఉంటుంది. ఈమెను ఆకారమునుండిక్షకారమువరకు గల యోగినిగణముసేవిస్తూ ఉంటుంది, ఇది ఆత్మతత్వత్ర కమైన కష్టస్థము. య దేవత మంబ్రద్విధూవంతు గంగా ఉంటుంది.

|శ్రోహమస్మి |హ్మోహమస్మి|అహమస్మి|బ్రహ్మోహమస్మి|తత్త్వమసి|బ్రహ్మోహమస్మి|
 |సోహంబ్రహ్మోమస్మి|ఓం బ్రహ్మోహమస్మి|అత్తైవేదగ్ం పర్వం|బ్రహ్మైవేదగ్ం పర్వం
 |నర్వమేతద్భువ్మా|పర్వంఖల్విదంబ్రహ్మ| బ్రహ్మవిద్రువైవభవతి ||

నహస్రదళపద్మము, యాకినీదేవతాస్వరూపము ప్రకృపేజలలో ఇవ్వబడ్డాయి.

సాంశ్శంలవారిలో కరభగవత్పాదులవారు నహస్రదళపద్మాన్ని ఈవిధంగా వర్ణించారు.

మహీంమూలాధారే కమసిమజిహ్వా రే హతనహం
 స్థితంస్యాధిష్టానే హృదిమరుత మాకాశముపరి|
 మనో2సిభ్రూమధ్యే సకలమసి భిత్వాకులవథం
 నహస్రారేవద్మే న హరహసి పత్యావిహరసే||

షట్పాక్రాలుదాటినతరువాత నహస్రదళపద్మంలో భగవతి పరమశివునితో కలిసి విహరిస్తూ ఉంటుంది. నహస్రారం గురించి షట్పక్రనిరూపణలో ఈవిధంగా ఉంది.

లయస్థానం వాయో స్తదుపరిచ మహానాదరూపం శివార్ణం
 పిరాకారం శాంతం పరదమభయం శుద్ధి బుద్ధి ప్రకాశమ్|
 యదా యోగీవశ్యద్గురుచరణయుగాంభోజపేనా మశీల

స్తదావాచాం పిధిః కరకమలతలే తస్యభూయాత్ వదైవః॥

యోగి అజ్ఞాచక్రముదాటిన తరువాత మహానాదాన్ని దర్శిస్తాడు.

అతడికివాక్పిధికలుగుతుంది. మహానాదము వాగలి రూపంలో ఉంటుంది అది శాంతమైనది. వరప్రదాయని, అభయ ప్రదాయని, శుద్ధబుద్ధి ప్రకాశమైనది. వాయువుకు మహానాదములయస్థానము.

తదూర్థ్యే శంఖిణ్యావినవతిశిఖరే శూన్యదేశే ప్రకాశం
విసర్గాధః పద్మం దశశతదళం పూర్ణ చంద్రాతి శుభ్రమ్
అధోవక్త్రం కాంతం తరుణ రవి కలాకాంతి కింబల్పవృంజం
శకరాద్యై వర్షై ప్రవిలసితవపుః కేవలానందరూపమ్

అశూన్యమందు, విసర్గకు క్రిందగా సహస్రదల పద్మమున్నది. అది పూర్ణ చంద్రుని లాగా ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. అది అదోముఖంగా ఉంటుంది. దాని కాంతి కిరణాలు సూర్యకిరణాలవలె ప్రకాశిస్తుంటాయి. అక్కడ అకారాది పర్వ వర్ణములు ఉన్నాయి. అదికేవలానందరూప మైనది.

పమాస్తే తస్యాస్తః శశివరి రహితః శుద్ధపంపూర్ణ చంద్రః
స్ఫురజ్యోత్స్నాజాలః పరమరసచయ స్పిర్గ సంతానహాసీ
త్రికోణం తస్యాంతఃస్ఫురతి చ సతతం విద్యుదాకారరూపం
తదంతః శూన్యం తత్పకల సురగజైః సేవితంచాతిగుప్తమ్॥

సహస్రదళ పద్మంలో కళంకములేనటువంటి పూర్ణచంద్రుడున్నాడు. ఆ చంద్రమండలము మధ్య నత్రికోణమున్నది. దానియందు మహాశూన్యమున్నది. దానిని దేవతలు రహస్యంగా సేవిస్తుంటారు.

సుగుప్తం తద్యత్నా దతిశయవరమామోద సంతానరాశిః
వరం కదం నూక్షం నకల శశికలాశుద్ధరూప ప్రకాశమ్ ।
ఇహ స్థానే దేవః పరమశివసమాఖ్యావసిధః ప్రసిధః
వ్యరూపీపర్వాత్కారపవిరవమితో 2 జ్ఞాన మోహాంధహంసః॥

అశూన్యము చాలా రహస్యమైనది. అతి ప్రయత్నము మీద గాని దానిని సొందలేరు. అది వరమామోదమైన సంతానరాశి. వరమశివుడు ఇక్కడే ఉంటాడు. ఆయన సర్వాత్మ వ్యరూపి. అజ్ఞానమును, మోహమును పొగడతాడు.

సాధకుడికి భగవానుడు సుధాధారాసారముచే ఆత్మజ్ఞానము కలిగిస్తాడు. అప్పుడు సాధకుడు జీవాత్మ పరమాత్మల సమైక్యము సాధించి నర్మేశ్వరుని లాగా పరమహంస అవుతాడు. శైవులీస్థానాన్ని శివస్థానమని, వైష్ణవులు పరమపురుషస్థానమని, మిగిలినవారు

హరిహర స్థానము అని, ప్రకృతి పురుషుల స్థానమని, దేవీ భక్తులు దేవీస్థానమని అంటారు.

శివస్థానం శైవాః పరమపురుషం చైష్టవగణాః
 లపంతీతి ప్రాయో హరిహరపదం కేచిదపరేః
 పదం దేవ్యా దేవీచరణయుగలాం భోజరసికాః
 మునీంద్రా అవ్యన్యే ప్రకృతిపురుష స్థానములమ్॥
 ఇదం స్థానం జ్ఞాత్వా నియతనిజచిత్తే వరవరో
 వభూయాత్ సంసారే పునరపి న బద్ధస్తిభువనేః
 వమగ్రాశాక్తః స్యాన్నియమమనసస్తస్యకృతినః
 నదాకర్తుం ఖగతిరపి వాచీ సునిమలాః

ఈస్థానాన్ని తెలుసుకున్న సాధకుడికి పునర్జన్మలేదు. ఈ లోకంలో బంధము ఉండదు. అతనికి పాపపుణ్యాలు లేవు. సంసారబంధనాలు ఉండవు. అతనికి ఇష్టార్థసిద్ధి కలుగుతుంది. ఇక్కడ షోడశీకల ఉంటుంది. బాలభాసునివలె భ్రూకాశిస్తూ ఉంటుంది. తామర తూడులోని దారములాగా నన్ననైనది. అమె భగవతి. జ్ఞానదాత్రి. త్రిభువనజనని. అమె యందు నిత్యమైన శివపదము ఉన్నది. అది నిత్యానందమైనది. జ్ఞాన రూపమైనది. దీనినే బ్రహ్మము, హంసము, విష్ణుపదము, అత్యుజ్జానము, మోక్ష పదము అంటారు. ఇదే పరమపదము. ఇచటకు చేరిన యోగికి సాయుజ్యం లభిస్తుంది.

9. నాడీమండలము, వాయువులు

శ్రీవిద్యలో అతఃపూజ అంటే షట్పక్రబేదవము చేసి, నమస్కారంలో దేవీ సాక్షాత్కారంపొందటం.. ఈ రకంగా అతః పూజ చేసేటందుకు శరీరంలోని నాడీ మండలము, వివిధరకాలైన వాయువులను కూర్చి కొంతవరకైనా తప్పని సరిగా తెలుసుకోవాలి.

మానవశరీరంలో మొత్తం డబ్బైరెండు వేలనాడులున్నాయి. అన్ని నాడులకు ఆధారమై, మూలాధారమునుండి సహస్రారము వరకు వ్యాపించిఉన్న ఒక పెద్ద ఎముక ఉన్నది. దాన్నే బ్రహ్మాండం, మేరుదండము అంటారు.

ఆధారచక్రము నుంచి బ్రహ్మారంధ్రము వరకు వ్యాపించి ఉన్న నాడిని 'బ్రహ్మనాడి' అంటారు. దీనినే సావిత్రి, సరస్వతి అని కూడా అంటారు. ఇదే సుషుమ్నా నాడి. ఇది కుండలినీ శక్తి యుక్తమైనది. కుండలినీ శక్తి సర్వాకారం ధరించి ఆధారచక్రంలో అధోముఖంగా ఉంటుంది. సుషుమ్నా మధ్య భాగంలో కుండలినీ శక్తి తామరతూడులోని నూలులాగా ఉంటుంది. అందుకనే లలితా సహస్రంలో కుండలినీ శక్తిని "మహాశక్తిః కుండలినీ వివతంతు తనీయసీ" అని చెప్పబడింది. సుషుమ్నానాడి ప్రాణవాయువు, జలరాగ్ని, బుద్ధి, ప్రణవములకు స్థానమై ఉన్నది.

బ్రహ్మనాడికి రెండువేపులా, ఆధార చక్రమునుంచి ముక్కు, రంధ్రముపై దాకా ఇదా, పింగళా అనే రెండు నాడులు వ్యాపించి ఉన్నాయి.

- ఇదా చ నామనిశ్శ్యాసాః సోమమండలనంచరా
- పితృయానమితిజ్ఞేయంః వామమాశ్రిత్యతిష్ఠతిః
- దక్షిణే పింగళానాడిః పహ్నిమండలగోచరా
- దేవయానమితిజ్ఞేయంః పుణ్యకర్మానుసారిణీః॥

ఇదానాడి చంద్రనాడి. ఇది పితృయానము. ఈనాడి పునరావృత్తికి అనుకూలము. ఇది విదమ ముక్కు లోని ఊపిరి నిశ్వాస రూపంలో చంద్రమండలాన్ని ఆశ్రయించి, ఆధార చక్రంనుంచి చంద్రమండలం వరకు ఉంటుంది.

శరీరం లోని కుడి భాగంలో పుణ్యకర్మాను సారిణి అయిఉండేది పింగళానాడి. ఇది సూర్యనాడి దేవయానము, పునరావృత్తి రహిత మైనది.

నాడీ మండలము బొడ్డునాశ్రయించి కోడిగ్రుద్దు ఆకారంలో ఉన్నది. ఇద, పింగళ నాడులు ఈ నాడీ చక్రంలోనే ఆవిర్భవించినాయి. నాడీమండలంలోని కోప్పి ముఖ్యమైననాడులను ఈ దిగువ వివరించటం జరుగుతోంది.

1. కనులచివర వరకు వ్యాపించిఉన్ననాడులను ' గాంధారి హస్తైజిహ్వ' అంటారు.
2. చెవులవరకువ్యాపించిఉన్ననాడులను 'పూష, అలంపూష' అంటారు.
3. కనుబొమలనడుమ ఉన్న నాడిని 'శుక్లము' అంటారు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

4. ముక్కులరెండు ద్వారాలు, చెవులరెండు రంధ్రాలు, కనుబొమల క్రింది భాగంలో కలిసి ఉంటాయి. ఆ ప్రదేశాన్ని 'శృంగాటకము లేక చకుష్పదము' అంటారు.
5. ఇడ, పింగళనాడులు కనుబొమల మధ్యప్రదేశాన్ని చేరుతున్నాయి. ఆ ప్రదేశాన్ని 'త్రికూటము, త్రివేణి సంగమము' అంటారు.
6. నోటిలో నాలుక చివర వరకు వ్యాపించిన నాడిని 'సరస్వతీ' నాడి అంటారు.
7. భక్త్య, భోజ్యాది చతుర్విధ అహారములను భక్షించేది 'విశ్వదరి' నాడి
8. కంఠ స్థానమున ఉండి అకలి దప్పులు కలిగించేది, జలపానము చేసేనాడిపేరు 'పయస్వినీ',
9. నాడీ చక్రమునందు ఉద్భవించి అధోముఖంగా మూడునాడులున్నాయి. శరీరంలోని వ్యర్థపదార్థాలను ఇవి బయటకు పంపుతాయి. వాటిలో
 - A. 'రక్తనాడి' రేతస్సును బయటకు పంపుతుంది.
 - B. 'సినీవాలీనాడి' మూత్రాన్ని బయటకు పంపుతుంది.
 - C. 'కుచరానాడి' మలాన్ని బయటకు పంపుతుంది.
10. భుజించిన అహారము యొక్క సారాన్ని గ్రహించి బ్రహ్మారంధ్రమందు చేరి అమృతాన్ని కలిగించేవి 'శంఖినీ, దామినీ' నాడులు.
11. అనాహత చక్రంలో మాటలకృత్యాలున్నాయి. వాటిలో అమృతనాడి ఒకటి. అమృతనాడీ మార్గాన్నే మోక్ష మార్గము అని, కైవల్య మార్గమని అంటారు.
12. శరీరంలోని నాడులన్నింటిలోకీ ఇడ, పింగళ, సుషుమ్నా నాడులు ముఖ్యమైనవి. సుషుమ్నా నాడినే 'నాడీశిరోమణి' అంటారు. ఈ మార్గాన్ని తపోమార్గము అంటారు.

ఈ నాడులను గురించి 'ఉత్తరగీత' లో ఈ విధంగా చెప్పబడింది.
 ఉత్తరగీత మహాభారతంలోని అశ్వమేధ పర్వంలో ఉంది. ఇది జ్ఞానమార్గాన్ని ప్రతిపాదిస్తుంది. ఇది భగవద్గీతకు పరిశిష్ట భాగము వంటిది అని పండితులంటారు. గౌడపాదులవారు దీనికి సంస్కృతంలో వివరణ వ్రాయగా 16వ శతాబ్దిలోతంజావూరు మండలంలోనిమన్నారు గుడివాసి అయిన వరమానంద తీర్థుల వారు దీనికి దీక వ్రాశారు.

దేహేతు పశ్యమే భాగే, ఏడాదండాఖ్య దేహబృత్!
 దీర్ఘాస్థిమూర్ధపర్వంతం బ్రహ్మాదండేతి కథ్యతే||
 తస్యాంతే మషిరం మాక్షుం బ్రహ్మనాడీతి మారిభిః!
 ఇదాపింగళ యోర్మధ్యే సుషుమ్నా మాక్షురూపిణీ||
 పర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మిన్ పర్వగంధర్వతో ముఖం!
 తస్య మధ్యగతామ్నూర్వ సోమాగ్ని పరమేశ్వరా||
 భూతలోకాదిశః శ్రేష్ఠముద్రాః పర్వతాశ్శిలాః!

శ్రీవిద్యారహస్యము

దీపాశ్రమ విముగ వేదశాస్త్ర విద్యాకళాక్షరాః॥
 నర్యమంత్ర పురాణాని గుణాస్పృత్యాదయోపిచా
 బీజం బీజాత్మ కాస్తేషాం క్షేత్రజ్ఞ ప్రాణవాయవః॥

స మ్నాంతర్గతం విశ్వం తస్మిన్ స ప్రతిష్ఠితం |
 సమః తవతి నాసేగ్రే పూర్వస్యాం ర్యం వర్తతే |
 మఠ ఆగ్నిలోక ప్రధా జ్ఞేయశ్చక్షు స్తేజోవతీ పురి |

యామ్యా : మమనీ శ్రేత్రయమలోక ప్రతిష్ఠితః॥
 నైరు^{సం}వ్యాదః ధ్రువనైరుతో లోక శీతః |
 విబాః ప్రతిచ్యాం తు పృష్ఠే పరదీకాపురి॥
 సతీ మోర్ధంధవతీకర్ణ పార్శ్వే లోక ప్రతిష్ఠితః |
 సామ్యే పుష్పవతీసామ్యా సోమలోక స్తు కంఠతః॥
 వామకర్ణేతు విజ్ఞేయా దేహమాశ్రిత్య తిష్ఠతి
 వామ చక్షుషి ఐశానం శివమస్తి మనోన్మయం |
 మూర్ధ్నిబ్రహ్మపురీజ్ఞేయా బ్రహ్మాండం దేహమాశ్రితమ్॥

ఈ నాడులందు రెండు రకాలయిన వాయువులు నంచరిస్తూ ఉంటాయి. అవి

1. ప్రధాన వాయువులు. 2. ఉపవాయువులు.
1. ప్రధాన వాయువులనే ప్రాణవాయువులు అంటారు. ఇవి ఐదు రకాలు.

1. ప్రాణవాయువు.	2. అపానవాయువు.
3. వ్యానవాయువు	4. ఉదానవాయువు
	5. సమానవాయువు.
1. ప్రాణవాయువు : ఇది వక్షస్థలము నందు ఉంటుంది. దీని అధిష్ఠానదేవత 'విశిష్టకుడు,' ఇది శ్వాసాదులను ఇడ, పింగళ వాడీ మార్గం గుండా బయటకు పంపుతుంది.
2. అపాన వాయువు : ఇది గుదస్థానంలో ఉంటుంది. దీనికి అధిష్ఠానదేవత 'విశ్వకర్త'. ఇది అధో ముఖంగా సంచారం చేస్తూ శుక్ల, మల, మూత్రాలను రక్త, కుహూ, సినివాలీ నాడుల ద్వారా బయటకు పంపుతుంది. దీనివల్లనే మలమూత్రాలు అధోముఖంగా వినర్జింపబడతాయి.
3. వ్యానవాయువు: ఇది శరీరమంతా ప్రసరించి ఉంటుంది. దీనికి అధిష్ఠాన దేవత 'విశ్వయోవి' . ఇది బయట శీతోష్ణాలను లోపలకు, లోపలివాటిని బయటకు పంపుతూ ఉంటుంది. భుజించిన ఆహారాన్ని శరీరమంతావ్యాపింపచేస్తుంది.
4. ఉదానవాయువు: ఇది కంఠస్థానంలో ఉంటుంది. దీనికి అధిష్ఠానదేవత 'అజుడు'. ఇది మన సుయొక్క నంకల్ప వికల్పాలను మాటల రూపంలో వెల్లడి చేస్తుంది. సుషుప్తస్థలో

ఇంద్రియాలను స్థాపించేసుకుని తనకు కారణమైన అజ్ఞానంలో మునిగిపోతుంది. జాగ్రదవస్థలో ఇంద్రోద్ధీనాలను వాటి స్థానాలలో నిలబెడుతుంది. ఈ వాయువు నుసుమ్మా మార్గం గుండా నహాత్రి ౩౦ వరకు చరిస్తుంది.

5. సఃసం:వాయువు: ఇది నాభిప్రదేశంలో ఉంటుంది. దీనికి అధిష్ఠాన దేవత 'జయుడు'. ఇది జరరాగ్నిని ప్రజ్వలి చేసి, తినిన ఆహారం అరిగించి, శరీరంలోని దెబ్బరెండువేల నాడీ మంఠంపనికి సహకారంగా అందిస్తుంది.

రాన(ఇదే విధంగా) ఉపవాయువులు కుడా ఐదు రకాలు. అవి. 1. నాగ 2. కూర్మ 3. కృకర, 4. డేంగాత్త 5. ధనయములు. వీటిలో

1. సః నాగవాయువు - వాంతిని కలిగిస్తుంది.

2. యు. కూర్మవాయువు - కను రెప్పలను కదిలిస్తుంది.

3. వాయ. కృకరవాయువు - తుమ్ములను కలిగిస్తుంది.

4. వాయ. దేవదత్త వాయువు - ఆవలింతలు కలిగిస్తుంది.

5. ధనంజయవాయువు - శరీరమంతా వ్యాపించి శరీరాభివృద్ధి కలిగిస్తుంది.

ఈ యింకా శరీరంలోని నాడీ మండలము, వాయువులు పనిచేస్తున్నాయి.

1౦౬

10. రాజయోగము

సాధన చేసేటప్పుడు కుండలినీశక్తిని ఆధారచక్రం నుండి సహస్రారం వరకు తీసుకొని వెళ్ళి భగవద్దర్శనము చెయ్యాలి. శరీరంలో పట్టుకాలున్నాయని చెప్పబడింది. అయితే సాధకుని బ్రూమధ్యభాగము నుండి సహస్రార మధ్యభాగము వరకు నూక్తు చక్రాలు అని చెప్పబడే తొమ్మిది చక్రాలున్నాయి. అవి వరుసగా క్రింద నుంచి పైకి

1. చంద్రమండలము	6. శక్తి
2. అర్ధచంద్రాకారము	7. వ్యాపిక
3. రోధిని	8. నమనా
4. నాదము	న్యూ ఉ.)
5. నాదాంతము	

వీటిలో శ్రీచక్రంలో గల తొమ్మిది చక్రాలు సామరస్యము పొందుతున్నాయి. ఈ నూక్తు చక్రాలు గురించి ఈ విధంగా చెప్పబడింది.

అజ్ఞాంతం సకలాస్తోత్రం తతస్సకలనిమ్కళం
ఉన్నన్యంతం వరే స్థానే విషవ తథ స్థితం ॥

దీపాకారార్థమాత్రశ్చ లలాటవ్యతే ॥

అర్థమాత్ర స్తదాకారాః పాదవదూర్ష్యః తః ॥

జ్యోత్స్నా కారో తదర్థాంశో రోధిని తస్యవిగ్రహాః ।

బిందుద్వయాంతరాళస్థో పేషమణిః పీఠభుః ॥

కలాంశో ద్విగుణాంశశ్చ నాదాంశ్చదుఃస్వలః ॥

హలాకారస్తు బిన్యస్త దుయుక్తో విరాజతే ॥

శక్తిర్యామ స్తబిందూద్వయే యథా పునః ।

వ్యాపికా బిందువిలసత్రికోబా గతాః కా ॥

ందుటిః క్షయాంః ఋస్థ రేఖామయా పునః ।

నమనా బిందువిలసద్బజా రేఖ్యనీధో ॥

క్ర్యాశో నీనాం వపుస్సూర్తద్వ్యాదశామ్నిశ్చ స ॥

వతుః ప్షస్తి స్తదూర్ష్యం తద్ద్విగుణుణ్యో తతః ॥

శక్త్యాదీనాం తు మాత్రాంశో మనోన్మన్యాస్తథోన్మని ।

దేశకాలావచ్ఛిన్నం తదూర్ష్యం వరమం మహత్ ॥

వివర్ణమందరం తత్తు పరావందవిఘూర్ణితమ్ ॥

అయితే నూక్తు చక్రాల స్థానములను గురించి ప్రాచీన యాతుకుడా ఉన్నాయి.

వీటి ప్రకారము

చం 1. ధ్రువమండలము

నమండలః (అజ్ఞాచక్రం నానికి పైన ఉన్నది)

(శ్రీ రోధిని రోధిని)

3. వాదము (అర్ధచంద్రమువలె ఉంటుంది)

4. వాదాంతమృద్ధమహాన ము హలాకారములో ఉంటుంది. దీనిలోనే శక్తి, వ్యాపికలుంటాయి)

5. నమనా (దీనినే ఆజ్ఞ అని కూడా అంటారు.)

6. ఉష్మిని (ఉః) చేరిన వారు తిరిగి రావటం లేదు అని చెప్పబడుతోంది.

సూక్ష్మ చక్రాల గురించి వివిధ తంత్రాలలో వివిధ రకస్యంగా చెబి బడినప్పటికీ ఈ

సూక్ష్మ చక్రాలన్నీ కూడా తంత్ర సమ్మతములే. సాధకుడు ఒక్కొక్క చక్రము అధిగమించి పైకి

వెడుతున్న కొద్దీ, క్రమేణా కొన్ని తత్వాలు వదలుకుంటూ వెళ్ళాలి. ఆ తత్వాలూ విధంగా

ఉంటాయి.

1. మూలాధారము నందు	---	పాద, గండ, ఆస్రాణ తత్వములు
2. స్వాధిష్ఠానమునందు	---	ప్రాణి, శత్రు, రస స్వములు
3. మణిపూరమునందు	--	స్వస్థుడ, డ, రూప తత్వములు
4. అనాహతమునందు	--	లింగ, స్వర్ణ, త్వక్ తత్వములు
5. విశుద్ధ చక్రమునందు	--	శ్రవణ, శబ్ద, వాక్ తత్వములు
6. ఆజ్ఞా చక్రమునందు	--	అహంకారము, బుద్ధి.

ఈ రకంగా ఉన్నినీ సంచారానికి వెళ్ళేప్పుటకీ ఆత్మ ఒక్కటే మిగులుతుంది.

తంత్రశాస్త్రాల ప్రకారం సూక్ష్మచక్రాలలో బీజన్యాసము కూడా చెప్పబడింది. ఆ

బీజన్యాసము ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నది.

సూక్ష్మచక్రము	బీజము
1. చంద్రమండలము	అం, ఆం, సాః నమః
2. అర్ధచంద్రమండలము	ఐం, క్లిం, సాః నమః
3. రోధిని	హ్రీం, క్లిం, సాః నమః
4. వాదము	హ్రైం, హ్రిం, హ్నాః, నమః
5. వాదాంతము	హ్రౌం, హ్రిం, హ్నాః, నమః
6. శక్తి	క్లిం, క్లిం, క్లిం, సాః నమః
7. వ్యాపిక	క్లిం హ్రైం, హ్రిం, సాః నమః

శ్రీవిద్యారహస్యము

8. నమన	హ్నం, హ్నిం, నమః ౩:
9. ఉన్మని	క ఏ ఉ ల హ్రీం హ స క హ ల హ్రీం
స కల హ్రీం నమః
10. బ్రహ్మ రంధ్రము
మహా బిందువు.	శ్రీం హ్రీం క్షీం ఐం సాః ఓం హ్రీం శ్రీం
క ఏ ఉ ల హ్రీం హ స క హ ల హ్రీం
స కల హ్రీం శ క్షీం హ్రీం శ్రీం నమః॥

సాధకుడు భ్రూమధ్యమునుంచి సహస్రారము మధ్య వరకు గల నూక్తు చక్రాలలో నంచారము చేసేటప్పుడు కొన్ని దృశ్యాలు కనిపిస్తాయి. అలాగే కొన్ని ధ్వనులు కూడా వినిపిస్తాయి. వాటిల్నువలన దిగువ ఇవ్వటం జరిగింది.

కనిపించేమండలము పేరు	వినిపించే ధ్వని
1. వియన్మండలము.	అంతర్గత ప్రాణమోష
2. తమో మండలము	చిణి నాదము
3. మేఘ మండలము.	చిణి చిణి నాదము
4. విద్యున్మండలము	ఘంటానాదము
౫. గర్జన మండలము	శంఖనాదము
6. జ్యోతిర్మండలము.	తంత్రినాదము
7. సూర్యమండలము	వేణునాదము
8. చంద్రమండలము	భేరీనాదము
9. అగ్ని మండలము	మృదంగనాదము
10. హిరణ్యమండలము	మేఘనాదము

సాధకుడు షణ్ముఖీ ముద్రతో తన చెవులను బంధించుకొని జాగ్రత్తగా వినినట్లైతే ఓంకారము మొదటగా 'చిణి' అని వినిపిస్తుంది. తరువాత ఆ శబ్దము హెచ్చి చిణి చిణి అని మోష పెడుతుంది. ఆ తరువాత ఘంటానాదములాగా వినిపిస్తుంది. ఆ ఘంటానాదము క్రమముగా విజృంభించి శంఖనాదముగా మారుతుంది. అది అతి మనోహరంగా మారి వీణమీటి నట్లుగా వినిపిస్తుంది. తరువాత వీణానాదము నిర్మలమై వేణు నాదము అవుతుంది. ఆ తరువాత అరిషడ్వర్ణాలను జయించిన చిహ్నంగా భేరీ నాదము మ్రోగుతుంది. తరువాత విజయోత్సవ చిహ్నంగా రమణీయమైన మృదంగనాదము, ఆ తరువాత ఆనంద వర్షపాతము జరుగుచున్నట్లు మేఘనాదము వినిపిస్తుంది. క్రమంగా ఈ నాదాలన్నీ పరానాదముతో కలిసిపోతాయి. ఆ స్థితిలో సాధకుని యొక్క మనస్సు, ప్రాణములు నాద బిందుకళలతో లీనమై పోతాయి. దీనినే తురీయావస్థ, ఉన్మని, అని అంటారు. ఈ అవస్థలో సాధకుడి యొక్క జ్ఞానేంద్రియాలు, కర్మేంద్రియాలు, మనస్సు పనిచేయటం మాని వేస్తాయి. బాహ్యప్రపంచముతో సాధకుడికి ఏ మాత్రం సంబంధం ఉండదు. మనస్సు సంకల్ప కారణము. కనుక ఏ ఏషయానైనా సంకల్పం చేస్తుంది. దాన్ని ఇంద్రియాలు ఆచరణలో పెడతాయి. తురీయావస్థలో ఇంద్రియాలతో పాటుగా సంకల్ప కారణమైన మనస్సు కూడా పనిచేయటం మానివేస్తుంది. మనస్సు లేనటువంటి స్థితి కాబట్టే దీనిని అమనస్కయోగము అంటారు. ఇదే రాజయోగము.

11. కుండలినీ శక్తి

“ ధ్యాయేత్ కుండలినీం దేవీం స్వయంభూలింగ వేష్టినీమ్
శ్యామాం నూక్షాం నృష్టి రూపాం సృష్టిస్థితి లయాత్మికామ్
విశ్వాతీతామ్ జ్ఞానరూపాం చింతయే దూర్ఘ వాహినీమ్”

“ధ్యాయేత్ కుండలినీం దేవీ మిష్టదేవస్వరూపిణీమ్
సదా షోడశవర్షీయాం పీనోన్నతపయోధరామ్
సవయావన పంపన్నాం సర్వాభరణ భూషితామ్
పూర్ణ చంద్రప్రభాం రక్తాం సదా చంచలలోలనామ్”॥

కంకాళ మాలినీ తంత్రంలో కుండలినీ వర్ణన

కోటిచంద్ర ప్రతీకాశాం పరబ్రహ్మ స్వరూపిణీమ్
చతుర్ముఖాం త్రిదేత్రాం చ వరదాభయకరాంతథా॥
తథా వుస్తకవీణాంచధారిణీం సింహవాహినీమ్
గచ్ఛంతీం స్వాసనాం భీమాం నానారూప ధరాత్మికామ్॥”

స్వయంభు: ంగము పైన చిత్కళా శక్తి ఉన్నది. ఆమెయే పరమేశ్వరి.

కలారుసిణి.స్ఫష్టికార్యచతుర. నూక్ష నిత్యానంద పీయాషధారాధర. ఆమెతే జస్సు చేతనే ఈ బ్రహ్మాండము వెలుగు చున్నది. రుద్రయామళంలో కుండలినీ స్తవము ఈ విధంగా ఉంది.

కుండలినీ స్తవము

1. జన్మోద్ధార విరక్షిణీహ తరుణీ వేదాది బీజాదిమా
విత్యం చేతసి భావ్యతే భువికదా సద్వ్యాక్య సంచారిణీ,
మాంపాతు ప్రియదాన భావకవదం సంఘాతయే శ్రీధరే!
ధాత్రిత్యం స్వయ మాదిదేవ వనితా దీనాతిదీనం పశుమ్..॥

ఓ పరాత్పరీ! శివుని అర్ధాంగి అయిన ఓ పార్వతీ ! నీవు సర్వకాలసర్వావస్థలలోను ఉపసిషద్ వాక్యముల యందు సంచరిస్తుంటావు. ఓంకారస్వరూపిణివి. నిత్యయావనవు. మానవుల జన్మలనుద్ధరించటానికి నదామెలుకువతో ఉంటావు. అట్టి నిన్ను ఎల్లప్పుడు నేను ధ్యానం చేస్తుంటాను.

2. రక్తాభామృతచంద్రికా లిపిమయీ సర్వాకృతి ర్నిద్రితా
కుండల్యా కులమార్గ ముక్తనగరీ మాయా కుమార్గా శ్రీయా!
యద్యేవం భజతి ప్రభాత నమస్కృత్య మధ్యాహ్నం శైతన్యం
విత్యం య:కులకుండలీ జప ముఖంభోజం ససిద్ధోభవేత్..॥

శ్రీవిద్యారహస్యము

తల్లి నీవు రక్షవర్ణముతో ప్రకాశిస్తూ సర్వాకృతిలో నిద్రిస్తున్నావు. నీవు జాగ్రదావస్థలోకి వచ్చినప్పుడు నీకరుణా దృక్కులు నామీద ప్రసరింపచేయుము.

3. సిద్ధార్థీ నిజదోషవిత్ స్థలగతి ర్వాక్యైశ్చ య విద్యయా
కుండల్యా కులమార్గ ముక్తనగరీ మాయా కుమార్గా శ్రీయాః
యద్యేవం భజతి ప్రభాత సమయే మధ్యాహ్నకాలే ధవా
నిత్యం యఃకులకుండలీ జప వ్రంభోః ససిద్ధోభవేత్॥

దేవీ! కుండలినీ శక్తిగా ఉన్న నీ పాదాలను త్రిసంధ్యల యందు ఎవరైతే సేవిస్తారో వారు సిద్ధులౌతారు.

4 వాయ్వాకాశ చతుర్థతే 2 తి విమ్యుక్త్యానాః సలాన్యాలకే
విత్యంసంప్రతి నిత్యదేహ ఘటితా సాంకేతితా భావితా,
విద్యాకుండలమావినీ స్వజననీ క్షీరూ మా భావ్యతే
మైపైః సిద్ధకులోద్భవైః ప్రణతిఞ్చిత్త్రైః కైఃశంభుభిః

నీవు విద్యాస్వరూపిణివి మాయా స్వరూపిణివి. క్రియాస్వరూపిణివి. జగన్నాతవు. వంచభూతాలతో కూడిన ఈ బ్రహ్మాండము నీ శరీరంగ్లొద్దు భావిస్తుంటారు.

5 వాతాశంక విమోహినీతి బలవచ్చాయాపటోద్ధామినీ
సంసారాది మహాసుఖప్రహననే! తత్రస్థితా యోగినీ ।
సర్వగ్రంథి విభేదినీ స్వభుజగా సూక్ష్మాతినూక్ష్మా పరా
బ్రహ్మజ్ఞాన వినోదినీ కులకుటి రాఘాతనీ భావ్యతే ॥

అమ్మా! నీవు భుజంగా కారముతో ఉండి, గ్రంథిభేదనము చేసి సాధకుడు సుఖమని భావించే సంసార బంధనాలను తెంచివేసి బ్రహ్మజ్ఞానమందించే పరాశక్తివి.

6 వందే శ్రీకులకుండలీం త్రివలిభిః సాంగైః స్వయంభూప్రియాం
ప్రావేష్ట్యాంబర చిత్తమధ్య చపలా బాలాబలానిమ్కలా, ।
యాదేవీ పరిమాతి వేదవదనా సంభావనీ తాపినీ
జష్టానాంశిరసీ స్వయంభూ వనితా సంభావయామి క్రియామ్ ॥

వేదస్వరూపమైన ఓ దేవీ! ఆకాశమనే మనస్సున మెరుపులా ప్రకాశిస్తుంటావు. నీ ఉపాసకులకు, సాధకులకు క్రియాశక్తివి.

7 వాటి కోటి మృదంగ నాద మదనా విశ్రేణి కోటిధ్వని:

ప్రాణేశీ ద్రియతామమూల కమనేల్లాపైక స్వననా, ।

షాఢ్ధృవ మేఘరాజి జవికే ధ్వంతాన నా స్థాయిని

తాసా పరిపాతు సూక్ష్మవరగా మాం యోగినాం శంః ॥

మా నీ మ యునుండి అనేకమైన వాగ్వి శేషములు, అనంతమైన స్వములతో నమృతమైన ధ్వని విశేషములు వివవస్తుండగా, సూక్ష్మమార్గంల న్యోచరిస్తూ యోగీశ్వరుఁ కూడా సుఖాన్నిచ్చే ఓ తల్లి । మమ్ముకాపాడుద గక. లక

8 త్యామాశ్రీతి ఎరా వ్రజంతి నహసా వైకుంఠ కైలాసయో

రానందైకవిలాసినిం శశితానందాననాం కారణామ్, ।

మాతః శ్రీకులకుగ్రీధీ ద్రియః కాలీ కలోద్ధీవనే!

తత్ స్థానం వ్రణమౌమి భద్రవనితే! మాన్యుగ్రత్యం వ ॥

నిన్ను ఆశ్రయించి కైలాస, వైకుంఠము లందు ఆనందముగా ఉన్ననిన్ను, నీ ఉపాసకులు చేరగలుగుతున్నారు. వేలకొలది చంద్రులతో నమానమైన కాంతులతో వ్రకాశించే ముఖము గల ఓ మంగళ స్వరూపిణి, జగత్కారణ భూతురాలవైన నీకునమస్కరించు చున్నాను. నన్ను ఉద్ధరింపుము

ఆధార చక్రానికి కొద్దిగా పైభాగాన స్వయంభూలింగానికి మూడున్నర చుట్లు చుట్లు కుని నర్పాకారంలో కుండలినీ శక్తి అధోముఖంగా నిద్రిస్తూ ఉంటుంది సాధకుడు యమనియమాదుల వల్ల పరిశుద్ధుడై గురువు దగ్గర ఉపదేశం ది, కుండలినీ ప్రబోధము ఏ విధంగా చెయ్యాలో తెలుసుకోవాలి. కుండలినీ శక్తిని గురించి దాదాపుగా అన్ని తంత్రాల లోనూ చెప్పటం జరిగింది. వామకేశ్వర తంత్రంలో:

భుజంగాకార రూపేణ మూలాధారం నమాశ్రితా ।

శక్తిః కుండలినీ నామ బినతంతు నిభాశుభా ॥

మూలకందం ఫణాగ్రేణ దష్ట్యా కమలకందవత్ ।

ముఖేన పుచ్చం సంగృహ్య బ్రహ్మారంధ్రం నవ తా ॥

వద్మానన గత స్వస్థో గుద మాకుక్త్యోసాధకః ।

వాయు మూర్ఖ గతిం కుర్యన్ కుంభకావిష్టమానసః ॥

వాయునత వకాదగ్నిః స్వాదిష్టానగతో జ్వలన్

జలనా మాత పవనాఘౌరై రుః తో హిరాటో ॥

శ్రీవిద్యారహస్యము

రుద్రగ్రంథిం తతో భిత్వా విష్ణు గ్రంథిం చినత్యతః ।
 బ్రహ్మగ్రంథించ చిత్రైవ కమలాత్తైః పటః
 నహస్రకమలే శక్తిః శివేన నహ మోదతే ।
 సాచావస్థా పరా జ్ఞేయా సైవ నిర్వృతి కారణమ్ ।

తంత్రసారంలో కూడా ఈ విషయాన్ని వివరించటం జరిగింది.

కుండలేవ భవే చక్తి స్తాంతు సంచాలయే ద్దుదః॥
 స్యస్థానా దాభ్రువోర్మధ్యం శక్తి చాలన ముచ్యతే॥
 మూలాధారాది పట్కైస్థాఃశ్చ ౩ ముదీరితం॥
 కంఠాదుపరి మూర్ధాంతం శాంభవ స్థాన ముచ్యతే॥
 మూలాధారే ధ్యనిం శ్రుత్యా ప్రబుద్ధా శక్తి కుండలి॥
 జ్వల త్పావకనంకాశ మాక్షతేజ స్వరూపిణీ॥
 శక్తిః కుండలిని నామ చినతంతు నిభాశుభా
 సాచ విద్యుల్లతాకారా బ్రహ్మద్యారం మనోమయమ్॥
 వేనాశి వాద్ధ్యత రం ప్రసుమేషుర క్షరీ॥
 సార్వత్రివలయాకారా శ్రుధి ప విభేదిని॥
 వృద్ధ్యావ్య చక్రద్వితయస్రగ్మంధి పదోదితం॥
 వహ్ని సుయన ౨ చక్రద్వయం తేజోమయం మహత్॥
 మ్ముల్లో గంధి పదేనోక్తం త్రైజనం సర్వసిద్ధిదం॥
 వాయుకాశ ద్వయీరూపం చక్రద్వితయ ముత్తమమ్॥
 బ్రంధి గ్ం పదేనోక్తం మంగళాయతనం మహత్॥

కుండలినిశక్తి అధారచక్రంల్యక్తోః తోకను పట్టుకున్న సర్పాకారంలో నిద్రిస్తూ ఉంటుంది. చంద్ర కిరణాల వల్ల ఆ అగ్రచే మృత్యురత్రేధ దానికి ఆహారం. నిద్రావస్థలో ఉన్న కుండలిని శక్తిని లేపగలిగితే భగవత్పాదా త్కారమౌతుంది. సాధకుడు పద్మాననంలో కూచుని, చేతులను తొడలమీద ఉంచుకుని భేచరీ ముద్రతో ఏకాగ్రత సాధించి కాలి మడమతో గుదస్థానాన్ని తన్ని పట్టి, గాలి పూరించి కుంభించాలి. ఆ తరువాత గుదస్థానము కూడా కుంభించి అపాన వాయువును స్థంభింపచెయ్యాలి. అప్పుడు వాయువును పైకి లాగాలి. ఆ విధంగా లాగేటప్పుడు మూలాధార కర్ణికలో ఉన్న కామవాయువును వామావర్తముగా త్రిప్పాలి. అలాచెయ్యడే కాల్ల మాగ్ని ప్రజ్వరిల్లి కుండలిని, ల్యాషేట్టు, ంది. అప్పుడు

కూర్మ బీజముతో కుండలినీ శక్తిని ఊర్వ దిశగా నడిపించాలి.

సాధకుడు కాలిమడమతో గుడస్థానాన్ని తన్ని వట్టి వాయువును కుంభించినప్పుడు వాయువు ఊర్వ ముఖంగా బయలు దేరి చంద్ర సూర్యుల గమనాన్ని ఆపుతుంది. చంద్రుని గమనము ఎప్పుడైతే ఆగి పోయిందో, అప్పుడు అమృతం ప్రవించదు. అమృతధారలు లేకపోవటం చేతనిరాహార అయిన కుండలినీ మేల్కొని నుసుమ్మ నాడి ద్వారా ఊర్వముఖంగా బయలుదేరుతుంది.

ఆ రకంగా బయలుదేరిన కుండలినీ శక్తి షట్పక్రాలను భేదించుకుని, గ్రంథిత్రయాన్ని దాటి, వంచబ్రహ్మలను అధిగమించి సహస్రారంచేరి, సహస్రదశకమలాన్ని నోటితోకరచి పట్టుకుంటుంది. అప్పుడు చంద్రమండలం నుంచి అమృతపు ధారలు ప్రవించి శరీరంలోని దబ్బెరెండువేల నాడి మండలాన్ని తడుపుతాయి.

మూలాధారము అంధకారబంధురము స్వాధిష్ఠానము, మణిపూరము మిశ్రమ లోకములు అనాహతము జ్యోతిర్లోకము విశుద్ధి చంద్రలోకము ఆజ్ఞాచక్రము సుధా లోకము సహస్రారమే చంద్రమండలము.

వెన్నుపూనకు 'మేరుదండము' అని పేరున్నది. దాని మధ్యలో నుసుమ్మ నాడి త్రినాడి స్వరూపంగా ఉంటుంది. మేరు దండానికి ఎడమవైపున ఇడ, కుడి వైపున పింగళనాడులున్నాయి. నుసుమ్మ మధ్యలో వజ్ర అనునాడి ఉన్నది. ఇది శిరస్సు వరకు వ్యాపించి ఉంటుంది. వజ్రము మధ్యన చిత్రిణి అనే నాడి ఉన్నది. దాన్ని ఆధారంగా చేసుకుని షట్కమలాలు ప్రకాశిస్తున్నాయి. చిత్రిణి మధ్యలో కంఠము నుండి పరమశివ పర్యంతము బ్రహ్మనాడి వ్యాపించి ఉన్నది. ఇదిశుద్ధ జ్ఞాన స్వరూపిణి.

గౌడ పాదులవారు తమనుభగోదయస్తుతిలో కుండలినీశక్తికి మూడు దశలున్నాయన్నారు.

కుమారీ యన్మంద్రం ధ్యనతిచ తతో యోషి దవరా
కులం త్యక్త్యా రౌతి మృతతిచ మహాకాలభుజగీ
తతః పాతివ్రత్యం భజతి దహరాకాశ కమలే
మఖాసీనా యోషా భవసి భవపీత్యార రసికా॥

అవి వరుసగా 1. నిద్రావస్థ 2. ప్రయాణావస్థ 3. సుఖావస్థ. వీటినే 1. కౌమారావస్థ 2. యోషిదవస్థ 3. వతివ్రతావస్థ అంటారు. మొదటి దశలో కుండలినీ నిద్రిస్తూ ఉంటుంది. సాధకుడు ఆ శక్తిని మేల్కొల్పి నప్పుడు నిరాహార అయిన కుండలినీ మంద్రస్వరంతో పూర్వారంచేస్తూ ఊర్వముఖంగా బయలు దేరి గ్రంథిత్రయాన్ని భేదిస్తుంది. ఇది ప్రయాణావస్థ బ్రహ్మగ్రంథిని దాటి సహస్రారం చేరి అక్కడ ప్రౌఢయై, పతి అయిన పరమ శివునితో విహరిస్తూ

ఉంటుంది. ఇది లేక సుఖావస్థ మూడవదయిన పతివ్రతావస్థ.

కుండలిని సహస్రారంచేరిన తరువాత అమృతాస్వాదన చెయ్యటానికి స్వాధిష్ఠానంలో ఉన్న అగ్ని సహాయపడుతుంది. వాయువుచే అగ్నిని జ్వలించేసి, ఆ అగ్ని ద్వారా చంద్ర మండలంనుండి అమృతాన్ని స్రవింపజేస్తుంది.

అక్కడ ఇరవైఆరవతత్వమైన వరాశక్తి, శివుని తనలో కలుపుకుని సుఖా సీనురాలవుతున్నది. అని గౌడ పాదులవారన్నారు. బైరవయామళము, బహు యాషాష్టకాలలో

తత్రాస్తే పరమేశానీ మహాత్రిపురసుందరీ!

శివార్కమండలం భిత్వా ద్రావయం తీందుమండలమ్॥

తదుధ్మాతామృతస్యంది వరమానంద నందితా

కులయోషిత్కులం త్యక్త్వా, వరం వర్షణ మేత్యసా॥

కుండలిని శక్తి షట్పక్రభేదనం చేసి సహస్రారమందలి చంద్రమండలం నుంచి అమృతాన్ని స్రవింపచేసి శరీరంలోని డబ్బెరెండువేల నాడీ మండలాన్ని తడుపుతుంది. ఆ తరువాత మళ్ళీ స్వాధిష్ఠానానికి వచ్చి నిద్రిస్తుంది.

12. అర్చిరాదిమార్గము

మానవులు తామాచరించే కర్మ ననుసరించి వారు ప్రయాణించే మార్గాలు నిర్దేశించబడతాయి. మున్నవలు రెండు రకాలకర్మలనాచరిస్తారు.

1. ఉత్తరాయణ మార్గము (శుభమార్గము)
2. దక్షిణాయణ మార్గము (అశుభమార్గము)

1. ఉత్తరాయణమార్గము:- దీనినే అర్చిరాది మార్గము దేవయానము అని కుడా అంటారు. సాధక్కుడైన ఏ క్షోణ్ణి కుండ కలం వరలోక చింతనతో, చేసే కర్మను ఉత్తరాయణ మార్గము అంటారు. ఈ మార్గంలో పరబ్రహ్మ తత్వాను భవంకలిగి కృతకృత్యులయినవారు పరబ్రహ్మలో లీనమవుతారు. వీరు : సాధన కోసం వేదవిహితమైన కర్మలు కుడా (యజ్ఞయాగాదులు) చేస్తుంటారు.

2. దక్షిణాయణమార్గము:- కేవలము ఐహిక వాంఛలతో పుష్కలమిట్టకానీ, వాటి సంకర్మలను అచరించడాన్ని దక్షిణాయణమార్గము అంటారు. ఈ మార్గంలో పయనించేవారు పితృలోకాలకు సోతారు. వీరు పరలోకం లో తమకర్మఫలాలు అనుభవించి మళ్ళీ భూలోకంలో పుడతారు. ఈ రకంగా సంసార చక్రంలో పడి తిరుగుతూ ఉంటారు. దీన్ని ధూమమార్గము పితృయానము అని కుడా అంటారు.

ఈ రెండు మార్గాలు తెలియనివారు క్రిమికీటకాలు, పక్షులు, పాములు, జెరులుగా పుడతారని బృహదారణ్యకో పనిషత్తులో చెప్పబడింది.

“ అధమ ఏతే వంథానో వచిదు

స్త్రీ కీటాః పతంగా మదిదం దందమాకమ్”

పరబ్రహ్మతత్వము తెలిసినసాధకుడు ఈశ్వరాన్ని వదలినతరువాత పరబ్రహ్మలో లీనమవుతాడు అంతేకాని ఎక్కడికి వెళ్ళడు. అంటే బ్రహ్మజ్ఞానియొక్క ప్రాణములు ఉత్తమమింపవు, ఉత్తమమణ అంటే దేవయాన, పితృయానములద్వారా పైకి పావలము. సాధకుడు పరలోకాలకు ప్రయాణమయ్యేనమయంలో అంటే అవసానదశలో, అతడి ఇంద్రియాలన్నీ జీవుడి దగ్గరకు చేరతాయి, అప్పుడు ఆజీవియొక్క తత్తరపాటు, అవస్థలు, వర్ణణాతీతం అతనికి ఊపిరి నలపక నతమతమవుతాడు క్రమంగా కర్మేంద్రియాలు జ్ఞానేంద్రియాలు వశంతప్పుతాయి. కేవలం మనస్సు ఒక్కటే పనిచేస్తుంది. విషయం మాత్రం తెలుస్తుంది. కాని మాట్లాడలేడు. ఉస్థితిలో ఇంద్రియాలన్నీ కూడ తీసుకున్న మనసు ప్రాణముతో ఏకమవుతుంది. అంటే మనో వ్యాపారం కుడా అంతరిస్తుంది. అప్పుడు ఈలోకంలో జరిగే విషయాలు అతనికి తెలియవు. క్రమంగా ప్రాణము జీవుడితో కలిసి పాతుంది ప్రాణి ఎగఊపిరి దిగఊపిరితో కొట్టుకుంటాడు. నకలేంద్రియ వ్యాపారము అంతరిస్తుంది. ఇప్పుడు అతడు చేసిన పాపపుణ్యాలు అతణ్ణి అవరిస్తాయి. ఈరకంగా నకలేంద్రియాలను క్షుణ్ణి కున్న; ఓ శబ్దస్వర్యాదులైన పంచతన్మాతలతో ఏకమయి పరలోకయాత్రకు

శ్రీవిద్యారహస్యము

బయలుదేరతాడు, జీవిబయలు దేరేవరకు దేహమువేడిగా ఉంటుంది. ఆతరువాత దేహంచల్ల బడుతుంది. బంధువులు ఆదేహానికి అంత్యక్రియలు చేస్తారు, అంటే స్థూలదేహానశిస్తుంది. నూక్ష్మదేహం పరలోకయాత్రకు బయలు దేరుతుంది.

లోకంలో కొంతమంది కర్మలను ఫలాపేక్షతో చేస్తే మరికొంతమంది నిష్కామకర్మలను చేస్తూ సగుణోపాసన కూడా చేస్తుంటారు. దేహాన్ని వదలి జీవుడు బయలు దేరటానికి ఈ రెండు రకాల వారికి తేడాలేదు. కర్మోపాసకులు ధూమ మార్గమున (దక్షిణాయనంలో) పోగా, రెండవారు అర్చిరాది మార్గములో పోతారు. ఈ రెండు రకాల వారు కూడా మొదటగా హృదయాన్ని చేరుకుంటారు. అక్కడనుండి వీరి ప్రయాణం మొదలవుతుంది. శరీరంలో ఉన్న 72 వేల నాడీ మండలమే వీరి ప్రయాణానికి నిర్దంకం ఉన్న వాహనాలు. జీవుడు వారివారి కర్మలనునుసరించి దేహముయొక్క కళ్ళు, ముక్కు, నోరు మొదలైన అవయవాల నుంచి బయటకు వస్తాడు. కాని జ్ఞానులకు బ్రహ్మారంధ్రం ద్వారా బయటకు వస్తాడు.

అర్ధాగృహే నివర్తంతే శ్మశానే మిత్రబాంధవాః ।

సుకృతండుష్టుతంచైవ గచ్ఛంతమను గచ్ఛతి ॥

మానవుడు సంపాదించిన ఆస్తిపాస్తులు అతని వెంటరావు. అతడు సంపాదించిన ఇల్లు వాకిలి, సంపద అన్నీ అక్కడే ఉండిపోతాయి. ఇతని మరణానంతరము వారసులు ఆస్తులకోసం పోట్లాడుకుంటారు. ఇంత కష్టపడి ఆస్తులు సంపాదించినా మరణించేటప్పుడు నక్షత్రం మంచిదికాదనో, ఇతర కారణాలచేతనో అతణ్ణి వాకిట్లానే చాపవేసి పరుకోబెడతారు. కాబట్టి సంపాదించిన ఆస్తిపాస్తులు ఇక్కడివరకే పరిమితమైపోతాయి. ఇక ఇతడంటే ఇష్టపడే బంధువులు, మిత్రులు శ్మశానండాకా వెళ్ళి అతణ్ణి సాగనంపుతారు. మహా అయితే అతడికి దహన సంస్కారాలు పూర్తయ్యేదాకా అక్కడ ఉంటారు. చివరకు అతనితో పాటుగా వెళ్ళేది అతడు చేసిన పాపపుణ్యాలే. అతడు మంచి వనులు చేస్తే, అతను మరణించిన తరువాత కూడా అతడు చేసిన వనిని వదిలి మంచి మెచ్చుకుంటారు. ఎంతకాలమైతే అతడి మంచి వనులను జనం కొనియాడు తుంటారో, అంతకాలం అతడు స్వర్గసుఖాలు అనుభవిస్తాడు. అతను మంచి వాడని, మహానుభావుడని వదిలి మంచి మెచ్చునుపొందటమే స్వర్గ సుఖం. అతడు చేసిన వనులవల్ల బాధపడిన వారు అతడు పోయిన తరువాత ఆనందిస్తారు. అదే అతడికి నరకం. అందుచేతనే మరణించిన తరువాత అతడితో వచ్చేవి అతడు చేసిన కర్మ ఫలితాలేకాని వేరుకావు.

మరణించపోయేముందు, ఆఖరి దశలో అతడు చేసిన పాపపుణ్యాలు అతడికి గుర్తుకువస్తాయి. అతడి మరు జన్మ ఏమిటి అనే విషయాన్ని అతడు తెలుసుకోగలుగుతాడు. పాపకర్ముడు ఇంత కన్నహీనమైన జన్మరాబోతున్నదని తెలిసి విలపిస్తాడు. జీవి ఈ శరీరం విడిచి పోవటానికి ఇష్టపడడు. చివరకు శరీరం నుంచి జీవి గెంటివేయబడతాడు. ఈ కారణంచేతనే పాపకర్ముల మరణాలు సాధారణంగా నీచంగా ఉంటాయి. పుణ్యచరితులకు అనాయాస మరణం లభిస్తుంది.

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఈరకంగా బయలు దేరిన జీవికి తనమరుజన్మ ఏమిటన్న విషయం తెలుస్తుంది. కర్మలవాచరించిన వారు వాటి ఫలితాలైన పాపపుణ్యాలను జీవిత తరువాత మళ్ళీ ఈ లోకంలో పుడతారు. నిష్కామకర్మచేసిన జ్ఞానినిష్ఠులైన వారు ద్వారా బ్రహ్మరంధ్రంచేరి అక్కడనుండి సూర్యమండలానికి పోతారు. ఇక్కడ రాత్రి పగలు అనే భేదం లేదు. ఉత్తరాయణము అంటే సూర్యుడు మకర రాసిలో ప్రవేశించిన నాటినుంచీ (జనవరి 14) కర్కాటక రాశిలో ప్రవేశించేవరకు (జూలై 17) అని అర్థము కాదు. ఈ మధ్యకాలంలో మరణించిన వారు మాత్రమే పుణ్యలోకాలకు పోవడం జరుగదు. గతంలో చెప్పిన దేవయానాన్నే ఉత్తరాయణమంటారు. జ్ఞానితాపనవారు పుణ్యలోకంలో మరణించినా సూర్యమండలానికి పోతారు. లోకానికి తలదక్కి సూర్యుడు ఉపాసనాపరులు చేరుకోదగిన స్థానం బ్రహ్మలోకము మాత్రమే అర్హులందలర్థము. సము అ 'అగ్ని' అర్థము. అ అర్హులకానికి అంటే మార్గము కాంతి వంతమైన బ్రహ్మచే కప్పబడి ఉంటుంది. ఆకాశప్రాయేన చూడలే తలది. అప్పుడు సాధకులకి కాంతి బింబాన్ని దర్శించి, బ్రహ్మలోకానికి దారి చూపమని సూర్యభగవానుణ్ణి ప్రార్థిస్తాడు.

హిరణ్యదేవత్రేణ సత్యస్యాపిహితం ముఖమ్ |
 ధనస్యేతత్వం పూషన్న పాపపుణ్య సత్య ధర్మాయ దామే ||
 పూషన్నే కర్మే యమ సూర్యప్రాజ్ఞాప్యే

రః సే |
 వ్యూహ శ్రీని మూహ రూపం కల్యాణతమం
 తేజోయ తతేత సత్యమి యో2సావసా పురుషసో హమస్మి ||

ఓ సూర్యభగవానుడా జ్యోతిర్మయమగు సాత్రముచేత బ్రహ్మలోకముఖద్వారము కప్పబడి ఉన్నది. ఓ దేవా సత్యమైన ధర్మాన్ని ఆచరించేనాకోసం ఆ మార్గాన్ని తెరవవలసినది. ఓ మా గవానుడా! నీ కిరణాలను తొలగించికాంతిని ఉపసంహరించు. నీ అనుభవచేత మ శకరమైన నీరూపాన్ని చూడగలుగుతాను.

వాయురనిల మమృత మధేదం భస్మాంతం శరీరమ్ |
 ఓం క్రతోన్మర కృతంస్మగ క్రతోన్మర క్ క్రతోన్మర ||

ఈ వాప్రాణవాయువు, నర్వ వ్యాప్తము శక్యతము అయిన ప్రాణమందు లీనమగుగాక, ఈ శరీరము బూడిద అగును గాక. ఓమనసా పూర్వకర్మలను గుర్తు తెచ్చుకో. మరణించబోయే మానవుడి ఆలోచన ప్రధానంగా ఉత్తర జన్మల మీద ఉంటుంది. అందుకనే తనజీవితంలో చేసిన కర్మలను ఆ పాపపుణ్యాలను గుర్తు తెచ్చుకో మనస్సును హెచ్చరిస్తున్నాడు. అంటే మానవుడు ఎన్ని దుష్కృత్యాలు చేసినా చివరకు సుఖంగా ఉండాలనీ, స్వర్గసౌఖ్యాలను భవించాలనీ కోరత అందుకనే సత్యర్మల వాచరించిన మానవుడు, తనను మంచి మార్గం దు.

ద్వారా తీసుకుపోమ్మని అగ్ని దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తాడు.

అగ్నేనయ నువధారాయే అస్మాన్

విశ్వాని దేవవయునాని విద్వాన్ ।

యు మోధ్యస్మజ్జుహరాణమేనో

భూయిష్ఠాంతే తమ ఉక్తింవిధేమ ॥

ఓ అగ్నిదేవా ! నేను చేసిన కర్మలన్నీ నీకు తెలుసు. నాలోని పాపాలను నిర్మూలించు. నేను చేసిన కర్మఫలితాలను భవించటానికి నన్ను మంచి మార్గం గుండా తీసుకుని పోవలసినది అని ప్రార్థిస్తాడు. ఇక్కడ సూర్య భగవానుడు అంటే ఆ వరమేశ్వరుడే అని గుర్తించాలి.

సాధకుని ప్రార్థన ఆలకించి సూర్యుడు బ్రహ్మలోకానికి అద్భుతంగా ఉన్న కాంతి బింబాన్ని తొలగిస్తాడు. ఈ మార్గంలో మొదటగా ఉండేది అగ్ని లోకము. అర్చితము అంటే అగ్ని. అందుకే దీన్ని అర్చిరాది మార్గము అగ్నిమార్గము అనికూడా అంటారు. ఇది శుభవ్రదమైన మార్గము. ఈ మార్గంలో మొదటగా అగ్నిలోకము అపార్థలోకము (పగటి దేవత) శుక్లక్షేత్ర దేవ ఉత్తరాయణదేవత, మానదేవత, సంవత్సరదేవత, దేవలోకము, యమలోకము, ఆదిత్యలోకము చంద్రలోకము, విద్యుల్లోకము, వరుణ లోకము ఇంద్రలోకము, ప్రజాపతి లోకము ఉంటాయి. చివరకు బ్రహ్మలోకముంటుంది.

జీవుడికి అవయవములు ఆధీనంలో ఉండవు. అతను ఒకచోటినుండి మరొక చోటికి కదలలేదు అక్కడే ఉండి చెప్పబడింది. ఇప్పుడు ఆ జీవుడు ఒక లోకం నుంచి ఇంకొక లోకానికి స్వయంగా పోలేడు కాబట్టి ఆయాలోకాలలో ఆయాదేవతలు, మహాపురుషులు అతడి గమనానికి సాయపడతారు. బ్రహ్మమాననపుత్రుడు జీవిని విద్యుల్లోకం నుంచి బ్రహ్మలోకానికి తీసుకుని పోతాడు. ఈ మార్గంలో వరుణ, ఇంద్ర, ప్రజాపతులంతా జీవి ప్రయాణానికి అనుమతిస్తారు. అంతేకాని అడ్డగించరు. ఈరకంగా జీవుడు బ్రహ్మలోకం చేరతాడు.

సాధకుడు చేసిన కర్మలవల్ల వచ్చే స్వర్గము శాశ్వతం కాదు సాధకుడు స్వర్గంలో పుణ్యఫలమును అనుభవించిన తరువాత మళ్ళీ భూలోకంలో వుండతాడు. కాని బ్రహ్మలోకం చేరిన వారు తిరిగి రారు. కల్పాంతం లో పరబ్రహ్మలో లీనమైపోతారు. అందుకనే బ్రహ్మలోకము చేరే మార్గము ఉత్తమమైనది. అదే అర్చిరాది మార్గము అని చెప్పబడింది.

13. భావనోపనిషత్తు

ఉపనిషత్తు అంటే బ్రహ్మవిద్య బ్రహ్మవిద్యా పరిశీలకులైన విద్వాంసులకు కర్మ జన్మ మరణాలను లేకుండా చేసేది. ఆజన్మమరణాదికమైన దానిని నశింపచేసేది. బ్రహ్మపదార్థలాభాన్ని కలుగచేసేది. అందుకే దీనిని ఉపనిషత్తు అన్నారు. వేదాలు మూడు కాండలుగా విభజింపబడ్డాయి. అవి 1. కర్మ 2. ఉపాసన 3. జ్ఞాన కాండలు. వీటిలో ఉపాసన, జ్ఞాన భాగాలకు 'ఉపనిషత్తు' అని పేరు ఉపనిషత్తులు మొత్తం 108 వాటిలో ప్రసిద్ధమైనవి వది.

ఈశ, కేవల, కఠ, ప్రశ్న, ముండ., మాండూ క్యతిత్తిరి:
 చిత్రేయంచ, ఛాందోగ్యం, బృహదారణ్యకండశః

1. ఈశోపనిషత్తు	6. మాండూక్యోపనిషత్తు
2. కేవలోపనిషత్తు	7. శైత్తిరీయోపనిషత్తు
3. కఠోపనిషత్తు	8. చిత్రేయోపనిషత్తు
4. ప్రశ్నోపనిషత్తు	9. ఛాందో గ్యోపనిషత్తు
5. ముండకోపనిషత్తు	10. బృహదారణ్యకోపనిషత్తు

మిగిలినవాటిలో

1. యోగోపనిషత్తులు ఇరవై	20
2. వేదాంతోపనిషత్తులు ఇరవైనాలుగు	24
3. నన్యాసోపనిషత్తులు పదిహేడు	17
4. శైవోపనిషత్తులు పదిహేను	15
5. వైష్ణవోపనిషత్తులు పదాలుగు	14
6. దేవ్యుపనిషత్తులు ఎనిమిది	8
మొత్తం తొంభై ఎనిమిది	98

వీటిలో దేవీ సిద్ధాంతమును ప్రధానంగా చెప్పే ఉపనిషత్తులను దేవీఉపనిషత్తులు అంటారు. అవి ఎనిమిది.

1. శ్రీపురోపనిషత్తు	5. భావనోపనిషత్తు
2. శ్రీపురతాపివ్యోపనిషత్తు	6. నరన్వతీ రహస్యోపనిషత్తు
3. దేవీ ఉపనిషత్తు	7. సీతోపనిషత్తు

శ్రీవిద్యారహస్యము

మాట ఎనిమిది ఉపనిషత్తుల మీద పూర్తి వివరాలకు గణైసత్యనారాయణ గుప్తగారి ఆధ్వర్యంలో ప్రార్థనా గాన ప్రచార సంఘము సత్యనారాయణపురం, విజయవాడ వారు ప్రచురించిన 'ఉపనిషత్ కల్పతరువు' చూడగలరు.

భావనోపనిషత్తు అధర్వణ వేదములోనిది. దీనిలో అంతర్యాగము అంటే దేవి మానసిక పూజావిధానము వివరించబడింది.

భావనోపనిషత్తు పూర్తి పాఠము

ఓం శ్రీగురు: పరమకారణ భూతాశక్తి: తేననవరంధ్రరూపోదేహ: నవచక్రంయాపం

శ్రీచక్రం వారాహీపితృరూపా, కురుకుళ్ళావళిదేవతామాతా || పురుషార్థాస్మాగరా: . దేహోపవరత్తు
 ద్వీప: త్యగాదివస్త్రధాతుభిరనేకైస్సంయుక్తా సెంకల్యా: కల్పతరవ: తేజ:కల్పకోద్యానం
 రసనయాభావ్యమానా మధురామ్లతిక్తకటుకషాయలవణరసాన్నద్భుతవ: కియాశక్తిపీఠంకుడలిపి,
 జ్ఞానశక్తిర్లహ, ఇచ్ఛాశక్తిర్మహాత్రిపురనందరీ క్రీయాశక్తిపీఠంకుడలిపి, జ్ఞానశక్తిర్లహ,
 ఇచ్ఛాశక్తిర్మహాత్రిపురనందరీ జ్ఞాతాహోతా జ్ఞానమర్త్వం, జ్ఞేయగంహవి:
 జ్ఞాతృజ్ఞానజ్ఞేయీనామభేదభావనగం శ్రీచక్రపూజనమ్ నియతి సహిత శృంగారాదయీ నవరసా
 అడిమాదయ: కామ క్రోధ లోభ మోహ మదమాత్పర్య పుణ్యపాప మయా బ్రాహ్మణ్యవృష్టశక్తయ: '
 అధారసవకం ముద్రాశక్తయ: స్పృథివ్యస్తైజోవాయ్యాకాశ శ్రోత్రత్యక్ చక్తుర్ధిస్త్యే ప్రూణవాక్యాదీ
 పాదపాయూపస్థ మనోవికారా ఛ్చేదశక్తయ: వచనా దానాగమవ విసర్గాసందహనో పాదానోపేక్షా బుద్ధ
 యీవంగ కుసుమాది శక్త యోక్త్యా అలంబుసా, కుహరా,విశ్వేదరీ,వరుణా,హస్తిజిహ్వా,యశస్వతి,
 అశ్వినీ,గాంధారి,పూషా,శంఖినీ, నరస్వతి, ఇదా, పింగళా,నుమమ్నూ,చేతి,చతుర్దశవాడ్య:
 సర్వసంక్షేభిద్వ్యాది చతుర్దశదేవతా: ప్రాణాపాన, వ్యానో,దాన, సమాన, నాగ, కూర్మ, కృకర, దేవదత్త,
 ధనంజయీ దశవాయవ స్సర్వసిద్ధిప్రదాది దేవ్యో బహిర్దేశారదేవతా: ఏతద్వాయుదశక సంసర్లో పాధి
 భేదేన రేచకపూరక శోమక దాహక స్నానకామృతమితి ప్రాణముఖ్యత్వేన సంపదిధోస్తి మసుష్యాణాం
 మోహకో దహభో భక్త్య భోజ్య రేహ్య చోవ్య పేయాత్మకం చతుర్విధమన్నం పాచయంత్యేతా:
 దశధవకలసర్వజ్ఞత్యా ద్యంతర్దేశారదేవతా: శీతోష్ణ సుఖదు:ఖేచ్ఛా సత్యరజస్తమోగుణా వశిన్యాది శక్త
 యోక్త్యా శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధా: సంపతన్మాత్రా సంపపుష్పబాణా: మవ ఇక్తుధమ: వశ్యోబాణ:
 రాగ:పాశో ద్వేషోంకుశ: అన్యక్త మహాత్తత్త్వాహంకారా: కామోశ్వరీ, వజ్రేశ్వరీ,
 భగమాలిన్యోంకస్త్రీకోణాగ్రగాదేవతా సంపదశతిధి రూపేణకాలస్య పరిమాణవలోకవం సంపదశనిత్యా:
 శ్రద్ధామరూపాధిర్దేవతాతయీ: కామేశ్వరీ వదానంద ఘనాపూర్ణా స్వామ్యైకరూపాదేవతా సలింమితి
 సౌహిత్యకరణగం వత్సమ్ కర్తవ్యమకర్తవ్య మాదాసీన్యమితి వివేక భావనాయుక్త ఉపచార: అస్తి
 నాస్తితి కర్తవ్యతా అనుసచార: తస్యబాహ్యంత:కరణానామేకరూప తస్యబాహ్యంత:కరణానామేకరూప
 విషయ గ్రహణమాసనమ్' విషయ గ్రహణమాసనమ్' రక్త శుక్ల పదైకీకరణం పాద్యమ్ ఉజ్వల

శ్రీవిద్యారహస్యము

దామోదానునంధావమర్షమ్ వ్యచృంన్యతస్సిద్ధ మిత్యావమవీయమ్ చిచ్ఛంద్రమయీ
సర్యాంగప్రవణగంస్నానమ్ చిదగ్ని స్వరూప వరమాపందశక్తిస్సురణం వస్త్రం ప్రత్యేకగం సప్తవింశతిథా
భిన్నత్యేనేచ్ఛాజ్ఞాన క్రియాత్మక బ్రహ్మ గ్రంథి మద్రసతంతు బ్రహ్మనాడీ బ్రహ్మసూత్రమ్ స్యవ్యతిరిక్తవస్తు
నంగరహిత వ్యరణంవిభూషణమ్ సత్సంగవరిపూతా మన్యరణంగంథః వమస్త విషయాణాం
మనసః స్థైర్యేణానుసంధానం కుసుమమ్ లేషామేవ పర్యదాసీకరణంధూపః పవనావచ్ఛిన్నోర్వ్యజ్యంస
సచ్ఛిదుల్కాశాదేహో దీపః సమస్తయాతాయాత వర్ణనం నైష్పత్తమ్ & క్షత్రయైకీకరణం
తాంబూలమ్ మూలాధారాది బ్రహ్మబిం వర్యంతం, బ్రహ్మరంధ్రాదిమూలాధారపర్యంతం గతాగత
రూపేణ ప్రాదక్షిణ్యమ్ తురీయావస్థా నమస్కారః దేహశూన్య ప్రమాతృతా నిమజ్జనం బలిహరణమ్
వత్యమస్తీకర్తవ్య మకర్తవ్య మాదాసీన్య నిత్యాత్మ విలాపనగంహోమః వ్యయం తత్పాదుకా నిమజ్జనం
పరిపూర్ణధ్యానమ్ ఏవం ముహూర్తత్రయం భావనయా యుక్తో భవతి, తస్య దేవతాత్వైర్వసిద్ధిః
చించితకార్యాణ్యయత్నేన సిద్ధ్యంతి స ఏవ శివయోగీతి కథ్యత ఇత్యుపవివేచే॥

భావనోపనిషత్తు మొత్తము 49 సూత్రాలుగా ఉంటుంది. దీనిలో

- 1నుండి 10 సూత్రాల వరకు - మానవ దేహమే వరమేశ్వర స్వరూపమని
- 11నుండి 24 సూత్రాల వరకు - శ్రీచక్రములోని నవావరణలను
- 25నుండి 49 సూత్రాల వరకు - మానసిక పూజా విధిని వివరిస్తాయి.

1. "ఓం శ్రీగురుః పరమకారణ భూతాశక్తిః"
గురుర్బ్రహ్మ, గురుర్విష్ణుః గురుర్దేవేమహేశ్వరః
గురుస్సాక్షాత్సంరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవే నమః ॥

మంత్రోపదేశంచేసి దీక్షనానగిన గురువుత్రిమూర్తి స్వరూపుడు. అజ్ఞానమనే
చీకటినిపారద్రోలి జ్ఞానమనే దీపకాంతిని చూపేమహానుభావుడు. క్లృష్ణని య్యో శివదేశంతోనే
బ్రహ్మాత్వంసిద్ధిస్తుంది. అందుకే గురువు సాక్షాత్తు వరబ్రహ్మస్వరూపము అని చెప్పబడింది

నగురోరధికం త్యజం న రధికం తవః
తత్త్వ జ్ఞానాత్ వరం నాస్తి తస్మైస్త్వీ గురుః ॥

గురువుకన్న ఎక్కువ అయిన తత్త్వములేదు, తవస్మత్త్వదు. ఆ శిష్యునకు
ఉపదేశించే జ్ఞానము కన్న ఎక్కువైనదిలేదు.

వందే : గురువద త్ప్రొద్వంక్ష్వ వాజ్ఞాః గోచరం ।
శ్వేతరక్త ప్రభాభిన్నం । శివశక్త్యా త్మకంపరం ॥

మనోవాక్యాలకు గోచరించనిది, శ్వేత, రక్తకాంతుల కన్న అధికమైన కాంతినిచ్చునది,
శివశక్త్యాత్మకమైనది అనగా వరబ్రహ్మ స్వరూపమైనది అయిన గుర్కులపాదమ కు
నమస్కరించుచుండుకవే ఓం! " శ్రీగురుః పూజాశక్తిః అనేగురుః వ్యాసంతో

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఈ ఉపనిషత్తు మొదలవు తుంది.

2. "తేనవరంధ్రరూపోదేహః నవచక్రంరూపం శ్రీచక్రం"

మానవదేహము నవరంధ్రములతో కూడినది. శ్రీచక్రము తొమ్మిదిచక్రములనమూహము. త్వగాదిధాతులువుతొమ్మిది, శ్రీచక్రంలోని భూపురం దగ్గరనుండి బిందువుదాకా గల ఆవరణలన్నీ మానవదేహంలోని వివిధఅంగాలు. సాధకుని దేహంలోని షట్పక్రాలు శ్రీచక్రంలోని వివిధచక్రాలతో ఐక్యముచెందుతున్నాయి. ఈవిషయాలన్నీ 'శ్రీచక్రము - మానవదేహము' అనే అధ్యాయం వివరించటంజరిగింది. ఈరకంగాచూసినట్లైతే మానవ దేహమే శ్రీచక్రము. సాధకునిదేహమే దేవాలయము అని భావించాలి.॥ దేహో దేవాలయప్రాక్షో జీవోదేవస్తసాతనః॥

3. వారాహీపితృరూపా, కురుకుళ్యావళిదేవతామాతా ॥

శ్రీచక్రానికి ప్రధానదేవత శ్రీదేవి, పరాత్పరి. ఆమెశరీరమునుంచి వచ్చిన కాంతిపుంజాలు అష్టసిద్ధులైన అణిమాదిదేవతలు. అలాగే సాధకుడికి తండ్రివారాహి, తల్లికురుకుళ్యావతి. ఇక్కడ 'మాతా' అంటే సాధకుని యొక్కయోగ్యతనుబట్టి కోర్కెలు తీర్చునది. అంటేఐహికవాంఛలు, మోక్షములను ప్రసాదిస్తుంది. మానవశరీరంలో ఉన్ననాడిమండలంలో ప్రాణనాడి అనిచెప్పబడే సుషుమ్నానాడినే 'కురుకుళ్యా' అంటారు. సుథాసింధువుమధ్య మణిద్వీపమందున్న శ్రీదేవిపట్టణానికి చిత్తము, అహంకారము అనబడే రెండుప్రాకారాలమధ్య విమర్శరూపమైన బావియందుండేది కురుకుళ్యావళి అనే దేవత ప్రముఖమైనదేవత కాబట్టి ఈమెనుమాతృదేవతగా భావించాలి. లలితాస్తవరత్నములో ఈవిధంగాచెప్పబడింది

"కురువిందతరణీవిలయింకులాచలస్పిర్ధికుచనమన్మధ్యాం
కుంకుమవిలిప్తగాత్రీంకురుకుళ్యా మనసికుర్మహేనతతం"

కురువిందరత్నముల పైననివసించునది, కులవర్వతముల కుమించినస్తనములచే వంగిననడుముకలది, కుంకుమవూయబడినదేహముకలది అయినకురుకుళ్యాదేవిని మనసాధ్యానించుచున్నాను. ఛాందోగ్యోపనిషత్తులో చెప్పినట్లుగా బ్రహ్మలోకానికి వెళ్ళేమార్గంలో రెండు అమృతనరస్సులున్నాయి. అవి ఇరమ్మడియములు అనిచెప్పబడింది. ఇరముఅంటే అన్నము మదీయము అంటే ఆనందము అక్కడ అమృతవర్షముగల 'సోమసవనము' అవేవృక్షము ఉన్నది. ఆపట్టణానికి అపరాజితము అనోపేరు.

4. "పురుషార్థాస్సాగరః"

సప్తనముద్రాలు, సప్తద్వీపాలుదాటిన తరువాత సుధానముద్రమున్నది. దానిమధ్యలో మణిద్వీపము. మానవదేహంలోని సప్తచక్రాలేసప్తద్వీపాలు. అపైనసప్తనముద్రాలు. అతరువాత స్ఫుట్రవః ఋషు, మణిద్వీపము సప్తనముద్రాలు, సప్తద్వీపాల వివరార్థాగ్రంథే వ ఇవ్వబడ్డాయి

	నముద్రాలు	దీప్తిపాలు
నణ	1. లః నముద్రము	జంబూదీప్తిపము
క్షున	2. ఇః ముద్రము	వృక్షదీప్తిపము
రాన	3. సః ముద్రము	కుశదీప్తిపము
స్పిన	4. సః ముద్రము	క్రౌంచదీప్తిపము
ధినః	5. దః ముద్రము	శాకదీప్తిపము
రనవ	6. క్షీః ముద్రము	శాల్యలీదీప్తిపము
లనః	7. జః ముద్రము	పుష్కరదీప్తిపము

బిందుస్థానాన్ని 'ద్వాదశాక్షరము' అంటారు. ఆధారచక్రం దగ్గరనుండి లెక్కపెట్టినచైతే బిందువు వన్యైశ్చవది అవుతుంది.

1. అండ్రి. కులవద్యము. మూలాధారానికి (ందరక్షవర్ణము లిగిన నహస్రదళ వద్యము)

7. అనాహతము

2. అష్టదళవద్యము. పద్మదళవద్యము. మూలాధారము స్వాధిస్థానము 6. మణిపూరము

విశుద్ధము

9. విశుద్ధలంబికాగ్రము అష్టదళము

10. ఆజ్ఞాచక్రము

11. నహస్రకమలము

12. అకులవద్యము (నహస్రారకర్షిక)

ఇక్కడున్న సహస్రారానినే బిందు స్థానముని చంద్రమండలముని అంటారు. కర్షిక

5. దేహోపవఠ దీప్తిపః

సాధకుని శరీరమే స్థానము. దము మధ్యః ఉన్నటువంటి నవరత్నము యమైనదీప్తిపము 1. మణిదీప్తిపము. క్రౌంచదీప్తిపము. అంటే దేవివిక్కడో లేదు, సాధనదేశ శరీరంలోనే ఉన్నది

6. "త్య! సప్తధాతుభిరనేకైస్సంయుక్తా సంకల్ప్యాః కల్పతరవః"

మానోదీహము ఏడుధాతువుల వలన ఏర్పడింది వాటినే సప్తధాతువులు అంటారు, అవి

1. చర్మము.	5. ఎముకలు
2. ము.	6. మజ్జ
3. మాంసము	7. శుక్లము
4. మెదడు	

దేవి మణిదీప్తిపంలోని కల్పవృక్షభాయలో ఉంటుంది. మానవదేహంలోని సంకల్పాలే కల్పవృక్షన దాయము. ఆ చోటునే దేవి ఉంటుంది. ము

శ్రీవిద్యారహస్యము

చైత్య 7. 'కల్పకోద్యానం'

నహస్రారం లో ఉండే దేవి యొక్క ప్రతిబింబమే జీవన్యరూపము, దాని యొక్క కాంతి కరణాలే శరీరమంతా వ్యాపించి ఉన్నాయి. ఈ కరణాలకాంతులనే 'కల్పకోద్యానము' అంటారు,

8. "రసనయాభావ్యమానా మధురామ్లతిక్తకటుకషాయలవణరసాష్టదృతవః"

న్యాయశక్తి కుఠే ఏరుచులు ఆరు. ఈ ఆరురుచులనే ఆరుఋతువులుగా భావించాలి. వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉంటాయి.

రుచులు	ఋతువులు
1. తీపి	వనంశ్చ ఋతు.
2. ఉప్పు	శ్రీతుః ఋతువు
3. కారము	వర్ష ఋతువు
4. పులుపు	శరదృతువు
5. చేదు	శ్రీతుః ఋతువు
6. వగరు.	శశరఋతువు.

ఈరకంగా ఇప్పటివరకు దేవీనివాసమైన మణిదీప్తవము, సాధకునిదేహము ఒకటే అని చెప్పబడింది. ఇకపరివారదేవతల వివరణ.

9. "క్రియాశక్తిపీఠం కుడలిని, జ్ఞానశక్తిర్ఘృహ, ఇచ్ఛాశక్తిర్మహాత్రిపురమందరీ"

మానవదేహము త్రిశక్తిమయము. అవి 1. ఇచ్ఛా 2. జ్ఞాన 3. క్రియాశక్తులు. ఈ శక్తులవలననే పనులు జరుగుతాయి. వీటిలో మొదటిదైన ఇచ్ఛాశక్తి ఆదే విశ్వరూపము. జ్ఞానశక్తి అనేది మందిరము. క్రియాశక్తి అనేది పీఠము, ఏదైనా ఒక పనిచేయాలనే ఆలోచన ముగిసినప్పుడు లో వస్తుంది. అదే ఇచ్ఛాశక్తి లేక పరాశక్తి. ఇది అధారాది చక్రాల గుండా వశ్యం అ, మధ్యమా, వైఖరీ రూపములు సొందుతుంది

10. "జ్ఞాతాహోతా జ్ఞానమర్ష్యగ్గో జ్ఞేయో హవిః"

జ్ఞాతృజ్ఞానజ్ఞేయోనామభదభావనగో శ్రీచక్రపూజనమ్"

ఇక్కడ మూడు పదాలు చెప్పబడ్డాయి. అవి

- 1. జ్ఞాత - విషయపరిజ్ఞానము కలవాడు. సాధకుడు.
- 2. జ్ఞానము - తెలుసుకొనవలసినది.
- 3. జ్ఞేయము - తెలుసుకొనబడినది.

ఈ మూడింటిని 'త్రిపుటి' అంటారు. జ్ఞానము అభివృద్ధి చెందినప్పుడు లీన రెండూ అంటే జ్ఞాత, జ్ఞేయములు దాని యందు లీనమయిపోతాయి. అప్పుడు మిగిలేది జ్ఞానము ఒక్కటే. అదే పర బ్రహ్మానందము.

సాధకుడే అంతర్యాగానికి యజమాని. అతడే జ్ఞాత. అర్ఘ్యమే జ్ఞానము. జ్ఞాత, జ్ఞానము, జ్ఞేయాలను ఐక్యము చెయ్యటమే శ్రీచక్రపూజన దేవి - గాజ్ఞేయస్వరూపిణి, జ్ఞానము వలన

శ్రీవిద్యారహస్యము

మాత్రమే తెలుసుకోతగినది దేవి. కాబట్టి త్రిపుటిని లయంచేయటమే శ్రీచక్రపూజ అయి బ్రహ్మానందాన్నిస్తుంది. దేవి జ్ఞానాజ్ఞేయ స్వరూపిణి. అనగా కేవలము జ్ఞానముచే తనే తెలుసు కోతగినది.

11. " వియతి సహిత శృంగారాదయో నవరసా అణిమాదయః "

ప్రథమా వరణ :- ఇక్కడ శ్రీచక్ర ఆవరణ దేవతలను వివరిస్తున్నారు. చక్రార్చన భూపురం నుంచి ప్రారంభించి బిందువుతో పూర్తి చెయ్యాలి. అందుకని ప్రథమావరణ అయిన భూపుర దేవతలను వివరిస్తున్నారు.

భూపురంలో మూడు రేఖలున్నాయి. వాటిలో మొదటి రేఖయందు అన్ని వైపులా అణిమాదినీడ్యులున్నాయి. సాధకుని శరీరంలో నవరసాలున్నాయి. ఈనవరసాలే ప్రథమావరణలోని ప్రథమ రేఖలో ఉన్న దేవతలు. వాటి వివరాలు ఈవిధంగా ఉన్నాయి.

సాధకుని శరీరంలోని నవరసాలు.

ప్రథమ రేఖలోని దేవతలు.

1. శృంగారరసము

1. అణిమానిద్ది

2. హాస్యరసము

2. లఘిమానిద్ది

3. కరుణరసము

3. గరిమానిద్ది

4. రౌద్రరసము

4. మహిమానిద్ది

5. వీరరసము

5. ఈశిత్వనిద్ది

6. భయానకరసము

6. వశత్వనిద్ది

7. భీభత్స రసము

7. ప్రాకామ్యనిద్ది

8. అద్భుతరసము

8. ప్రాప్తినిద్ది

9. శాంతరసము

9. నర్వకామనిద్ది

12. " కామ క్రోధ లోభ మోహ మదమాత్సర్య పుణ్యపాప మయా బ్రాహ్మద్యష్టశక్తయః "

భూపురంలోని రెండవ రేఖలో ఉన్న ఎనిమిది మంది దేవతలు, సాధకుని శరీరంలోని

మనోవికారాలుగా చెప్పబడ్డాయి. వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

మనోవికారాలు

ద్వితీయ రేఖలోని దేవతలు

1. కామము

బ్రాహ్మి

2. క్రోధము

మహేశ్వరి

3. లోభము

కౌమారీ

4. మోహము

వైష్ణవీ

5. మదము

వారాహీ

6. మాత్సర్యము

మాహేంద్రీ

7. పుణ్యము

దాముందా

8. సాపము

మహాలక్ష్మి

13. " ఆధారనవకం ముద్రాశక్తయః "

సాధకుని శరీరంలో మూలాధారం నుండి ద్వాదశాంతము వరకు గల తొమ్మిది స్థానాలు భూపురంలోని తృతీయ రేఖలోగల తొమ్మిది ముద్రాశక్తులు వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

సాధకుని శరీరంలోని స్థానాలు

ముద్రాశక్తులు

1. మూలాధారము
2. స్వాధిష్ఠానము
3. మణిపూరము
4. అనాహతము
5. విశుద్ధచక్రము
6. లంబికాగ్రము
7. ఆజ్ఞాచక్రము
8. సహస్రారము
9. ద్వాదశాంతము

- సర్వ సంక్షోభినీశక్తి
- సర్వ విద్రావణీశక్తి
- సర్వాకర్షిణీశక్తి
- సర్వవశంకరీశక్తి
- సర్వోన్మాదినిశక్తి
- సర్వమహాంకుశాశక్తి
- సర్వభేదరీశక్తి
- సర్వబీజాశక్తి
- సర్వయోని శక్తి

14. " పృథివ్యస్తేజోవాయుకాశ శ్రోత్రత్యక్ చక్షుర్నిహ్యః ఘ్రాణవాక్యాదీ పాదపాయాసస్థ మనోవికారా షోడశక్తయః "

ద్వితీయావరణ :-శ్రీ చక్రంలో రెండవ ఆవరణ షోడశదళము దీనిలో పదహారు దళాలుంటాయి. వీటిలో పదహారు మంది ఆకర్షణ దేవతలుంటారు. వీరు పంచభూతాలు, జ్ఞానేంద్రియాలు, కర్మేంద్రియాలు, మనస్సుల యొక్క స్వరూపాలు. వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

పంచభూతాలు, ఇంద్రియాలు

ద్వితీయావరణలోని దేవతలు

1. వృథి
2. జలము
3. అగ్ని
4. వాయువు
5. ఆకాశము
6. కన్ను
7. ముక్కు
8. చెవి
9. నాలుక
10. చర్మము

- కామాకర్షిణీదేవి
- బుద్ధ్యాకర్షిణీదేవి
- అహంకారాకర్షిణీదేవి
- శబ్దాకర్షిణీదేవి
- స్పర్శాకర్షిణీదేవి
- రూపాకర్షిణీదేవి
- రసాకర్షిణీదేవి
- గంధాకర్షిణీదేవి
- చిత్తాకర్షిణీదేవి
- దైర్ఘ్యాకర్షిణీదేవి

శ్రీవిద్యారహస్యము

	11. వాక్కు	న్యత్యాకర్షిణీదేవి
	12. పాణి (చేయి)	నామాకర్షిణీదేవి
	13. పాదము (కాలు)	బీజాకర్షిణీదేవి
పాద	14. ముఖము (గుండము)	ఆత్మాకర్షిణీదేవి
పాం	15. పుష్పము (రహస్యాంగము)	అమృతాకర్షిణీదేవి
ఉప	16. పన్ను	అపారాకర్షిణీదేవి

15." వచన దానమున వివర్తనందహనో పాదానోపై బుద్ధ యోగం కుమమః దే త్యతీయావరణ :- చక్రం లో త్యతీయావరణ ఆష్టదశ పుష్పము. ఇందులో ఎనిమిది దళాలుంటాయి. ఆ దళాలలో ఎనిమిది మంది దేవతలుంటారు. మానవదేహంలో ఉండే కర్మోద్రియాలధర్మాలు, ప్రవృత్తి, నివృత్తి ఉపేక్ష అనేవే ఈ ఎనిమిది మంది దేవతలు. వాటి వివరాలు ఈ విధం ఉన్నాయి.

గం	ఇం	రు	ధర్మాలు	త్యతీయావరణదేవతలు
ద్రిం	1.	వచనము		అనంగకుసుమాదేవి
	2.	దానము		అనంగమేఖలాదేవి
	3.	పాదము		అనంగమదనాదేవి
గమ	4.	ముఖము (మలవివర్జన)		అనంగమదనాతురాదేవి
విన	5.	భోగము		అనంగరేఖాదేవి
నం	6.	ప్రవృత్తి		అనంగ వేగినీదేవి
	7.	నివృత్తి		అనంగాంకుశాదేవి
నిః	8.	ఉపేక్ష		అనంగమాలినీదేవి

16." ఉపేక్షంబుసా, కుమారా, విశ్వదరీ, వరుణా, హస్తీజిహ్వా, యశస్వతీ, అశ్వినీ, గాంధారి, పూషా, శంఖినీ, సరస్వతీ, ఇడా, పింగళా, మమమ్మా, చేతి, చతుర్దశనాడ్యః, నర్వనంక్షోభిణ్యాది చతుర్దశ దేవతాః."

చతుర్దావరణః:- శ్రీ చక్రం లో నాలుగవ ఆవరణ చతుర్దశ కోణము. ఇందులో పద్నాలుగు కోణాలుంటాయి. అవి పద్నాలుగు లోకాలకు ప్రతీకలు, మానవ దేహంలోని పద్నాలుగు ముఖ్యమైన నాడులే ఈ ఆవరణలో ఉండే దేవతలు. వాటి వివరాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి.

లో	దేహం	నాడులు	చతుర్దావరణలోని దేవతలు
అ	1.	ంబుసా	నర్వనంక్షోభిణీదేవి
కు:	2.	మారా	నర్వవిద్రావిణీదేవి
	3.	విశ్వదరీ	నర్వాకర్షిణీదేవి

శ్రీవిద్యారహస్యము

4. వరుణా	సర్వాహ్లాదినీదేవి
5. హస్తీజిహ్వ	సర్వసమ్మోహినీదేవి
6. యశస్వతీ	సర్వస్తంభినీదేవి
7. అశ్వినీ	సర్వజ్ఞుంభిణీదేవి
8. గాంధారి	సర్వవశంకరీదేవి
9. పూషా	సర్వరంజనీదేవి
10. శంఖినీ	సర్వోన్మాదినీదేవి
11. సరస్వతీ	సర్వార్థసాధికాదేవి
12. ఇడి	సర్వసంపత్తిపూరిణీదేవి
13. పింగళా	సర్వమంత్రమయీదేవి
14. సుషుమ్నా	సర్వద్వంద్వక్షయంకరీదేవి

17. " ప్రాణాపాన, వ్యానో, దాన, సమాన, నాగ, కూర్మ, కృకర, దేవదత్త, ధనుంజయా దశవాయవ
స్వర్వసిద్ధిప్రదాది దేవ్యో బహిర్గళారదేవతాః "

పంచమావరణః- శ్రీ చక్రంలోని ఐదవ ఆవరణ బహిర్గళారము. ఇక్కడ పదికోణాలున్నాయి. వాటిలో పదిమంది దేవతలున్నారు. సాధకుని శరీరస్వచ్ఛాః సవాయువులు, ఉపవాయువులే ఈ దేవతలు. వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

వాయువులపేర్లు	పంచమావరణలోని దేవతలు
1. ప్రాణవాయువు	సర్వసిద్ధిప్రదాదేవి
2. అపానవాయువు	సర్వసంపత్తదాదేవి
3. వ్యానవాయువు	సర్వప్రియంకరీదేవి
4. ఉదానవాయువు	సర్వమంగళకారిణీదేవి
5. సమానవాయువు	సర్వకామప్రదాదేవి
6. నాగవాయువు	సర్వద్యమైః చినీదేవి
7. కూర్మవాయువు	సర్వమృత్యుప్రశమనీదేవి
8. కృకరవాయువు	సర్వవిఘ్ననివారిణీదేవి
9. దేవదత్తము	సర్వాండళి దేవి
10. ధనుంజయము	సర్వసౌభాగ్యదాయనీదేవి

18. " ఏతద్వాయుదశక సంవర్ణో పాధి భేదేన రేచకపూరక శోషక దాహక ప్లావకామృతమితి
ప్రాణముఖ్యత్వేన పంచవిధోస్తే మనుష్యాణాం మోహకో దహభో భక్ష్య భోజ్య లేప్య చోప్య

పేయాత్మకం చతుర్విధమన్నం పాచయంత్యేతాః దశధనకలానర్వజ్ఞత్వా ద్యంతర్గళారదేవతాః' షష్టమావరణ :- శ్రీచక్రంలో ఆవరణ ఆవరణ అంతర్గళారము, దీనిలో కూడా పది కోణాలుంటాయి. ఈ కోణాలలో పదిమంది దేవతలున్నారు. సాధకుని శరీరంలోని ధశవిధవాయువుల వల్ల కలిగే గుణాలు, చతుర్విధాన్నములు వచనము చేయుశక్తులే ఈ దేవతలు. ఈ ఆవరణలోని పది దేవతలు. వాటి వివరాలు ఈ దిగువ ఇవ్వబడినాయి.

దశవిధవాయువుల గుణములు	షష్టమావరణదేవతలు
1. రేచకము(ఊపిరివిడచుట)	నర్వజ్ఞాదేవి
2. పూరకము(ఊపిరి పూరించుట)	నర్వశక్తిదేవి
3. శోషకము(శోషిల్లుట)	నర్వైశ్వర్యవ్రదాయని
4. దాహకము(దాహకగుణము)	నర్వజ్ఞానమయి
5. స్థావకము(స్థావకగుణము)	నర్వవ్యాధినివారిణి

వివిధఅన్నములు

1. భక్త్యము(తినదగినది)	నర్వాధారస్వరూపిణిదేవి
2. భోజ్యము(భుజింపతగినది)	నర్వపావహారాదేవి
3. లేహ్యము(నాకిభుజింపతగినది)	నర్వానందమయిదేవి
4. చోష్యము(పీల్చతగినది)	నర్వరక్షానర్వరూపిణి
5. పేయము(త్రాగతగినది)	నర్వేపినత్పలవ్రదాదేవి.

19. "శీతోష్ణ మఖదుఃఖేచ్ఛా నత్వరజస్తమోగుణా వశిన్యాది శక్త యోష్ఠి"

సప్తమావరణ :- శ్రీచక్రంలో ఏడవ ఆవరణ అష్టకోణము. దీని ఎనిమిది కోణాలలోనూ ఎనిమిది మంది దేవతలున్నారు. వారుకూడా సాధకుని శరీరంలో ఉండే లక్షణాలే వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

సాధకునిశరీరంలో గల లక్షణాలు	సప్తమావరణలోని దేవతలు
1. శీతము	కామేశ్వరీ
2. ఉష్ణము	మోదినీ
3. సుఖము	విమలా
4. దుఃఖము	అరుణా
5. ఇచ్ఛ	జయినీ
6. నత్వగుణము	నర్వేశ్వరీ
7. రజోగుణము	కౌళినీ
8. తమోగుణము	

20 "శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధాః పంచతన్మాత్రా పంచపుష్పబాణాః"

బాణాలు:- దేవీచేతియందు పుష్ప బాణమున్నది. అది ఒక పూవుకాదు. ఐదుపుష్పాలు. అవే పంచతన్మాత్రలు పంచభూతాల ధర్మాలు వస్తువుయొక్క స్థూల స్వరూపమే గుణము. నూక్తరూపముతన్మాత్ర బాణాలు మూడురకాలు

1. స్థూలములు	-	పుష్పబాణాలు
2. నూక్తములు	-	బీజరూపాలు
3. కారణములు	-	వాసనారూపాలు

ఈ బాణాలపేర్లు ఒక్కొక్క చోట ఒక్కొక్క విధంగా ఉన్నాయి. 1. కాదీస్సాక్షా

1. కమలము	-	ఎర్రతామర
2. రక్తకైరవము	-	తెల్లకలువ
3. కల్పారము	-	కొంచెము ఎరుపు రంగుకల కలువ
4. ఇందీవరము	-	నల్లకలువ
5. నహకారము	-	మామిడిపూవు.

దేవీచేతిలోని బాణాల వివరాలు గ్రంథాలలో ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

కా	లికాపురాణము	జ్ఞానార్ణవము	తంత్రరాజము
1.	హర్షణము	క్షోభణము	మదన
2.	శోచనము	ద్రావణము	ఉన్మాద
3.	మోహనము	ఆకర్షణము	మోహన
4.	శోషణము	వశ్యము	దీవన
5.	మారణము	ఉన్మాదము	శోషణ

దేవీ చేతిలో బాణాలు తన్మాత్రలు. అందుకనే దేవి 'పంచతన్మాత్రసాయకా' అని

చెప్పబడింది.

21. "మన ఇక్షుధనుః వశ్యేబాణః రాగఃపాశే ద్వేషోంకుశః"

ధనుస్సు:- దేవి చేతిలో ఉన్న ఆయుధములు సాధకునిలో గల రాగద్వేషాలు

చెరకువిల్లు	-	సాధకుని మనస్సు
బాణము	-	వశ్యత
పాశము	-	అనురాగము
అంకుశము	-	ద్వేషము

శ్రీవిద్యారహస్యము

22. "అవ్యక్త మహత్తత్త్వాహంకారాః కామేశ్వరీ, వజ్రేశ్వరీ, భగమాలిన్యోంతద్రికోద్దాగ్రగాదేవతా"

అష్టమావరణః- శ్రీ చక్రంలో ఎనిమిదవ ఆవరణ త్రికోణము. అక్కడ ముగ్గురు దేవతలున్నారు. వారు సాధకుని మనసులోని

1. అవ్యక్తము	---	కామేశ్వరీ
2. మహత్తత్త్వము	---	వజ్రేశ్వరీ
3. అహంకారము	---	భగమాలినీ

వీరు స్వరూపిణులయినసాధ్యుతి, లక్ష్మి, సరస్వతులు.

శక్తి: 23. "పదశతిధి రూపేణ కాలస్య పరిమాణావలోకనం పంచదశనిత్యాః"

అష్టమావరణః- చక్రంలో ఎనిమిదవ ఆవరణ అయిన త్రికోణంలో మూడు రేఖలున్నాయి. వీలో రేఖకు ఐదుగురు చొప్పున పదిహేను మంది దేవతలున్నారు. వీరినే నిత్యావతలంటారు. ఈ నిత్యులు తిథుల స్వరూపాలు. వీటివివరాలు ఈ క్రింద ఇవ్వబడినాయి.

	తిథులు	-	నిత్యాదేవతలు
	1. పాడ్యమి	-	కామేశ్వరీ
	2. విదియ	-	భగమాలినీ
	3. దియ	-	నిత్యక్తిన్నా
త:	4. ఏతి	-	భౌరుండా
చ:	5. పంచమి	-	వహ్నివాసినీ
	6. షష్ఠి	-	మహావజ్రేశ్వరీ
	7. సప్తమి	-	శివదూతీ
అ:	8. స్తమి	-	త్వరితా
	9. నవమి	-	కులసుందరీ
	10. దశమి	-	నిత్యా
	11. ఏకాదశి	-	నీలవతాకా
	12. ద్వాదశి	-	విజయా
త్ర:	13. యోదశి	-	సర్వమంగళా
	14. చతుర్దశి	-	జ్వాలామాలినీ
	15. పూర్ణిమ అమావాస్య	-	చిత్రా

ఈ నిత్యుల ధ్యానశ్లోకాలు, స్వరూపాలు నాచే వ్రాయబడిన 'శ్రీవిద్యాదర్పణము' లో ఇవ్వబడినాయి. నిత్యులు తిథుల స్వరూపాలు, తిథులు కళాస్వరూపాలు. వీటి వల్లనే

కాలచక్రం తిరుగుతున్నది.

24. "శ్రద్ధానురూపాధీర్ధేవతాతయోః కామేశ్వరీ నదానంద ఘనాపూర్ణా స్వాత్మైకరూపాదేవతా"
 నవమావరణః- శ్రీచక్రంలో తొమ్మిదవ అవరణ బిందువు. ఇందున్న ప్రధానదేవతలు కామేశ్వరీ
 కామేశ్వరులు. ఇందులో సాధకుడి ఆత్మ యే కామేశ్వరి, బుద్ధి కామేశ్వరుడు. కాబట్టి సాధకుడి
 ఆత్మ దేవి రెండూ ఒక్కటే. ఎప్పుడయితే తన ఆత్మ దేవి స్వరూపం అయిందో, అప్పుడు అతడు
 వరబ్రహ్మ అవుతాడు. దీనినే బ్రహ్మత్వైక్యాను సందానము అంటారు. ఇదే జీవన్ముక్తి.

25 " నలీలమితి సోహిత్యకరణగ్ం సత్యమ్"

ఇక్కడ నుంచి అంతర్దాగము వివరించ బడుతోంది. బాహ్యమైన వస్తువులన్నీ
 విషయ వాంఛలకు ప్రతీకలు. కాబట్టి వాటిని వదలి పెట్టెయ్యాలి. శరీరంలో ఉండే వస్తువులచేతనే
 పూజ జరగాలి. పూజకు ముఖ్యమైనది జలము. సాధకుని శరీరంలో సత్వరజస్తయోగుణాలున్నాయి.
 వీటిలో మొదటి దానిని పెంపొందించి, మిగిలిన రెండింటినీ తగ్గించాలి. సత్వగుణమే జలము.

26. " కర్తవ్యమకర్తవ్య మోదాసీన్యమితి వివేక భావనాయుక్త ఉపచారః"

ఉపచారాలు:- బాహ్యపూజలోదేవికి రాజోపచారాలు, దేవోపచారాలు, మంత్రోపచారాలు
 అని వివిధ రకాలైన ఉపచారాలున్నాయి. అయిళ్ళోంతః :లో ఉపచారము అంటే
 నిత్యము. కాని వాటిని వదలి వేయటము. బ్రహ్మవద్యార్థమే సత్యము కాబట్టి మిగిలినవి
 వదలివేయాలి. ఉదాసీనభావము తూస్థీభావంగా రూపొందకూడదు. ఇదే అంతఃపూజలో
 ప్రధానమైన ఉపచారము.

27. " అస్తి నాస్తీతి కర్తవ్యతా అనుపచారః"

అనుపచారాలు:- బ్రహ్మము ఒక్కటే సత్యము, నిత్యము. అది కనిపించనంత మాత్రం చేత
 లేదు అనుకోరాదు. సర్వజీవరాశులయందు వరబ్రహ్మమున్నది. అంతేకాని బ్రహ్మము
 లేదనుకోవటము అపచారము తెలియని తనము. అపరాధము. ఇదే అనుపచారము చేయతగనిది.

28. " బాహ్యోంతఃకరణానాం రూపగ్రహణ యోగ్యతాస్తి త్యావాహనమ్"

అవాహన :- దేహంలో బాహ్యోంద్రియాలు, అంతరింద్రియాలు ఉన్నాయి. ఆత్మ అనేది ఈ
 ఇంద్రియాలద్వారానే ప్రకాశిస్తోంది. కాబట్టి వాటి యొక్క దేవతారూపాన్ని అవాహన చెయ్యటమే
 దేవిని అవాహన చెయ్యటము.

29. "తన్యఙ్కన్యోశ్చ సదానామేకరూప విషయ గ్రహణమాననమ్"

అననము:- శరీరంలో ఉన్న జ్ఞానేంద్రియాలు, కర్మేంద్రియాలు, మనస్సు, బుద్ధి,
 చిత్తము, అహంకారము అనే పదాలుగు విభిన్నమైన దర్మాలు కలిగిఉన్నాయి. ఆ దర్మాలను
 అరికట్టి సర్వము బ్రహ్మవద్యార్థము అని భావించటమే అనన సమర్పణ.

30." రక్త శుక్ల వర్షకీకరణం పాద్యమ్"

పాద్యము :- అంటే కాళ్ళు కడుక్కునేనీరు ఆ దేవి సాధకుడి శరీరంలోద్వారాశాంతంలో ఉన్నది. బ్రహ్మము (ప్రకాశ శక్తి) ఆత్మశక్తిలో ప్రవేశించి శుక్ల బిందువయింది. విమర్శశక్తి శుక్ల బిందువులో ప్రవేశించి రక్తబిందువయింది. ఈ రెండింటి కలయిక వలన మిశ్రమ బిందువు ఏర్పడింది. ఇప్పుడు

రక్తబిందువు	--	చంద్రుడు
శుక్లబిందువు	--	అగ్ని
మిశ్రమబిందువు	--	సూర్యుడు

మిశ్రమబిందువు నుంచినాదము, దాని నుంచి కళలు అవిర్భవిస్తాయి. ఇప్పుడు మిశ్రమ బిందుస్వరూపమైన కామేశ్వరీద్వందము యొక్క

కుడికాలు --- శుక్ల వర్షమైన ప్రకాశాంశము

ఎడమకాలు --- రక్తవర్షమైన విమర్శాంశము.

ఈ రెండు పాదాలనూ ధ్యానిస్తూ, వాటికి భేదములేదు అనుకోవటమే పాద్యము.

31." ఉజ్వల దామోదానుసంధానమర్చ్యమ్"

అర్చ్యము :- అంటే చేతులు కడుక్కునేనీరు. శ్రమతీరటానికి ఇచ్చే అల్పాహారం అంటే త్రాగేందుకు ఇచ్చేనీరు. అంతఃపూజలో ఆత్మయే శ్రీదేవి అ గ్రహించి హృదయానందానుసంధానము చెయ్యటమే అర్చ్యప్రదానము.

32." స్వచ్ఛంస్వతస్సిద్ధ మిత్యాచమనీయమ్"

అచమనము :- అచమనము అంటే మంత్ర పూర్వకంగా నోటిలోకి తీసుకునే నీరు. ఆత్మస్వరూపమైన దేవి స్వచ్ఛమైనది. ఆస్వచ్ఛత స్వయం సిద్ధమైనది అని గ్రహించటం.

33." చిచ్ఛంద్రమయీ సర్వాంగప్రవణగోస్నానమ్"

స్నానము :- స్నానము బాహ్యపూజలో దేవతకు పంచామృత స్నానము చేయిస్తారు. కాని అంతఃపూజలో అదిలేదు. కుండలినీశక్తి ఆధారచక్రంలో నిద్రిస్తూ ఉంటుంది. సాధకుడు ప్రాణాయామంచేసి కుండలినీ శక్తిని గనక నిద్రలేపినట్లైతే, అది షట్పక్షాల గుండా ప్రయాణించి, గ్రంథి త్రయాన్ని భేదించి సహస్రారంచేరి తననోటితో సహస్రదళ పద్మాన్ని కరిచి పట్టుకుంటుంది. అప్పుడు సహస్రారము అనే చంద్రమండలం నుండి అమృతధారలు స్రవించి శరీరంలోని దెబ్బైరెండువేల వాడీ మండలాన్నీ తడుపుతాయి. ఈ రకంగా అమృతవర్షము కురిపించటమే ఆత్మదేవత (వరదేవత)కు స్నానము. ఈ రకంగా అమృతవర్షము వలన శరీరము సమశోష్ణమవుతుంది.

34." చిదగ్ని న్యరూప పరమానందశక్తిమృగం వస్త్రం"

వస్త్రము :- వస్త్రము అంటే శరీరాచ్చా దనకు ఉపయోగించేది. సాధకుని శరీరంలోని కాంతి అంతా ఆపరాశక్తి యొక్క శేజస్సే. ఈ విషయం తెలిసి బ్రహ్మానందము పొందుటమే వస్త్రప్రదానము.

35." ప్రత్యేకగం సప్తవింశతిథా భిన్నత్యేనేచ్ఛాజ్ఞావ క్రియాత్మక బ్రహ్మ గ్రంథి మద్రనతంతు బ్రహ్మనాడి బ్రహ్మసూత్రమ్"

యజ్ఞోపవీతము:-, దీన్నే బ్రహ్మసూత్రము అంటారు. జగత్తు అంతా బ్రహ్మమయమని సూత్రము కాబట్టి ఇది బ్రహ్మసూత్రము. దేహంలో ఉండేనాడులలో సుషుమ్నానాడి ముఖ్యమైనది. దీన్నే బ్రహ్మనాడి అంటారు. అంతః పూజలో ఈ సుషుమ్నానాడినే క్రొత్త ముత్యము అని భావించాలి.

గాయత్రీ మంత్రానికి ప్రతీక యజ్ఞోపవీతము. జై 'ం ఆరు బెత్తలు ప్రమాణంకల సూత్రము (దారము) తయారు చేసి దాన్ని మూడుచుట్లు చుట్టాలి. ఇప్పుడు రెండు చివరలు కలిపి ముడివెయ్యాలి. ఇందులోని సూత్రములో మూడుపోగులుంటాయి. అంటే మొత్తం ఇరవై ఏడు పోగులు ఉంటాయి. తోంబై ఆరు బెత్తలు ప్రమాణము-తత్త్వములు

మూడు ఆవృతులు	-	త్రిగుణములు
మూడు ముడులు	-	మూడుగ్రంథులు
మూడు గ్రంథులు	-	బ్రహ్మముడి
ఇరవై ఏడు పోగులు	-	ఇరవై ఏడు భేదములు కల జగత్తు

బ్రాహ్మణులు యజ్ఞోపవీతాన్ని ధరించి కర్మలుచేస్తారు. యజ్ఞోపవీతాన్ని తీసివేయటమంటే సన్యాసం స్వీకరించటము. అట్టి సన్యాసి బ్రహ్మకాండను చేసేవాడు. సర్వకర్మ విముక్తుడు జీవన్ముక్తుడు.

సుషుమ్నా నాడిలో నూక్తనాడులు కలిసే చోటును గ్రంథి అంటారు. అది ఇరవై ఏడు నూక్తనాడుల సమూహము. అందుకనే సుషుమ్నా నాడి యజ్ఞోపవీతము కంటే సత్యమైనది, సహజమైనది. ఇదేకంఠసూత్రము.

36. " స్యవ్యతిరిక్తవస్తు నంగరహిత స్మరణంవిభూషణమ్"

అభరణాలు:- దేవతకు కంఠసూత్రంతో పాటుగా వివిధ ఆభరణాలు సమర్పించాలి. సాధకుడు తాను కూడా వరబ్రహ్మస్వరూపమే అని, మాయా మోహంచేత తాను మనిషిగా ఉన్నానని గ్రహించి మాయాది వస్తువులతో తనకు సంబంధములేదు అని వాటిని పరిత్యజించటమే దేవికి ఆభరణములు అర్పించటము.

37." సత్సంగవరిపూతా మవ్వరణంగంధః"

గంధము:- దేహానికి గంధం రానుకోవటంచేత సువాసన రావటమే కాకుండా పవిత్రత కూడా వస్తుంది. సాధకుడి సహస్రారంలో ఆపరాశక్తి ఉన్నదని, దానికాంక్ష త అతని శరీరము

తేజస్సుతో ప్రకాశిస్తుందని ముందేచెప్పటం జరిగింది. ఈ రకంగా జరగటం చేత సాధకుడు తాను ఎప్పుడూ పవిత్రుడనే అనే భావం కలిగి ఉంటాడు. ఇదే దేవికి శ్రీచందనంసమర్పణ.

38." నమస్త విషయాణాం మననః సైర్వేణా మసంధానం కుసుమమ్"

పూజ:- భగవంతుని భక్తుడు నానావిధపుష్పాలతో పూజిస్తాడు. ఇంద్రియవాంఛలకు లోనుగాకుండా, మనసును పరబ్రహ్మ కుండు లయం చేసి, సర్వము బ్రహ్మమయమని తెలుసు కోవటమే పుష్పపూజ.

" అహింసా ప్రథమ పుష్పం, పుష్పమింద్రియనిగ్రహః
దయాక్షయాజ్ఞానపుష్పం పంచపుష్పంతతఃపరం"

అహింస, ఇంద్రియనిగ్రహము, దయ, క్షమ, జ్ఞానము అనేవి పంచపుష్పాలు.

సాధకుడు అరిషడ్వర్గాలు జయించి, అహంకారమనే పుష్పంతో దేవిని పూజించాలి. అంటే ఈ స్థితిలో నేను, అనే అహంకారాన్ని, నాది అనే భ్రాంతిని వదలివెయ్యాలి.

39." తేషామేవ సర్వదాస్వీకరణంధూపః"

ధూపం: సాధకుడు ఇంద్రియచాపల్యానికి లోనుగాకుండా, ఇంద్రియాలను తనస్వాధీనంలో ఉంచుకోవటమే ధూపము.

40." పవనావచ్చిన్నోర్వ్యజ్వలన నచ్చిదుల్కాకాశదేహో దీపః"

దీపం:- బ్రహ్మతేజస్సు వాయువు తోకలిసి జ్వాలగా ప్రకాశిస్తుంది. అది విశ్వమంతా వ్యాపించిఉంది. సాధకుడి శరీరము పరబ్రహ్మము యొక్కకాంతి పుంజములతో ప్రకాశిస్తోంది. ఇప్పుడుసాధకుడు ఆకాశాన్నే తనశరీరంగా భావించి, తనశరీరంలో ఉన్న అపరాశక్తిని చిత్కలను దీపముగా భావించటమే దేవికి దీపసమర్పణ.

41." నమస్తయాతాయాత వర్ణనం నైవేద్యమ్"

నైవేద్యము: పూజానంతరము నైవేద్యము చెయ్యాలి. ఇంద్రియచాంచల్యము లేకుండా అంటే ఇంద్రియాలను జయించి బ్రహ్మకారవృత్తితో ఉండటమే నైవేద్యము. ఇది బ్రహ్మానందానుభవము.

42." అవస్థాత్రయైకీకరణం తాంబూలమ్"

తాంబూలము: ఆకు వక్క సున్నము కలిస్తే తాంబూలము అవుతుంది. అవే జాగ్రన్యవృ సుషుప్తి అనేమూడు అవస్థలు. అమూడు అవస్థలను తురీయావస్థ లో విలీనం చెయ్యటమే తాంబూల సమర్పణ.

43." మూలాధారాది బ్రహ్మచిల పర్యంతం, బ్రహ్మారంధ్రాదిమూలాధారపర్యంతం గతాగత రూపేణ ప్రాదక్షిణ్యమ్."

ప్రదక్షిణము:- శరీరంలో ప్రాణవాయువు ఆధారచక్రం నుండి నహస్థారము వరకు, నహస్థారం నుంచి ఆధారచక్రం వరకు సుషుమ్నా మార్గంగుండా తిరుగుతూ ఉంటుంది. ఈ రకంగా ప్రాణవాయువు నంచారము చెయ్యటమే అత్మరూపంలో ఉన్న దేవతకు ప్రదక్షిణము. దీనికే అజపారుప హంస అని పేరు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

హాకారసంజ్ఞగల పరమాత్మనకార సంజ్ఞగల ప్రకృతితో కలసి హంసరూపమైన శబల బ్రహ్మము అవుతాడు. ఈ శబలబ్రహ్మము తొమ్మిది ద్వారాలు గల మానవశరీరము అనే వట్టణంలో ప్రవేశించి ఇంద్రియములు, ప్రాణములు, మనస్సుతో కూడిన వాడై పంజరంలో బంధించబడిన పక్షిలాగా బయటకు వచ్చే ఉపాయం తెలియక ప్రాపంచిక బంధనాలతో కొట్టుమిట్టాడు తున్నాడు. అంటువంటి హంస అనబడే జీవుడికి

అగ్ని, చంద్ర మండలాలు	-	రెక్కలు
ఓంకారము	-	శిరస్సు
జ్ఞాననేత్రము	-	ముఖము
హాకారసకారములు		పాదాలు
(హాకారము రుద్ర బీజము		
నకారము శక్తి బీజము)	-	

ఈ రకంగా ఉన్న హంస అనే జీవుడు పాలలో ఉన్న నెయ్యి లాగా సమస్త ప్రాణికోటిని ఆశ్రయించి ఉన్నాడు.

సహస్రారము అనేది ఎనిమిది దళాలు కలిగిన పద్మము. ఇందులోని ఒక్కొక్క దళంలోనూ చిన్నచిన్న రేకులు నూట ఇరవై అయిదు చొప్పున ఉంటాయి. ఈ రకంగా మొత్తం వెయ్యి దళాలుంటాయి. అందుకే దాన్ని సహస్రదళకమలం అంటారు. ఎనిమిది దళాలు ఎనిమిది దిక్కులకు తిరిగి ఉంటాయి.

ఎనిమిది దళాల వివరాలు ఈ విధంగా ఉంటాయి.

తూర్పుదిక్కు	-	నదుబుద్ధి
ఆగ్నేయం	-	నిద్ర, దప్పిక, ఆలస్యము
దక్షిణము	-	క్రూరబుద్ధి
నైరుతి	-	తాపబుద్ధి
పడమర	-	విలాసము
వాయువ్యము	-	నడచుట మొ॥విషయములందుబుద్ధి
ఉత్తరము	-	సురతము నందు ఆసక్తి
ఈ శాన్యము	-	ద్రవ్యము దానంచేసే తలంపు
పద్మాంతరాళంలో	-	ఇహపరలోకవిముక్తి
కింజల్కము		
(తామరపువ్వులోని		
కేసరములు)	-	మెలకువ
తామరదుద్దు	-	కల
దుంప	-	నిద్ర

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఆత్మవిక్షణానైతే సహస్రారాన్ని వదులు తుండ్ ఆక్షణలోనే పరబ్రహ్మలో ఐక్యమవుతుంది. దీనికే తురీయశాస్త్రం అంటారు.

44." తురీయావస్థా నమస్కారః"

నమస్కారము:- దేవికి నమస్కారము చెయ్యట మంటే సాధకుడు తురీయావస్థ చేరటమే

45." దేహశున్య ప్రమాతృతా నిమజ్జనం బలిహరణమ్"

బలిహరణము:- సాధకుడి స్థూలశరీరము మాయతోకూడుకున్నది. సూక్ష్మశరీరము జ్ఞానస్వరూపము తాను జ్ఞానస్వరూపుడు కాబట్టి జీవాత్మను పరమాత్మ యందు విలీనం చేసినట్లు భావించటమే బలిసమర్పణ.

46." సత్యమస్త్రీకర్తవ్య మకర్తవ్య మోదాసీన్య విత్యాత్మ విలాపనగోపనోమః"

హోమము :- పూజ, జపము అయిన తరువాత హోమము చేయటం విధి. సాధకుడి అహంభావము, జీవభావము, పరబ్రహ్మస్వరూపం ఉంది, లేదు అవ్యక్తమైతే భావము మొదలైనవన్నీ పరబ్రహ్మమనే లో విలీనము అనే ఆహతి చేపయటమే హోమము.

47." స్వయం తత్పాదుకా నిమజ్జనం పరిపూర్ణధ్యానమ్"

ధ్యానము:- సాధకుడు తాను అదేవి యొక్క పాదముల నుండి వచ్చే తేజస్సులో విలీనమయి నట్లుగా తలచి, తానుకుడా అతేజస్సులో ఒక భాగమేనని, సర్వము పరబ్రహ్మమయని భావించటమే పరిపూర్ణ ధ్యానము.

48." ఏవం ముహూర్తత్రయం భావనయా యుక్తో భవతి, తస్య దేవతాత్మైక్యసిద్ధిః

"బ్రహ్మత్వసిద్ధిః:-ఈ విధంగా తననుతాను పరబ్రహ్మస్వరూపంగా భావించి మూడు ముహూర్తముల కాలము దేవియందు మనసును లగ్నం చేసినవాడు ఆ దేవితో ఐక్యత పొందుతాడు. దీనినే బ్రహ్మత్వం సిద్ధించటం అంటారు.

49." చించితకార్యాణ్యయత్నేన సిద్ధ్యంతి స ఏవ శివయోగీతి కథ్యత ఇత్యుపనిషతో॥

ఫలము:- ఈ విధంగా అంతః పూజచేసి సిద్ధుడైన సాధకుడికి కోరిన కోరికలు అప్రయత్నంగా నెరవేరతాయి. అతడినే శివయోగి అంటారు అని ఈ ఉపనిషత్తులో చెప్పబడింది.

14. సాధాఖ్యక

నిత్యలు మొత్తం 16 ఈ షోడశ నిత్యలను గురించి వసిష్ఠ సంహితలో చెప్పటం జరిగింది.

శృణుదేవి ప్రవక్ష్యామి నిత్యాషోడశకం తవ ।
 న కస్య చిన్మయా Z Z ఖ్యాతం సర్వతంత్రమ గోపితమ్॥
 తత్రాదౌ వ్రథమానిత్యా మహాత్రిపురసుందరీ ।
 తతః కామేశ్వరీ నిత్యా నిత్యాచ భగనూలిని॥
 నిత్యక్లిన్నా తథాచైవ భేరుండా వహ్నివాసిని ।
 మహావిద్యేశ్వరీ (వజ్రేశ్వరీ) రౌద్రీ, త్వరితా కులసుందరీ॥
 విత్యా నీలవతాకాచ విజయా సర్వమంగళా ।
 జ్వాలామాలిని చిద్రూపా ఏతానిత్యాస్తు షోడశః॥
 వ్రతిపత్రభృతౌ దేవ్యాః పార్థమాన్యంతమర్చయేత్
 ఏకాదివృద్ధ్యా హన్యాచ,దర్శాంతం దేవి విగ్రహమ్॥

1. మహాత్రిపుర సుందరి	9. త్వరిత
2. కామేశ్వరి,	కులసుందరి
3. భగనూలిని,	10.
4. నిత్యక్లిన్న,	11.నిత్యా,
5. భేరుండ,	12. నీలవతాక
6. వహ్నివాసిని.	13. విజయ
7. మహావిద్యేశ్వరి.	14.సర్వమంగళ
8. రౌద్రీ	15. జ్వాలామాలిని
	విద్ర. 1 రావ

లనే ఈ వదహారు నిత్యలు. షోడశ నిత్యలు శుక్లవక్త పాద్యమి మొదలు పౌర్ణమి వరకు గల తిధుల రూపమున, కృష్ణ వక్త పాద్యమి మొదలు అమావాస్య వరకు గల తిధుల రూపమున ఉన్నారు. వీరికే చంద్రకళలు అని పేరు. చంద్రకళలే పాద్యమి మొదలయిన తిధులు అని జ్యోతి శాస్త్రంలో చెప్పబడింది.

వ్రతిపన్నామ విజ్ఞేయా చంద్రన్య వ్రథమా కలా
 ద్వితీయాద్యా ద్వితీయాద్యాః పృథ్వీకృష్ణా కృష్ణా యో : ॥

శ్రీవిద్యారహస్యము

పాద్యమి నుండి పార్థమి వరకు 15, ఆమావస్య మొత్తం పదహారు తిధులు సుభగోదయం లో చెప్పినట్లుగా

దర్శాద్యాః పూర్ణిమాం కాశ్చ కలాః వంచ దక్షైవ తు ।

షోడశీతు కలాజ్ఞేయా సచ్చిదానంద రూపిణీ ॥

ఆమావాస్య మొదలు పూర్ణిమ వరకు గల కళలు 15 16వ కలషోడశి. సచ్చిదానంద స్వరూపిణి అయి ఉన్నది.

ఇదే సాదాశ్చక్ర నామం దు కళాతీత మైనది. భగవతి మాతృకావర్ణ రూపిణి. అంటే ఆ దేవి 50 అక్షరముల స్వరూపమై ఉన్నది. అక్షరాలు మొత్తం అ,క,చ,ట,త,ప,య,శ అను ఎనిమిది వర్ణులుగా ఉన్నాయి. ఇవి వశిన్యాది శక్తులతో కలిసి స్కంధంలోని శక్తి చక్రాలతో ఐక్యముపొందుతున్నాయి. వశిన్యాది శక్తులు అంటే

1. వశిని,	5. అరుణ
2. కామేశ్వరి,	6. జయిని
3. మోదిని.	7. సర్వేశ్వరి.
4. విమల	8. కౌళిని.

పంచదశీ మహామంత్రంలో మొదట క కారము చెప్పటం వల్ల, ఆ తరువాత ఉన్న అక్షరాలన్నీ తీసుకోబడుతున్నాయని గ్రహించాలి. అలాగే ఏ కారము చెప్పటం వల్ల ఆ వర్ణులోని అక్షరాలన్నీ తీసుకోబడుతున్నాయి. అనగా మొత్తం మీద అచ్చులు, హల్లులు అన్నీ తీసుకోబడినాయని సిద్ధాంతము. అలాగే మంత్రంలోని మొదటి అక్షరము క చివరి అక్షరము ల కాబట్టి ఈ రెండింటి కీ మధ్య ఉన్న అక్షరాలన్నీ గ్రహించబడినాయి. క కారము నుంచి ల కారము వరకు గల అక్షరములను 'కళ' అనటం గౌణార్థ ప్రయోగముగా చెప్పబడుతోంది.

సంస్కృత భాషకు ఉన్న 50 అక్షరాలను మూడు భాగాలుగా చేశారు.

1. అ నుంచి అః వరకు	16 అక్షరములు ఒక భాగము
2. క నుంచి త వరకు	16 అక్షరములు ఒక భాగము
3. ధ నుంచి స వరకు	16 అక్షరములు ఒక భాగము

ఈ మూడు భాగాలకు మూడు ఖండాలు అని నామకరణం చేశారు. ఇవి షోడశనిత్యలతో అంత్యస్థైం పాఠం తున్నాయి. హకారము బైందవస్థానమందు, శ కారము బిందువునంది క్షకారము క,పల యొక్క మిశ్రమము కాబట్టి సర్వత్ర చెప్పబడుతోంది. బైందవ స్థానానికి శ్రీచక్రము అని, సరప అనీపేరు. సహస్రారంలో ఉన్న చంద్రమండలమే సరప అని పిలవబడుతోంది. ఇదే 16 వ కళ అయిన సాదాఖ్య కళ, చిద్రూప అయి ఉన్నది. ఈ విషయాన్ని గౌడ పాదుల వారు తమ సభగోదమస్తుతిలో

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఇమాస్తాః షోడశ్యాస్తవసుచ సరఘాయాం శశికళా

న్యరూపాయాం, లీనా వివనతి తవశ్రీ శశికళా ।

అయం ప్రత్యాహారః శ్రుత ఇహ కళా వ్యంజనగణః

కకారేదాకారః స్వరగణ మశేషం కథయతి॥

కౌళ, నమయమతాలు పూర్తిగా తెలిసిన విజ్ఞులు, కౌళమతస్థులు వివేక శూన్యులని, పామరులని అంటారు. పండితులందరూ సహస్రారంలో శివాశివుల రూపంలో ఉన్న 16వ నిత్యనే ఆరాధిస్తారు. సుధాసింధువు మధ్యన ఉన్న ఆకళయే చంద్రకళ, సాదాఖ్యకళ. ఆమెయే భగవతి.

అతస్తే కౌలాస్తే భగవతి దృఢ ప్రాకృత జనా

ఇతిప్రాహః ప్రాజ్ఞాః కులసమయ మార్గద్వయవిధః

మహాంతః సేవంతే సకలజననీం బైందవగృహే

శివాకారాం నిత్యామమృత ఝరికా మైందవకళామ్

సహస్రారంలో గల చంద్రమండలమే శ్రీచక్రము. ఇది షోడశకళాత్మకము సహస్రదళకమలంలో శ్రీ చక్ర స్వరూపమైన చంద్రబింబానికి మధ్య ఆ దేవి ఉంటుంది. అందుకనే లలితా సహస్రంలో దేవి చంద్రమండలమధ్యగా అని చెప్పబడింది. ఆమె పాదోదకము అమృతమయము. అది శరీరంలోని 72 000 నాడీ మండలాన్నీ తడుపుతున్నది.

శిరస్సు నందు చంద్రమండలమున్నదని యోగశాస్త్రాలన్నీ చెబుతున్నాయి. దీన్నే శ్రీచక్రం అంటారు. చంద్రమండలం 16 కళలతో కూడినదవటంచేత, శ్రీ విద్యలో పాడ్యమి మొదలయిన తిథుల వృద్ధిక్షయాలను చెప్పటంచేత, శ్రీవిద్యయే చంద్రమండలమవుతున్నది. ఇది నమయమత రహస్యము.

నమయములకు షట్చక్రపూజ నియతంకాదు. వారికి సహస్ర కమలమందే పూజ. అంటే సహస్రకమలము బైందవ స్థానంగాను దాని మధ్యలో ఉన్న చంద్రమండలము చతుష్కణము గాను, దాని మధ్యలో ఉన్న బిందువు 25 తత్త్వములకు అతీతమైన 26వ తత్త్వము, శివశక్తుల మేళన రూపమయిన సాదాఖ్య కళ అని చెప్పటం జరిగింది. అందుకనే నమయ మతంలో బాహ్యపూజలేదు. చతుర్విధైక్య సంధానము లేదా షడ్విధైక్య సంధానమే భగవతికి సవర్య. ఈ సవర్యకు సాక్ష్యాధ్యక్షైత్త కనిష్ఠ కావాలి. సాదాఖ్య అవి పిలువబడేది సహస్రారంలో ఉండే చంద్రకళ.

శ్రీ చక్రరూపమైన చంద్రబింబంలో ఒకే కళ ఉన్నది. అది పరమాకళ. ఆజ్ఞాచక్రంలో ఉన్న చంద్రుడికి 15 కళలున్నాయి. 16వది పరమాకళ, చిద్రూప. ఆజ్ఞాచక్రంలో ఉన్న చంద్రుని కన్ను భిన్నమైన చంద్రుడు లోస్రార్ధుడు. ఉన్న ఇదే బైందవస్థానము, సుధాసింధువు,

శ్రీవిద్యారహస్యము

సర్వములను పిలవబడుచున్నది. కాబట్టి సమయమతస్థులు సహస్రవిన్సలం లోనే దేవుని పూజించాలి. ఇక్కడ ఉన్నది. ఇవశక్తులు రూపమైన సాక్షాత్తు అను 26వ తత్వము. అదే పరబ్రహ్మమహిమ. ఆజ్ఞాచక్ర చంద్రకళలు ఉండే స్థానం. సహస్రారం చంద్రమండలము ఇక్కడ ఉండే చంద్రుడు నిత్యకళాయుక్తుడు. అదే శ్రీచక్రము నాలుగు ద్వారాలు, మూడు భూపురాణాలు, శ్రీచంద్రియ బ్రహ్మగ్రంథ పైన ఉన్నది. శ్రీచక్రము యొక్క నాలుగు ద్వారాలలోనూ మాయ, శుద్ధ విద్య, మహేశ్వరుడు, సదాశివుడు అనే నాలుగు తత్వములుంటాయి. వీటినే భగవతి విశ్రమించే మం, క్రొవీకి నాలుగు భుజులు అంటారు. నాలుగు ద్వారాలు కలిగి కర్ణికారూపంలో ఉన్న శ్రీచక్రాలలోని చతుష్టయము మధ్య గల బిందువునే సరస్వతీ అంటారు. ఇవశక్తుల సంగమస్థానం.

సకల సాధకుడు మందలినీ శక్తిని సహస్రారం చేర్చగలిగినట్లైతే నాలుగు ద్వారాలలో కూడిన శ్రీచక్రం చొరవ ప్రవేశపెట్టే సరస్వతీ అప్పుడు దేవి సాక్షాత్కారం అవుతుంది. శ్రీచక్రం ప్రవేశపెట్టే సరస్వతీ చక్రస్య చక్రార్థి ద్వారా చతుర్వేదరూపిణి ద్వారా సరస్వతీ నైవేద్యవభవతి పరదేవతా సాక్షాత్కారం. శ్రీచక్రం యొక్క నాలుగు ద్వారాలు నాలుగు వేదాంత ప్రతీకలు. ద్వారాలలో గనక ప్రవేశించినట్లైతే దేవి సాక్షాత్కారం కలుగుతుంది.

హరితన గోత్రుడు, శ్రీమతి క్రోవిసత్య పర్యవర్తనమ్ము, శ్రీకృష్ణాష్టమిగారల జేయితుడు, విజయవాద శాతవాహన కళాకాల ఆధ్యాపకుడు అయిన

క్రోవిపార్వసారథి

సర్వజనామోదము పొందునట్లుగా

సులభశైలిలో వ్రాసిన 'శ్రీవిద్యారహస్యము' సమాప్తము

ఓంకర్పత్ర

